ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΕΞΑΣ ΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ΄ ΑΡ. 757
ΔΕΥΤΕΡΑ
9
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7.4.44 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. [illegible]
ΠΟΛΙΕΥΚΤΟΥ ΚΑΙ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 11.8 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 6.9 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ Β. ΣΦ. ΙΟΝΙΟΝ Β. ΜΕΤΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΤΕΤ. ΚΥΜ. ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 764.0

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΑΒΑΣΙΛΕΥΤΟΥ

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἰς τὸν χθὲς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκφωνηθέντα λόγον του ἔθιξε καὶ τὸ Πολιτειακόν, ἀπολογητής, χλιαρὸς μέν, ἀλλ' ἀπολογητὴς ὁπωσδήποτε, προβὰς τῆς ἀβασιλεύτου Δημοκρατίας. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Συντηρητικῶν Δημοκρατικῶν, ἐξ ὅσων εἶπε, δὲν φαίνεται, εἶναι ἀληθές, ἀποδίδων παρὰ πολλὴν σημασίαν εἰς τὴν μορφὴν τῆς Δημοκρατίας—ἂν αὐτὴ εἶναι βασιλευομένη ἢ ἀβασίλευτος—ἀποκλίνει, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὑπὲρ τῆς ἀβασιλεύτου. Τὰ ἐπιχειρήματα, ὅμως, δι' ὧν ὑποστηρίζει τὴν προτίμησίν του ταύτην, δὲν εἶναι οὔτε βάσιμα, οὔτε ἰσχυρά.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1844 ἡ Ἑλλὰς τελεῖ οὐσιαστικῶς ὑπὸ Δημοκρατίαν, βασιλευομένην μέχρι τοῦ 1923, ἀβασίλευτον ἔκτοτε μέχρι σήμερον. Τί σημασίαν ἔχει ἡ μορφή; Τὸ πᾶν ἐξαρτᾷ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. Ἂν αὐτοὶ εἶναι ἄξιοι καὶ ὑπὸ βασιλευομένην καὶ ὑπὸ ἀβασίλευτον δημοκρατίαν, μεγαλύνουν τὴν Χώραν, ἂν ὄχι τὴν ἄγουν, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, κατὰ κρημνῶν. Τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, ὅπως μαρτυροῦν αἱ δηλώσεις του, δὲν θὰ τὸν ἔβλαπτεν ἂν διετηρεῖτο ἡ Βασιλεία, ἀλλ' ἅπαξ καταλυθείσης, δὲν νομίζει σκόπιμον τὴν παλινόρθωσίν της, ἐπειδὴ «λαός, ὅστις ἀλλάζει τὸ πολίτευμά του ἐντὸς βραχέος διαστήματος, δὲν δύναται νὰ παράσχῃ τὴν ἐντύπωσιν λαοῦ εὐσταθοῦς».

Ἐνταῦθα πρὸ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐπιχειρημάτων, ἀνάγκη νὰ γίνῃ μία διόρθωσις: Τὸ δόγμα τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ὀρθόν, ἀλλ' ἡ ἐφαρμογή του εἰς τὴν προῦσαν περίπτωσιν εἶναι σοφιστική· διότι τὸ πολίτευμά του δὲν τὸ ἤλλαξεν ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, τοῦ τὸ μετέβαλον χωρὶς νὰ τὸν ἐρωτήσουν. Αὐτὸ δὲν τὸ ἀγνοεῖ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, πιστεύομεν δὲ καὶ νὰ μὴ τὸ ἀρνεῖται. Ὥστε ἂν δι' αὐτὸν μόνον τὸν λόγον πρέπει νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀβασίλευτος Δημοκρατία, ἡ διατήρησίς της δὲν ἔχει κανένα λόγον...

Ἀλλ' ὄχι. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἂν δὲν ἔχῃ φανατισμὸν ὑπὲρ τῆς ἀβασιλεύτου Δημοκρατίας, ἔχει ὅμως ἱστορικὰς γνώσεις καὶ πολιτικὴν ἐγκυκλοπαιδικότητα—προσόντα, τὰ ὁποῖα ἱπποτικῶς διέθεσεν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἀνέφερε τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας, «ἥτις κατεβαραθρώθη τῷ 1870 διὰ τῆς Βασιλείας καὶ ἠνωρθώθη διὰ τῆς Δημοκρατίας». Ὁ πολυΐστωρ ἀρχηγὸς τῶν Συντηρητικῶν Δημοκρατικῶν σφάλλεται. Ἡ Γαλλικὴ καταστροφὴ τοῦ 1870 δὲν ἦτο Βασιλείας, ἀλλὰ Δημοκρατίας ἔργον. Συνέχεια τῆς δευτέρας Δημοκρατίας ἦτο ἡ δευτέρα Αὐτοκρατορία καὶ ὁ Ναπολέων Γ' πρὶν ἀνακηρυχθῇ Αὐτοκράτωρ, Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εἶχεν ἐκλεγῆ, δὲν ἦτο Βασιλεύς. Ὁλοκλήρου ἄλλωστε τῆς παγκοσμίου ἱστορίας βαθυτέρα πως μελέτη πείθει ὅτι αἱ αὐτοκρατορίαι καὶ αἱ δικτατορίαι καὶ πᾶσα τυραννία δημοκρατιῶν ἀπόρροιαι ὑπῆρξαν πάντοτε. Ἡ δὲ Βασιλεία ἀπετέλεσε πάντοτε καὶ πανταχοῦ ἐγγύησιν κατὰ τῶν δεινῶν, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν εἰς τοὺς Λαοὺς καὶ τὰς Χώρας αἱ ἀκόλαστοι φιλοδοξίαι διαφόρων μικρῶν ἢ μεγάλων τυχοδιωκτῶν τῆς πολιτικῆς.

Καὶ μετὰ τὴν Γαλλίαν ἀνέφερε τὴν Τσεχοσλοβακίαν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος καὶ τὴν Γερμανίαν, χώρας δημοκρατικὰς ἤδη, προαγομένας χάρις εἰς τὸν κ. Μπένες «υἱὸν ἁπλοῦ ἐργάτου» καὶ τὸν κ. Στρέζεμαν «παιδὶ τοῦ λαοῦ» καὶ αὐτὸν θέλει ὁ κ. Μιχαλακόπουλος νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Δημοκρατία ἐπιτρέπει καὶ ἡ Βασιλεία ἐμποδίζει τὴν ἀνάδειξιν ἀνθρώπων ἱκανῶν ἐκ τῶν πενεστέρων τῆς Κοινωνίας τάξεων, ἐρχομένων μὲ τὴν πρωτόγονον ὁρμήν των νὰ δώσουν νέαν ζωὴν καὶ ὤθησιν εἰς τὴν πολιτικήν; Ἀλλὰ διατὶ κοιτάζει τόσον μακράν; Ἂν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἀπέβλεπε, θὰ εὕρισκε παραδείγματα πολλὰ «παιδιῶν τοῦ Λαοῦ» ἀναδειχθέντων καὶ πρωτοστατησάντων εἰς τὴν πολιτικὴν... ἐπὶ Βασιλείας ὅμως. Αὐτὸς ὁ ἴδιος θέλων, ὅπως ἀποδεικνύουν αἱ δηλώσεις του, νὰ θεωρῆται «παιδὶ τοῦ Λαοῦ» δὲν ἀνεδείχθη ἐπὶ τῆς Βασιλείας; Καὶ ὁ συμπολίτης του ἀείμνηστος Γούναρης; Καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁ ἱδρυτὴς τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, μήπως ἠμποδίσθη εἰς τὴν ἀνάδειξίν του ὑπὸ τῆς Βασιλείας; Μὴ δὲν ἦτο ὁ Βασιλεὺς Ὄθων ἐκεῖνος ὅστις, ὅταν ποτὲ διηπόρουν οἱ πολιτικοί του εἰς ποῖον ν' ἀναθέσουν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατά τινα δύσκολον περίστασιν, εἶπεν:

— Ἐκεῖνον ἐκεῖ τὸν φουστανελλᾶν νὰ κάμετε ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκεῖνον ποὺ ἀπὸ δικολάβος ποὺ ἦτο πρῶτα ἔβγῆκε βουλευτὴς καὶ ἐμίλησε τόσο καλὰ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ...

Ἐκεῖνος ἐκεῖ ὁ ἀπὸ ἁπλοῦς δικολάβος ἐκκινήσας καὶ διαπρέψας ἦτο ὁ Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος, ἀναδειχθεὶς ἐπὶ τῆς Βασιλείας καὶ ὑπὸ τῆς Βασιλείας.

Εἰς οὐδεμιᾶς ἀξίας—καὶ τῆς παραμικροτέρας, ἀλλὰ πραγματικῆς—τὴν ἀναγνώρισιν ἀπετέλεσε ποτὲ ἡ Βασιλεία ἐν Ἑλλάδι ἐμπόδιον. Ἀλλὰ πραγματικῆς, εἴπομεν. Εἰς τοῦτο δὲ ἔγκειται ἡ διαφορὰ μεταξὺ βασιλευομένης καὶ ἀβασιλεύτου Δημοκρατίας. Τὴν διαφορὰν δὲ αὐτὴν ἡμεῖς—κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον—τὴν θεωροῦμεν, ὄχι ἐπιπολαίαν καὶ ἀσήμαντον, ἀλλὰ μεγάλην καὶ σπουδαιοτάτην.

Βεβαίως, μεταξὺ μιᾶς Βασιλείας κακῆς καὶ μιᾶς καλῆς Δημοκρατίας οὐδεὶς λογικὸς καὶ ἀφανάτιστος θὰ προέκρινε τὴν πρώτην. Ἀλλ' οὔτε ὅλαι αἱ Βασιλεῖαι κακαί, οὐδ' ὅλαι αἱ Δημοκρατίαι καλαί. Καὶ γενικῶς, κατ' ἀρχήν, ἐξεταζομένων τῶν δύο μορφῶν τῆς Δημοκρατίας, τῆς βασιλευομένης καὶ τῆς ἀβασιλεύτου, ἡ βασιλευομένη ὑπερέχει κατὰ τοῦτο: ἐνῷ οὐδόλως παρακωλύει τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων πολιτικῶν, ἐνῷ ἀφήνει ἀνοικτὰς ὅλας τὰς θύρας, εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ πρὸς πᾶσαν δημιουργικὴν δρᾶσιν, καὶ ἐπιτρέπει τὴν ἅμιλλαν ὅλων τῶν ἀξιῶν, προσφέρει ὅμως ταυτοχρόνως ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Βασιλέως ἑνωτικὸν κρίκον, συγκρατοῦντα ὅλας τὰς προσπαθείας ἀπὸ τῆς διασπάσεως, ἀλλὰ καὶ παρέχει τὸ ἀπαραίτητον ἀντίβαρον τῶν ὑπὲρ τὸ μέτρον καὶ τὸ συμφέρον τῆς Χώρας πολιτικῶν καὶ παντοίων ἄλλων φιλοδοξιῶν καὶ τὴν λυδίαν λίθον τῶν διαφόρων ἀξιῶν καὶ τὸ ἐχέγγυον ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ ρυθμιστὴν ὁμαλῆς πορείας, καὶ συντελεστὴν συνεχείας καὶ συνοχῆς ἐν τῇ ἐθνικῇ ἐξελίξει καὶ μέτρον τῆς ἀπαραιτήτου κοινωνικῆς ἱεραρχίας καὶ παράγοντα ἐξωτερικῆς ἰσορρόπου ἐμφανίσεως.

Τὴν διαφορὰν αὐτὴν δὲν δικαιοῦται νὰ ὑποτιμᾷ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἀρχηγὸς συντηρητικοῦ Κόμματος, ὀφείλοντος μεταξὺ τῶν ἐπιδιώξεών του νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κοινωνικῆς ἱεραρχίας, ἥτις κατελύθη ἐν Ἑλλάδι, ἀφ' ἧς ἤρχισε κλονιζομένη ἡ Βασιλεία. Δὲν εἶνε ἄσχετος μὲ τὴν μορφὴν τοῦ Πολιτεύματος ἡ κρατοῦσα σήμερον κοινωνικὴ ἀναρχία καὶ ὁ ἐπιπολάζων πολιτικὸς τυχοδιωκτισμός. Ἐπὶ Βασιλείας ἠδύνατο πᾶς τις, ἐξ οἱασδήποτε τάξεως ὁρμώμενος, νὰ διαπρέψῃ. Μὲ τὴν ἀξίαν του ὅμως. Καὶ ἐντὸς τῆς ἀκτῖνος τῆς δυναμικότητός του. Αἱ οἰκογενειακαί, αἱ πολιτικαί, αἱ κοινωνικαὶ παραδόσεις δὲν ἐπέτρεπον τὴν ἀποχαλίνωσιν. Πάγκαλοι δὲν ηὐδοκίμησαν ἐπὶ Βασιλείας καὶ φραγμοὶ περιέστελλον τῶν τυχαρπάστων τὴν δρᾶσιν. Τώρα;

Ἀνεφέρετο ὡς ἀστεῖον ἐπὶ Βασιλείας τὸ ἀνέκδοτον ἑνὸς δεκανέως, γράψαντος εἰς τὸν πατέρα του διὰ νὰ τοῦ ἀναγγείλῃ τὸν προβιβασμόν του. «Μάθε, πατέρα, τοῦ ἔγραφεν, ὅτι ἔγινα δεκανέας καὶ ὁρίζω δέκα ἄνδρας». Καὶ ἐγελῶμεν ὅλοι μὲ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἀφελοῦς ἐπαρχιώτου πατρός: «Παιδί μου, ἀπήντησεν, ἀφοῦ εἶσαι δεκανέας καὶ ὁρίζεις δέκα ἄνδρας, φέρε τους στὸ χωριὸ νὰ σκάψουν τ' ἀμπέλι...»

Ἐγελῶμεν ὅλοι τότε... Ἀλλὰ μετά τινα ἔτη ἦλθεν ἡ Δημοκρατία, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἷς δεκανεύς, ὁρίζων δέκα ἄνδρας, δὲν τοὺς ὁδηγεῖ πλέον εἰς τὸ χωρίον του, διὰ νὰ σκάψουν τὸ πατρικὸν ἀμπέλι, ἀλλὰ τοὺς κινεῖ κατὰ τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους, καταλαμβάνει τὴν ἀρχὴν καὶ νέμεται ὡς πατρικὸν ἀμπελοχώραφον τὴν Ἑλλάδα...

Αὐτὴ εἶνε ἡ διαφορά!

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

Ἀπὸ δύο ἐτῶν, μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας μου ἀπολαύσεις εἶνε ἡ παρακολούθησις τοῦ περιοδικοῦ Τύπου τῶν Ἀθηνῶν. Μόλις φθάσουν εἰς τὰ χέρια μου τὰ ἑβδομαδιαῖα ἢ δεκαπενθήμερα φύλλα μὲ τὸ πολύχρωμον ἐξώφυλλον, ἀρχίζουν δι' ἐμὲ στιγμαὶ ὑπερτάτης εὐδαιμονίας. Εἶμαι μυθιστοριοφάγος; Ὄχι. Οὔτε καὶ τὰ σύγχρονα διηγήματα μὲ τραβοῦν, οὔτε καὶ πρὸς τοὺς ἀστέρας τοῦ Κινηματογράφου, τῶν ὁποίων τὰς εἰκόνας δημοσιεύουν τὰ περιοδικά, αἰσθάνομαι καμμίαν ἰδιαιτέραν συμπάθειαν. Ἐγὼ διαβάζω τὴν ἀλληλογραφίαν: «Γῶγον Πατάταν, Καλάμας. Ποίημά σας ἐλήφθη. Φαίνεται ὅτι ἔχετε φλέβα ποιητική, ἀλλὰ χρειάζεται ἀκόμη δούλευμα ὁ στίχος. Τὸ πρῶτόν σας δὲν δημοσιεύομεν. Ἀλλὰ στείλατέ μας καὶ νεώτερα. Ἔχουμε πολλὰς ἐλπίδας διὰ σᾶς.» «Γιάννην Διαούρτην, Ἀγουλινίτσαν. Κάτι θέλετε νὰ πῆτε εἰς τοὺς ἀποσταλέντας στίχους, ἀλλὰ τὸ λέτε μὲ τόσα λόγια, ὥστε καταντᾷ ἀνιαρὸν τὸ ποίημα. Γράφετε καὶ σχίζετε, ἕως νὰ εὕρῃτε τὸν δρόμον σας.» «Αὐρηλίαν Σαληγκάρου, Πάτρας. Πολὺ εὔμορφο τὸ ποίημά σας μὲ τὸν τίτλον «Ἀραπόσταρο». Δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὰς τελευταίας του στροφάς. Ἔχουν πολλὴν τρυφερότητα καὶ χάριν. Γράψατε καὶ ἄλλα καὶ ἀποστείλατέ μας.» «Κοκὸν Ταχυνόσουλαν, Κέρκυραν. Τὸ πρῶτόν σας ἐντελῶς ἀνεπιτυχές. Μὴ ἀπελπίζεσθε ὅμως. Θὰ δώσετε καὶ καλύτερα. Ἀλλὰ προσέχετε τὴν ρίμαν καὶ ἰδίως μὴν ἐκλέγετε θέματα θλιβερά.» «Ἀββακοὺμ Καλυμτύχην, ἱερέα, Θεσσαλονίκην. Τὸ ποίημά σας ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκείνη» αἰσθηματικώτατον καὶ περιπαθέστατον. Μυρίζει Λίμνην Λαμαρτίνου. Γράφετε, γράφετε, πρὸς Θεοῦ. Μὴ ἀδικῆτε τὴν τέχνην.» «Φάνην Ἀλογοσούρτην, πεταλωτήν, Καρβασαρᾶν. Τί σᾶς ἦρθε νὰ γράψετε εἰς αὐτὴν τὴν μακαρονοειδῆ γλῶσσαν; Νοήματα ὑπέροχα, ἀλλ' ἡ ἔκφρασις τὰ σκοτώνει. Μεταχειρισθῆτε τὴν δημοτικὴν καὶ στείλατέ μας νέα σας ἔργα. Ἀσφαλῶς θὰ ἐπιτύχετε.» «Θέμον Κοτσοψήστην», ἀπόστρατον ἀνθυπασπιστὴν Χωροφυλακῆς, Δαδί. Ἐκ τῶν 27 ἀποσταλέντων σοννέτων σας δημοσιεύομεν σήμερον τὸ ἕν. Τὰ ἄλλα θέλουν προφανῶς ρετουσάρισμα. Μὴν ἀποθαρρυνθῆτε ὅμως. Θὰ γράψητε μίαν ἡμέραν ὡραῖα πράγματα.» «Δ. Κ. Ι. καὶ Λ. Ξ. Ο. καὶ Χ. Α. Β. καὶ Μ. Ψ. Φ. Θεσσαλονίκην. Ποιήματα ἐλήφθησαν. Κρίσεις εἰς ἑπόμενον φύλλον!» Καὶ ἡ ἀλληλογραφία τοῦ περιοδικοῦ συνεχίζεται ἀτελείωτος σχεδὸν εἰς παρόμοιον ὕφος καὶ μὲ παρόμοιον περιεχόμενον! Τί εἶνε ὅλοι αὐτοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπαντᾷ ὁ περιοδικὸς Τύπος; Ποιηταὶ καὶ ποιήτριαι! Εἶχα τὴν ὑπομονὴν ἐπὶ δύο τώρα συνεχῆ ἔτη ποὺ μοῦ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον ἡ στήλη αὐτὴ τῆς ἀλληλογραφίας, νὰ ἐπιχειρήσω μίαν ἀρίθμησιν. Εἰς τὰ πεντακόσια τεύχη τῶν περιοδικῶν ἐδίδετο ἀπάντησις πρὸς ἑπτὰ χιλιάδας περίπου γράφοντας καὶ γραφούσας. Δὲν ἐπρόκειτο δὲ περὶ τῶν ἰδίων προσώπων, ἐπανερχομένων διὰ νέων των ἔργων. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ γράφοντες ἦσαν καινούργιοι. Τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτὴν τὴν ἐποχὴν πλέον τῶν δεκακισχιλίων ἀτόμων, κατ' ἐλάχιστον ὅρον, καταγίνονται νὰ σκαρώνουν στίχους καὶ νὰ συνθέτουν ποιήματα, ἐὰν δὲ εἰς τούτους προσθέσωμεν καὶ τοὺς γράφοντας πεζοτράγουδα, τὰ ὁποῖα εἶνε νέον εἶδος ποιητικῆς ἐκδηλώσεως, εὑρίσκομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἡ πλουσιωτέρα χώρα τοῦ κόσμου εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως! Ἀλλὰ ποῦ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ τάχα ἡ τοιαύτη κλίσις τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων πρὸς τὴν ποίησιν; Ὡς ἐπαγγελματίας ἐν Ἑλλάδι ἕνας ποιητὴς εἶνε ὅ,τι ἀθλιέστερον ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ ἀνθρώπινος νοῦς. Τὰ προϊόντα του δὲν τὰ ζητεῖ κανείς, ἀλλὰ καὶ ἂν τὰ ζητήσῃ, δὲν τὰ πληρώνει. Κοκκινοπίπερο ἐὰν πουλοῦσαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, θὰ εἶχαν ἀσφαλῶς μεγαλυτέραν ζήτησιν εἰς τὸ ἐμπόρευμά των. Αὐτὰ δὲ συμβαίνουν μὲ τοὺς ὁπωσδήποτε ἀνεγνωρισμένους στιχοποιοὺς παρ' ἡμῖν. Φαντάζεται τώρα πᾶς τις τί συμβαίνει μὲ τοὺς μὴ ἀνεγνωρισμένους, τοὺς νέους, τοὺς πρωτοπείρους, τὰς ἑπτὰ χιλιάδας τῶν ἑβδομαδιαίων καὶ δεκαπενθημέρων περιοδικῶν. Διατί θέλουν νὰ γίνουν ποιηταὶ ὅλοι αὐτοί; Γιὰ νὰ πλουτίσουν; Ὄχι βέβαια. Γιὰ νὰ κερδίσουν μίαν προσοδοφόρον θέσιν; Πολὺ ὀλιγώτερον. Ἀλλ' ἐλησμόνησα: Τὴν δόξαν; Ποῦ τὴν βάζετε λοιπὸν τὴν δόξαν; Ἕνας ποιητὴς ἠμπορεῖ νὰ περάσῃ ὅλην του τὴν ζωὴν τρώγοντας ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον, ὅπως ὁ Ἰωάννης ὁ ἐρημίτης. Ἀλλ' ἔρχεται στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκην νὰ φάγῃ τίποτε, διότι ἔγινε τάβλα, τότε δὲ συνέρχονται οἱ συμπατριῶταί του, ἑορτάζουν μεγαλοπρεπῶς τὴν γέννησίν του καί, καθήμενοι εἰς πλουσίας τραπέζας, περιδρομιάζουν αὐτοὶ πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης του ὅσα δὲν θὰ ἔτρωγεν ὁ ἀτυχὴς καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα ποὺ ἦτο ζωντανός!

Κάποτε, πρὸ τεσσαρακονταετίας, ὅταν ἤμουν μαθητής, ἐπῆλθε καὶ εἰς ἐμὲ ἡ ἰδέα νὰ γράψω ποιήματα. Ἔγραψα λοιπὸν μερικὰ εἰς ἕνα περιοδικὸν τῶν Πατρῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἔγραφε τότε καὶ ὁ Πολύβιος Δημητρακόπουλος. Ἦσαν αὐτόχρημα ἀνυπόφορα. Ὁ ἀείμνηστος Εὐάγγελος Κουσουλάκος, ὁ ὁποῖος συνειργάζετο τότε εἰς τὸ σατυρικὸν «Ἄστυ», δημοσιεύων εὐθυμογραφικὰς κριτικὰς μὲ τὸ ψευδώνυμον Τσοπανάκος, μὲ περιέλαβεν ἀμέσως. Ποῦ σὲ πονεῖ καὶ ποῦ σὲ σφάζει! Μὲ ρήμαξε μὲ τὴν καυστικήν σάτυράν του, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἐτόλμησα ἔκτοτε νὰ καβαλλικεύσω ὄχι τὸν Πήγασσον πλέον, ἀλλ' οὔτε γάϊδαρον! Ὅταν μετὰ δέκα περίπου ἔτη ὁ Κουσουλάκος ἐξέδωσεν ἰδίαν ἐφημερίδα, ἐσκέφθην νὰ ζητήσω συνεργασίαν εἰς αὐτήν:

— Ἠξεύρεις νὰ γράφῃς; μὲ ἠρώτησεν ὁ Κουσουλάκος.

— Πῶς! Ἔχει δημοσιεύσει ποιήματά μου καὶ τὸ «Ἄστυ».

— Περίεργο! Δὲν σὲ θυμοῦμαι.

— Ἐν τούτοις σεῖς ὁ ἴδιος μοῦ τὰ ἐδημοσιεύσατε, ὡς Τσοπανάκος!

— Μωρέ, μὴν εἶσαι ὁ Δημητρακόπουλος;

— Ὄχι! Ὁ ἄλλος, ποὺ ἔγραφε στὸ ἴδιο περιοδικὸ τῶν Πατρῶν.

— Καὶ ἐξακολουθεῖς ἀκόμη νὰ εἶσαι ποιητής;

— Ὄχι! Ξεπέζεψα ἀπὸ 'κείνη τὴν ἐποχή!

— Ἂν εἶνε ἀλήθεια, κάτσε ἀμέσως καὶ πιάσε δουλειά. Θὰ πῇ πῶς κάτι ὠφελᾶς, γιὰ ν' ἀκούσῃς τὴ γνώμη μου καὶ νὰ μὴ γράφῃς ποιήματα πιά!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ (1913-1922)

ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Η ΔΙΑΦΩΝΙΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΝΟΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΟΥΝΑΡΗΝ.—Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.—ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ, ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟΝ.—Ο ΣΑΖΟΝΩΦ ΔΕΝ ΗΘΕΛΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ.—ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ ΚΑΙ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

(Περίληψις τῆς δημοσιευθείσης Εἰσαγωγῆς: Εὐθὺς μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁ κ. Βενιζέλος, μὴ εἰθισμένος εἰς ἀντιρρήσεις ἐκ μέρους τοῦ βασιλικοῦ παράγοντος ἦλθεν εἰς ἐπανειλημμένας προστριβὰς πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον, ὅστις καὶ ὡς ἀντιβασιλεὺς κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ὡς βασιλεὺς ἤδη, δὲν ἀντελαμβάνετο τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος, ὡς περιοριζόμενα εἰς τὴν μηχανικὴν τοποθέτησιν ὑπογραφῶν κάτω ἀπὸ τοὺς ψηφιζομένους νόμους ἢ τὰ διατάγματα. Ἀλλ' ἡ πρώτη σοβαρὰ προστριβὴ ἐσημειώθη κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ Βουκουρεστίου (Ἰούλιος - Αὔγουστος 1913), ὁπότε ὁ κ. Βενιζέλος πιεζόμενος ἴσως ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἢ φοβούμενος ἐπίθεσιν τῆς Αὐστροουγγαρίας κατὰ τῶν Σέρβων, ἔσπευδε νὰ κλείσῃ ὅπως-ὅπως εἰρήνην, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε συνάψει ἐσπευσμένως καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Στρατηγείου του ἀνακωχήν. Τότε ὁ πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε τηλεγραφικῶς παραίτησιν, ἥτις ὅμως δὲν ἔγινε δεκτή.

Ἐκραγέντος τοῦ οἰκουμενικοῦ πολέμου, αἱ προστριβαὶ μεταξὺ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπυκνώθησαν, δεδομένου ὅτι ὁ πρῶτος ἐπέμενεν ὅτι ἔπρεπε νὰ μείνωμεν οὐδέτεροι, διότι οἱ Βαλκανικοὶ ἀγῶνες μᾶς εἶχον κουράσει, διότι οὔτε ἡ Βουλγαρία οὔτε ἡ Ρουμανία εἶχαν ἐμπράκτως ἐκδηλώσει τὰς διαθέσεις των καὶ διότι οἱ Σύμμαχοι δὲν ἠγγυῶντο τότε τὴν ἀκεραιότητά μας, ἀορίστως δὲ ὡμίλουν περὶ ἀνταλλαγμάτων ἐδαφικῶν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Ἵνα μεταπείσῃ τὸν Βασιλέα ὁ κ. Βενιζέλος ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸν τρία ὑπομνήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἀνέκδοτον τρίτον ἐδημοσιεύσαμεν ὁλόκληρον εἰς τὴν «Πρωΐαν». Τέλος συνεκάλεσε δύο συμβούλια τοῦ Στέμματος εἰς τὰ ὁποῖα ἐφρόντισε νὰ εὕρῃ μεταξὺ τῶν τέως πρωθυπουργῶν συνηγόρους τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῶν Δαρδανελλίων. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ Δημητρίου Ράλλη ὅστις συνεβούλευσε τὸν Βασιλέα «νὰ τολμήσῃ», οὐδεὶς ἔλαβε τὸ θάρρος νὰ ταχθῇ ἀποφασιστικῶς ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τοῦ κ. Βενιζέλου· Συγκεκριμένως δὲ ὁ Γεώργιος Θεοτόκης ἐχαρακτήρισεν ὀλέθριον τὸ σχέδιον τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ προέβη εἰς σφοδρὸν κατηγορητήριον κατὰ τῆς φιλοβουλγάρου καὶ γενικῶς φιλοσλαύου Ἀγγλίας, ἥτις εἶχεν ἄλλοτε ζητήσει τὴν ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου καὶ ἥτις ἤδη εἰργάζετο διὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ τοὺς Ρώσσους εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Διαφωνήσαντος ὁριστικῶς τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν τότε πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπῆλθεν ἡ παραίτησις τοῦ τελευταίου καὶ ἡ πρόσκλησις τοῦ κ. Α. Ζαΐμη εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Τοῦ κ. Ζαΐμη ὅμως μὴ δυνηθέντος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κοινοβουλευτικὴν ὑποστήριξιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ καταθέσαντος τὴν ἐντολήν, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, τῇ συμβουλῇ ἄλλων πολλῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ κ. Στεφάνου Σκουλούδη, ἀνέθεσεν ἐντολὴν σχηματισμοῦ κυβερνήσεως, εἰς τὸν πολιτευτὴν Πατρῶν καὶ πρώην ὑπουργὸν Δημήτριον Γούναρην, ὅστις ἐσχημάτισε τὴν πρώτην ἀντιβενιζελικὴν κυβέρνησιν, ἥτις ἔθετεν ὡς προϋπόθεσιν Ἑλληνοανταντικῆς συμπράξεως τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητος.)

Τὴν 30 Μαρτίου (π. ἡ.) οἱ ἐν Ἀθήναις πρεσβευταὶ τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντὰντ ἐπέδωκαν τὴν ἀκόλουθον πρὸς τὸν Γούναρην διακοίνωσιν:

«Αἱ τρεῖς σύμμαχοι Δυνάμεις ἔλαβον ὑπὸ σημείωσιν τὴν δήλωσιν δι' ἧς ἡ νέα κυβέρνησις κατέστησε γνωστὸν ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συμμάχους Δυνάμεις, εἶνε πρόθυμοι, ὡς καὶ πρίν, νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς συνεργασίας της εἰς τὸν ἐναντίον τῆς Τουρκίας πόλεμον τὰς ὑπεσχημένας εἰς τὸ βιλαέτιον Ἀϊδινίου ἐδαφικὰς προσκτήσεις».

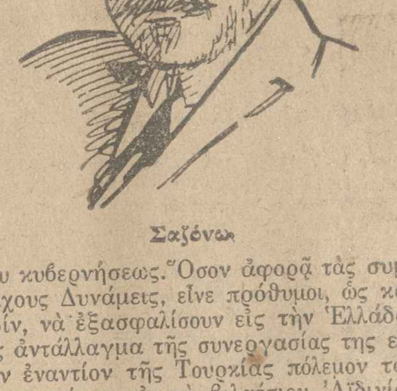

Σαζόνωφ

Τὴν δήλωσιν ταύτην τῶν πρεσβευτῶν ἐπηκολούθησε διπλωματικὴ συνδιάλεξις, τῆς ὁποίας διετηρήθη τὸ πρακτικόν:

«Συνδιάλεξις μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν πρεσβευτῶν τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Ἀντάντ κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων τούτων ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων των ἐν Ἀθήναις (30 Μαρτίου 12 Ἀπριλίου 1915).

»Ὁ πρωθυπουργὸς ἠρώτησεν ἂν αἱ Α.Α.Ε.Ε. ἠδύναντο νὰ τοῦ καθορίσουν πληρέστερον τὴν ἔννοιαν τῆς συνεργασίας ἥτις ζητεῖται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

»Ὁ σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ ἀπήντησεν ὅτι, ἐστερημένος σχετικῶν ὁδηγιῶν, εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ προβῇ εἰς τὸν ζητούμενον καθορισμόν.

»Ὁ πρωθυπουργὸς ἠρώτησε ποῖαι εἶνε αἱ περιστάσεις εἰς ἃς ἀναφέρονται οἱ ὅροι «ἐδαφικαὶ προσκτήσεις» περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὴν γενομένην ἀνακοίνωσιν.

»Ὁ σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ ἀπήντησεν ὅτι ἡ νότα ἀφεώρα τὴν ὑπὸ τοῦ σὲρ Γκρέϋ γενομένην ἀνακοίνωσιν, καθ' ἣν αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως παρεῖχον εἰς τὴν Ἑλλάδα «ἐδαφικὰς παραχωρήσεις σημαντικωτάτας ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας», παραχωρήσεις τὰς ὁποίας ἐν τῇ νέᾳ των ἀνακοινώσει καθώριζαν διὰ τῶν λέξεων «ἐδαφικαὶ προσκτήσεις εἰς τὸ βιλαέτιον τοῦ Ἀϊδινίου».

Ὁ πρωθυπουργὸς ἠρώτησε τὰς Αὐτῶν Ἐξοχότητας ἂν ἠδύναντο νὰ καθορίσουν πληρέστερον «τὰς ἐδαφικὰς προσκτήσεις εἰς τὸ βιλαέτιον τοῦ Ἀϊδινίου».

Ὁ σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ ἀπήντησεν ὅτι διὰ τῆς φράσεως αὐτῆς ἐννοοῦν «τὴν Σμύρνην καὶ οὐσιῶδες τμῆμα τῆς ἐνδοχώρας της»:

Ὁ κ. Δεμίδωφ ἐδήλωσε ὅτι εἶνε ἐστερημένος ὁδηγιῶν αἵτινες νὰ καθορίζουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰς παραχωρήσεις, ἀλλ' ὅτι δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ὁ συνάδελφός του ἑρμηνεύει ἀκριβῶς τὴν ἔννοιαν τῆς γενομένης ἀνακοινώσεως.

Ὁ κ. Δεβὶλ ἔκαμε ταυτόσημον δήλωσιν πρὸς τὴν τοῦ Ρώσσου συναδέλφου του.

Ὁ πρωθυπουργὸς κατόπιν ἠρώτησε τὰς Α. Α. Ε. Ε. ἂν διεβίβασαν εἰς τὰς κυβερνήσεις των τὴν ἑρμηνείαν τὴν ὁποίαν ἡ προκάτοχος Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔδωκεν εἰς τὰς περιεχομένας εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ σὲρ Ἔουαρ Γκρέϋ φράσεις περὶ παραχωρήσεων σημαντικωτάτων ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καθὼς καὶ τὴν σχετικὴν ὀρεογραφικὴν διαχάραξιν.

Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος

Ὁ σὲρ Ἔλλιοτ ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶχε λάβει γνῶσιν τῆς δοθείσης ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἑρμηνείας.

Ὁ κ. Δεμίδωφ, μετὰ τὸν σὲρ Ἔλλιοτ, εἶπεν ὅτι οὐδὲν σχετικὸν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν κυβέρνησίν του, μολονότι εἶχε ἀορίστως εἰδοποιηθῇ ἀπὸ τὴν προκάτοχον κυβέρνησιν.

Ὁ κ. Ντεβὶλ (πρέσβυς τῆς Γαλλίας) εἶπεν ὅτι οὐδέποτε συνωμίλησε (μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου) ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν ἐδαφικῶν παραχωρήσεων ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ συνεπῶς δὲν ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν κυβέρνησίν του περὶ σχεδίου τοῦ εἴδους αὐτοῦ...»

Εἰς ποῖον λοιπὸν εἶχε δώσει τὸν χάρτην τοῦ κ. Ἐξαδακτύλου μὲ τὰ διάφορα «Δὰγ» ὁ κ. Βενιζέλος;

* * *

Ὁπωσδήποτε τὴν μεθεπομένην 1)14 Ἀπριλίου 1915 ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Γ. Χρ. Ζωγράφος ἐτηλεγράφει πρὸς τοὺς κ.κ. Ρωμάνον, Γεννάδιον καὶ Ἴωνα Δραγούμην (πρέσβυν εἰς τὴν Πετρούπολιν), τὰ τῆς διακοινώσεως, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐπιδόσεως σημειώματος πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὰς τῆς Ἀντάντ ἔχοντος εἰς τὰς κυρίας γραμμάς του ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. Μπριαν

Αἱ κατὰ τῆς Τουρκίας ἀναληφθεῖσαι πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐφάνησαν ἐξ ἀρχῆς παρέχουσαι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἔδαφος συνεργασίας, δεδομένου ὅτι ἐξελίσσονται ἐν τῇ σφαίρᾳ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ἐνώπιον τῆς εὐρύτητος τὴν ὁποίαν ἔδωκαν αἱ Δυνάμεις εἰς τὴν πολεμικὴν ταύτην δρᾶσίν των ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν εἰς αὐτὰς ὅτι ἦτο πρόθυμος νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον ἂν ἐξησφαλίζετο ἀπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ κινδύνου. Κατὰ ταῦτα ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος εὐθὺς ὡς ἡ Βουλγαρία ἀπεφάσιζε νὰ συνεργασθῇ διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν...

Μὴ ὑπαρξάσης αὐτῆς τῆς προϋποθέσεως, «ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξήτασε διὰ ποίου ἄλλου συνδυασμοῦ θὰ ἠδύνατο, χωρὶς νὰ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τοῦ Ἔθνους, νὰ μετάσχῃ εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας διὰ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀλυτρώτων.... Ἐκ τῆς ἐρεύνης ταύτης προῆλθεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐπανεύρισκε τὴν ἀπαιτουμένην πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως ἵνα συνεργασθῇ εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας ἂν αἱ Δυνάμεις ἀνελάμβαναν νὰ τῆς ἐγγυηθοῦν διὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον καί τινα ἔτη μετὰ τὸν πόλεμον τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐδάφους της (στερεᾶς καὶ νήσων) συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ

Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΕΚΚΑ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΔΟΣ.—ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΑΟΥ.—ΠΡΟ ΤΟΥ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ.—ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ κ. Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

[Δημοσιεύοντες τὰς ἐκ Ρωσσίας ἐντυπώσεις τοῦ διακεκριμένου λογογράφου κ. Ν. Καζαντζάκη, ὀφείλομεν νὰ κάμωμεν τὴν προκαταβολικὴν δήλωσιν, ὅτι ἡ «Πρωΐα» οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνει διὰ τὰς εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἐντυπώσεις ἐγκατεσπαρμένας γνώμας. Ἡ «Πρωΐα» ἔχει, ἄλλως τε, σοβαροὺς λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ Ρωσσία ὑπὸ τοὺς Μπολσεβίκους δὲν μετεβλήθη διόλου εἰς παράδεισον, ὅτι ὑπὸ τὴν δικτατορίαν τοῦ προλεταριάτου διεπράχθησαν ἀκατονόμαστα ἐγκλήματα, ὅτι ἑκατομμύρια Ρώσσων εὐγενῶν καὶ ἀστῶν εὗρον βίαιον θάνατον κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν καὶ ὅτι ἡ παραγωγὴ ἀκόμη ὑπὸ τὰ Σοβιὲτ εἶνε πολὺ μικροτέρα τῆς ἐπὶ τῶν τσαρικῶν κυβερνήσεων. Ὁσδήποτε δὲ καὶ ἂν εἶνε ἡ εὐγλωττία τοῦ ἐκτάκτου συνεργάτου μας, αἱ ἀνωτέρω ἀλήθειαι μένουν καὶ θὰ μένουν ἀπαρασάλευτοι, ὅπως ἀπαρασάλευτος ἀλήθεια θὰ μείνῃ ὅτι τὸ Σοβιετικὸν καθεστὼς εἶνε **ἡ ἄρνησις πάσης ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ ὑποδούλωσις 140 ἑκατομμυρίων εἰς 300 χιλιάδας κομμουνιστῶν.**

Θιασῶται τῆς ἐλευθερίας ἡμεῖς καὶ τὸ ἀστικὸν καθεστώς, τὸ ὁποῖον ἐκπροσωποῦμεν, δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν εἰς τὸν κ. Ν. Καζαντζάκην τὸ δικαίωμα, ἵνα ἀφηγούμενος τὰ τοῦ ταξειδίου του εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ ἐκθέτων τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὰς Σοβιετικὰς ἑορτὰς εἴπῃ οἱασδήποτε ἀπεκόμισεν ἐντυπώσεις ἐπὶ τῶν ἐν Ρωσσίᾳ κομμουνιστικῶν προόδων. Ἀλλ' ἐπιφυλάσσομεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ τὰς θέσωμεν ὑπὸ συζήτησιν μετὰ τὴν δημοσίευσίν των.

Εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὸ χθεσινὸν καὶ τὸ σημερινὸν ἄρθρον, εἰς τὰ ὁποῖα γίνεται λόγος περὶ ἐλευθερίας κρατούσης ἐν Ρωσσίᾳ πρὸς τὴν ὁποίαν σπεύδουν ἀπὸ τὰς ἄλλας χώρας, ὅπου «ἐπνίγοντο στὴ σκλαβιά», οἱ διανοούμενοι, ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν:

α') Ὅτι δὲν συμβιβάζονται ταῦτα μὲ ἄλλας πληροφορίας ἐκ Ρωσσίας ἐξ ἴσου ἀξιοπίστους, καθ' ἃς ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου εἶνε κατηργημένη ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων, δι' ὃ καὶ οἱ διανοούμενοι τῆς Ρωσσίας διεμαρτυρήθησαν πρό τινος διὰ μανιφέστου δημοσιευθέντος εἰς τὸν παγκόσμιον Τύπον. Ἡ ὑποταγὴ ἄλλως τε τοῦ Τύπου καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος εἰς τοὺς κομμουνιστικοὺς σκοποὺς δὲν ἀποκρύπτεται καὶ ὑπὸ τῶν κυριάρχων τῆς Μόσχας. Ὁ κ. Καζαντζάκης ἄλλως τε εἰς τὸ χθεσινὸν ἄρθρον του ἀνέφερεν ὅτι τὴν τελειόφοιτον τῆς ἠλεκτρολογίας Βέραν Γρηγορίεβναν δὲν τὴν ἐνέγραφον εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα διότι εἶνε ἀπὸ οἰκογένειαν διανοουμένων. Ἄρα οἱ διανοούμενοι τίθενται εἰς δευτέραν μοῖραν ἢ—τὸ χειρότερον—ὑπὸ κάθαρσιν.

β') Διανοούμενοι τῶν ἄλλων χωρῶν δὲν ἔσπευσαν πολλοὶ εἰς Μόσχαν. Ἐλάχιστοι μετέβησαν.

γ') Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, περὶ ἧς ὁμιλεῖ ὁ κ. Καζαντζάκης εἰς τὸ σημερινὸν ἄρθρον, δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, κατὰ τὰς ὁμολογίας τῶν ἰδίων ἐπιτρόπων τοῦ λαοῦ, δὲν ἐπέτυχον τὴν σχετικὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς παρὰ ἀφοῦ προέβησαν εἰς παραχωρήσεις ἀντικομμουνιστικάς, ἀρνηθέντες δηλαδὴ τὰς ἀρχάς των, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ἤρχισε νὰ νεκρώνῃ καὶ βιομηχανίαν καὶ ἐμπόριον καὶ γεωργίαν.]

II

Ξημερώματα. Ἡ Ρωσσικὴ ἐπανάστασις γιορτάζει τὰ αἱματηρὰ γενέθλιά της. Εἶνε δέκα χρόνων· μικρή, τολμηρή, χειραφετημένη. Παίζει στὰ πεζοδρόμια, φωνάζει τοὺς γειτόνους. Σκύβω ἀπὸ τὸ παράθυρο: Τὰ ἠλεκτρικὰ εἶνε ἀναμμένα, ἀλλόκοτα σχήματα, σφυριὰ καὶ δρεπάνια λάμπουν μέσα στὴ θαμπὴν αὐγή, κόκκινες ἐπιγραφὲς περιζώνουν τοὺς δρόμους μάχομαι νὰ ξεχωρίσω τὰ γράμματα. Συλλαβίζω: «Προλετάριοι.... ἑπτάωρο... Λένιν... παγκόσμια ἐπανάσταση...»

Ντύνομαι βιαστικά. Στοὺς διαδρόμους τοῦ ξενοδοχείου συναντῶ, κατεβαίνοντας τὰ διάφορα πατώματα, ὅλες τὶς ράτσες τῆς γῆς. Πλῆθος ἐπίσημοι προσκαλεσμένοι, ἐργάτες τοῦ μυαλοῦ καὶ τοῦ χεριοῦ. Συναντῶ τοὺς Ἰάπωνας συγγραφεῖς, τοὺς ἀπεσταλμένους τῆς Περσίας καὶ τοῦ Ἀφγανιστάν, δυὸ χοτζάδες τῆς Ἀραβίας, τρεῖς νεαροὺς Ἰνδοὺς φοιτητὰς καὶ δυὸ χαριτωμένες, μὲ πορτοκαλλιὰ λαχούρια, Ἰνδιάνες σουφραζέττες. Στὸ πρῶτο πάτωμα δυὸ γιγάντιοι πρίγκηπες Μογγόλοι καὶ τρεῖς μικροκαμωμένοι, πονηροὶ στρατηγοὶ Κινέζοι. Χαιρετιούμαστε βιαστικά, νοιώθω στὰ λόγια των καὶ στὰ μάτια ὅλο τὸν ἐπικίνδυνον ἀναβρασμὸ τῆς Ἀσίας.

Τρέχομε ὅλοι νὰ προφθάσουμε τὴν ἀρχὴ τῆς τελετῆς. Κρύο φοβερό, ὁ οὐρανὸς γκρίζος, τὰ ρουθούνια τῶν ἀνθρώπων καπνίζουν. Ἡ «Κόκκινη Πλατεῖα» εἶνε κιόλας γιομάτη. Δεξιά, ἀπάνου στὸ μαυσωλεῖο τοῦ Λένιν, οἱ ἐπίσημοι· δίπλα, σὲ ὑψηλὲς ἐξέδρες, ὅλοι οἱ προσκαλεσμένοι τῆς γῆς—ἀπὸ τὴ Γερμανία 173, ἀπὸ τὴ Γαλλία 146, ἀπὸ τὴν Ἀγγλία 127, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἕνας. Ὁ στρατὸς παραταγμένος, ὁ λαὸς πίσω, μιὰ βοὴ πυκνή, θολή, σὰν ὑπόγειος σεισμός, μακρυνός. Στὸ βάθος ἡ μητρόπολις «Χρὰμ Βασίλειου Βλαχένη», ἡ ἀγαπημένη τοῦ Ἰβὰν τοῦ Τρομεροῦ, πολύτρουλη, πολύχρωμη, ἀπίθανη, τυλιγμένη, σὰ φάντασμα, μέσα στὴν πυκνὴ ὁμίχλη.

Τριγύρω, ἀπάνου στὰ κόκκινα τείχη τοῦ Κρεμλίνου καὶ στὰ ὑψηλὰ ἀντίκρυ οἰκοδομήματα, ἐπιγραφὲς νὰ συναδελφωθοῦν ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς, νέα συνθήματα ζωῆς, ἀριθμοί, διαγράμματα—τοῦτο ἔγινε στὰ δέκα χρόνια, τοῦτο θὰ γίνῃ στὰ ἐρχόμενα πέντε, πῶς φωτίζονται οἱ ἀναφάβητοι, πῶς ἀνεβαίνει ἡ παραγωγή, πῶς πληθαίνει ἡ ἐλπίδα.

Κι ἀνάμεσα σὲ ὅλες τὶς ἐπιγραφὲς καὶ τοὺς ἀριθμούς, κρεμάμενα παντοῦ, φωτισμένα μὲ κόκκινα ἠλεκτρικά, ντυμένα μὲ πορφύρα, τεράστια Χ. Ἕνας μεφιστοφελικὸς Ἑβραῖος σκύβει στὸ αὐτί μου καὶ μὲ σιγανὴ φωνὴ ἀναστατώνει τὴν ψυχή μου:

—«Εἶνε ὁ ἀριθμὸς ἄραγε 10 ἢ μήπως εἶνε τὸ μεγάλο ἐρωτηματικό, ὁ ἄγνωστος Χ;»

Ἐστράφηκα ταραγμένος. Μὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἀντιλάλησαν οἱ σάλπιγγες, ἄρχιζεν ἡ παρέλαση τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ. Σὰν κύματα συμπαγῆ περνοῦν ἀπανωτὰ καὶ χάνονται τὰ διάφορα τάγματα μπροστὰ ἀπὸ τὸ μνημεῖο τοῦ Λένιν. Τὸ πεζικό, τὸ πυροβολικό, οἱ ναῦτες τῆς Βαλτικῆς καὶ τῆς Μαύρης Θάλασσας, οἱ ἀεροπόροι, ἡ φρουρὰ τῆς Μόσχας, ἡ Γκεπεοῦ, ἡ ἐρυθρὰ φρουρὰ τῶν Σιδηροδρόμων, οἱ ἐργάτες μὲ τὶς πέτσινες μπλοῦζες, μὲ τὰ κοντὰ τουφέκια, οἱ ἐργάτισσες μὲ τὰ κόκκινα μαντήλια στὸ κεφάλι, μὲ τὰ τουφέκια στοὺς ὤμους. Ἔξαφνα ὁρμοῦν οἱ καβαλλάρηδες οἱ Κερκέζοι, τοῦ Κουμπάν, οἱ Καυκάσιοι, οἱ Μογγόλοι, οἱ Καλμοῦκοι. Πάει μπροστὰ ὁ ἀρχηγὸς μὲ γυμνὸ σπαθί, σὰν ἀστραπή· ἀκολουθοῦν οἱ καβαλλάρηδες μὲ τὶς πολυποίκιλες ἐθνικὲς ἐνδυμασίες, μὲ τὶς λόγχες καὶ τὶς πολύχρωμες σημαῖες. Τὰ πρῶτα ἄλογα εἶνε μαῦρα, ὕστερα ἔρχονται τὰ κάτασπρα· περνάει τὸ τάγμα τῶν γέρων, Βετεράνοι καβαλλάρηδες Καυκάσιοι κι' Ἀσιάτες, μὲ ἄσπρες γενειάδες.

Ἔπειτα ἀρχίζει ἡ καταπληκτική, ἀτέλειωτη παρέλαση τοῦ λαοῦ. Ἀπὸ τὰς τρεῖς πλευρὰς τῆς γιγάντιας πλατείας χύνουνται τρεῖς βαθυκίνητοι, κόκκινοι ποταμοί. Περνοῦν οἱ ἐργάτες, οἱ ἐργάτισσες, τὰ παιδιὰ τῶν σχολειῶν, οἱ πιονιέρηδες, ἡ κομμουνιστικὴ νεολαία, οἱ χωριάτες, αἱ διάφορες ἐθνότητες, νέγροι ἀπὸ τὴν ὑπόδουλη Ἀφρική, Ἀσιάτες μὲ πολύχρωμες στολὲς ἀπάνου στὶς καμῆλες, Κινέζοι μ' ἕνα τεράστιο πολύχρωμο δράκο ποὺ ἀνοιγοκλειοῦσε τὶς μασέλες. Γελοιογραφίες τοῦ Τσάμπερλαιν καὶ τοῦ Μουσσολίνι, σ' ἕνα μεγάλο ἁμάξι μεγάλη ὑδρόγεια σφαῖρα περισφιγμένη μὲ ἁλυσίδες κ' ἕνα παιδὶ τὶς χτυπᾷ μὲ τὸ σφυρὶ καὶ τὶς συντρίβει, σὲ σειρὰ κάρα περνοῦν οἱ ἀνάπηροι τοῦ πολέμου καὶ σαλεύουν στὸν ἀέρα, ζητωκραυγάζοντας, τὰ δεκανίκια. Αἱ μάννες ἔρχονται μὲ τὰ μωρά των στὴν ἀγκάλη, αἱ ὧρες περνοῦν, ὁ ἥλιος ξαφνικὰ διαπέρασε τὴν ὁμίχλη, ἔλαμψαν αἱ χιλιάδες μορφές, γυάλισαν τὰ μάτια. Ὅλη ἡ πλατεῖα σειέται ἀπὸ τὶς ζητωκραυγὲς καὶ ἀπὸ τὰ βαρειὰ πατήματα τῶν ἀνθρώπων. Μιὰ Ἰνδιάνα, μπροστά μου, ἁρπάζει μιὰ στιγμὴ τὸ πορτοκαλλὶ λαχοῦρι της καὶ τὸ ξετυλίγει στὸν ἀέρα.

Τὰ μάτια μου ἀχόρταγα δέχονται τὸ φοβερό, φανταστικὸ ὅραμα. Κάποτε δὲ βλέπω τίποτα—χωρὶς νὰ θέλω τὰ «νήπια δάκρυα» κατεβαίνουν. Ὡς στὴ βαθειὰ νύχτα οἱ τρεῖς κόκκινοι ποταμοὶ περνοῦν ἀστείρευτοι. Πάνου ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο ψυχές. Γύρω ἀπὸ τὸ Κρεμλίνο οἱ καβαλλάρηδες πεζεύουν, τὰ ἄλογα χλιμιντροῦν, οἱ Κοζάκοι κ' οἱ Καυκάσιοι ἀρχίζουν τὸ χορὸ καὶ τὸ τραγοῦδι. Ὅλη ἡ Μόσχα μεταβάλλεται θαρρεῖς σὲ στρατόπεδο. Ἕνας δίπλα μου ξανθὸς Νορβηγὸς ἐργάτης κλαίει, ἄλλοι γελοῦν, δυὸ γέροι χωριάτες κοιτάζουν μὲ σιωπηλὴ ἐνατένιση, ζωώδη καὶ τὰ μάτια των εἶνε γιομάτα στρατό, ἐργάτες κι' ἄλογατα.

Γυρίζω τοὺς ὁλόφωτους δρόμους, στὶς γωνιὲς μπαλαλάϊκες καὶ φυσαρμόνικες, τσιγγάνοι χορεύουν μέσα στὶς λάσπες, ξανθοὶ Γερμανοὶ μάχονται νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τοὺς ἡλιοκαμμένους καβαλλάρηδες τοῦ Ἀζερμπαϊζάν. Τοὺς ρωτοῦν πόσο παίρνουν, τί τρῶν, ἂν θυμοῦνται τὸν τσάρο! Κ' οἱ λυγνοὶ στρατιῶτες μὲ τὸ στριμμένο μουστάκι, μὲ τὰ πυρπολούμενα μάτια, κοιτάζουν, ἀκίνητοι τὰ ξουρισμένα εὐρωπαϊκὰ μοῦτρα, δὲν καταλαβαίνουν, χαμογελοῦν καὶ τὰ κάτασπρα κοφτερὰ δόντια τους λάμπουν μέσα στὸ σκοτάδι.

* * *

Μεσάνυχτα. Ξαπλωμένος στὸ κρεββάτι μου δὲ θέλω νὰ κοιμηθῶ. Τὰ μάτια μου ἀρνιοῦνται νὰ κλείσουν, σὰ νὰ φοβοῦνται μὴ χάσουν γιὰ πάντα τὸ ὅραμα τῆς ἡμέρας. Διαβάζω τὸ μανιφέστο ποὺ ἡ Κυβέρνηση τοιχοκόλλησε σὲ ὅλους τοὺς τοίχους τῆς Μόσχας: «Πρὸς ὅλους τοὺς ἐργάτες, χωρικοὺς καὶ ἐρυθροὺς στρατιῶτες τῆς Ρωσίας, πρὸς ὅλους τοὺς προλεταρίους καὶ τοὺς καταδυναστευομένους λαοὺς ὅλης τῆς γῆς». Μὲ ἁπλᾶ, θερμὰ λόγια περιγράφει τὴ φρίκη τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ τὴν αἱματηρὴ προσπάθεια τῆς Ρωσίας νὰ σώσει τὸν πολιτισμὸ καὶ νὰ φέρει δικαιοσύνη κ' εἰρήνη στὸν κόσμο.

Ἡ πρώτη περίοδος — ἡ ἐξαφάνιση τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος — ἐπέρασε· ἤρχισε ἡ δημιουργία τοῦ νέου κόσμου. Βάσις τῆς δημιουργίας αὐτῆς εἶνε ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις, ἡ συναδέλφωσις καὶ στενὴ συνεργασία τοῦ χωρικοῦ καὶ τοῦ ἐργάτη, ἡ ὑποταγὴ ὅλων τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων τῆς χώρας εἰς ἕνα αὐστηρό, συστηματικὸ πρόγραμμα παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως.

Ὧρες βυθιζόμουν στὴν πεζή, ὀδυνηρὴ ἐποποιΐα: πῶς ἀνέβηκε σιγά, σιγά, μὲ ἀγῶνα, ἡ παραγωγή, πῶς ἄρχισαν νὰ φωτίζονται αἱ μᾶζες, πῶς ἐλευθερώθηκαν οἱ ἑκατὸν σαράντα ἐθνότητες ποὺ κατοικοῦν τὴ Ρωσία. Πόσα δὲ πρέπει ἀκόμα νὰ γίνουν! Τὸ ἐπίσημο μανιφέστο ὁμολογεῖ μὲ ὠμὴ εἰλικρίνεια: «Πρέπει νὰ δημιουργήσουμε νέα καὶ ἰσχυρὰ τεχνικὴ στὴ βιομηχανία, νὰ μεταμορφώσωμε τὴν ἀγροτικὴ χώρα μὲ τὸν ἠλεκτρισμὸ καὶ τοὺς συνεταιρισμούς, ν' ἀπαλλαχθοῦμε ἀπὸ τὸ ἰδιωτικὸν ἐμπόριο καὶ τὸν πλούσιο χωρικό, νὰ νικήσουμε τὴ γραφειοκρατία, τὸν ἀναλφαβητισμό, τὸν ἀλκοολισμό, τὴν ἀμάθεια. Βρισκόμαστε μόλις στὴν ἀρχή.»

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς δεκαετίας ἡ Κεντρικὴ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἀποφασίζει:

1—Νὰ εἰσαγάγῃ τὸ ἑπτάωρο.

2—Ν' αὐξήσῃ κατὰ 50 ἑκατομ. χρυσᾶ ρούβλια τὸ διατιθέμενον ποσὸν γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν ἐργατικῶν σπιτιῶν.

3—Ν' ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ἀγροτικὴ φορολογία, ἐκτὸς τῶν 25 ο)ο τῶν φτωχῶν χωρικῶν, ἄλλα 10 ο)ο ἀκόμα.

4—Νὰ χαρίσῃ ὅλα τὰ χρέη, ποὺ συνῆψαν οἱ χωρικοὶ πρὸς τὸ Κράτος κατὰ τὸ ἔτος τῆς κακῆς ἐσοδείας 1924—5 καὶ νὰ ἐλαττώσει τοὺς φόρους τῶν φτωχῶν χωρικῶν.

5—Νὰ διαθέσῃ ἀκόμα ἕτερα 15 ἑκατομ. ρούβλια γιὰ νέα σχολεῖα.

Στὴ Σοβιετικὴ Ρωσία ὁ ρυθμὸς εἶνε ὁρμητικός, ὁ χρόνος ἐπῆρε τὴν ἀληθινή, βαθειά του σημασία:—οὐσία πολύτιμη, ποὺ ἀπὸ τὴν καλὴ ἢ κακὴ της χρησιμοποίηση ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία ἢ ὁ χαμός. Οἱ Ρῶσοι νοιώθουν πῶς δὲν ἔχουν καιρὸ νὰ χάνουν. Ἂν δὲν προφτάσουν σὲ ἐλάχιστο σχετικὰ χρόνο ν' ἀνορθωθοῦν, νὰ συνταχθοῦν καὶ νὰ προλάβουν, εἶνε χαμένοι. Νοιώθεις συχνὰ ἐδῶ τὸ λαχάνιασμα, τὴ θερμὴ ἀνυπομονησία, τὴ βιάση νὰ χτίσουν σπίτια, φάμπρικες, σχολεῖα, νὰ φωτίσουν τὸν χωριάτη, νὰ μετατρέψουν τὶς χανόμενες φυσικὲς δυνάμεις σὲ ἐνέργεια, νὰ δώσουν νέα ἔννοια στὴν ἐργασία, στὴ συνεργασία, στὴν ἠθικὴ καὶ στὴν ἐλπίδα. Γιατὶ ἡ πρόοδος στὴ Ρωσία δὲν εἶνε πολυτέλεια ἁπλῆ καὶ ἅμιλλα, μὰ ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. Ἀπὸ τὴν ἔνταση τῆς παραγωγῆς, ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ ἐπαγρύπνηση τῆς καταναλώσεως, ἀπὸ τὴ συστηματική, πεισματωμένη προσπάθεια, ἐξαρτᾶται ἡ νίκη.

Ἄλλοτε, πρὶν ἀπὸ δυὸ χρόνια, μιλῶντας στὴ Μόσχα μὲ μπολσεβίκους ποὺ διεχειρίζοντο ὑπεύθυνη ἐξουσία, προσπαθοῦσα νὰ τοὺς ἀποδείξω μὲ διάφορες σοφίες, πόσο, ὑπὸ ἔποψη φιλοσοφική, εἶνε στενοκέφαλοι καὶ καθυστερημένοι. Σήμερα ἔνοιωσα τὸ ἁπλούστατο τοῦτο: Οἱ Ρῶσοι σήμερα δὲν ἔχουν καιρὸ νὰ συζητοῦν καὶ νὰ χάνουνται σὲ λεπτές, μάταιες ψυχολογικὲς θεωρίες. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ἡ πρᾶξις». Ὁποιος ἔρχεται ἀπὸ τὸν δυτικὸ πολιτισμὸ μὲ τὰ παμπάλαια μεταφυσικά του ἐρωτήματα καὶ τὶς μωρόλογες διανοητικές του ἐπιφυλάξεις, δὲ μπορεῖ τίποτα ν' ἀντιληφθῇ ἀπὸ τὴ σημερινὴ κοσμογονία τῆς σημερινῆς —

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

μισητῆς ἢ ἀγαπημένης, ἀδιάφορο—Ρωσίας.

Πολλὰ εἶνε στὴ σοβιετικὴ ζωὴ ἁπλοϊκὰ καὶ χονδροειδῆ, πλῆθος λεπτομέρειες φιλοσοφικὰ ἐπιπόλαιες, ἕνας ἐξευγενισμένος μπλαζὲ διανοούμενος θὰ ἐτρόμαζε ἀντικρύζοντας τὶς ἐπικίνδυνες ἀπόψεις ποὺ μᾶς ἀνοίγει ἡ περιπέτεια τῆς Ρωσίας.

Μὰ ὅλα τοῦτο δὲν ἔχουν καμμιὰ σημασία. Ἕνας νέος κόσμος γεννᾶται, μὲ ὅλες τὶς ὠδίνες καὶ τὰ αἵματα τοῦ τοκετοῦ, πέρα στὶς πολύσπορες χιονισμένες πεδιάδες. Ὅλος ὁ κόσμος, ἀστικὸς ἢ προλετάριος, θέλοντας καὶ μή, ἔχει τὸ βλέμμα του ἐστραμμένο — γιομᾶτο φόβο ἢ ἐλπίδα — κατὰ τὴν κόκκινη κούνια, κατὰ τὸ Κρεμλῖνο.

Ἕνας Ἱσπανὸς ποιητὴς μοῦ ἔλεγε προχτές, τὴν ὥρα ποὺ περπατούσαμε ἀπάνου ἀπὸ τὰ κόκκινα μουράγια τοῦ Κρεμλίνου:

—«Εἶχα γλυτώσει, εἶχα ἀφήσει πίσω μου, τὶς παλιὲς γοητευτικὲς Σειρῆνες: τὴ θρησκεία, τὴν πατρίδα, τὴν τέχνη. Ἤμουν ἐλεύθερος, χωρὶς ἐλπίδα, χωρὶς φόβο, χωρὶς πίστη. Εἶχα μιὰ ψηλὴ καλύβα στὴν Ἀνδαλουσία καὶ κοίταζα κάτου, χαμηλά, τὴν πεδιάδα καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Ἄξαφνα μὲ χτύπησε ἕνα καινούργιο τραγοῦδι. Ἐστράφηκα κατὰ βορρᾶ, δὲν χωροῦσα πιὰ στὴν ἐλευθερία μου κ' ἦρθα ἀκολουθῶντας τὸ σύγχρονο, τὸ πιὸ μοντέρνο τραγοῦδι τῆς Ἀβύσσου. Ἡ Σειρῆνα κάθεται τώρα στὸ βορρᾶ, μέσα στὰ χιόνια, μὲ πράσινα μάτια, μὲ ὅλο πάθος σλαυΐκη φωνή, μὲ τὸ στῆθος αἱματωμένο.»

Ἕνας ποιητής, δηλ. ἕνας ἐραστὴς τῆς ἀβύσσου, ἔτσι παραδίνεται στὴ Ρωσία. Εἶχα ἀκούσει ἐργάτες νὰ μιλοῦν γιὰ τὴ Ρωσία, ὅπως θὰ μιλοῦσε ὁ ἄσωτος υἱὸς γιὰ τὸ σπίτι τοῦ πατέρα του, ποὺ ἦταν γιομᾶτο φαγιά. Ἄλλοι, οἱ ἰδεολόγοι, μιλοῦσαν γιὰ εἰρήνη, δικαιοσύνη κ' εὐτυχία. Μὰ ἕνας πάστωρ, ὁ Κὰρλ Φόγκλ, ποὺ γύρισε, πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες, τὴ Σοβιετικὴ Ρωσία, βρῆκε τὰ λόγια τὰ πιὸ ἁπλά: «Ὅ,τι εἶδα κ' ἔζησα στὴ Σοβιετικὴ Ρωσία μ' ἔκαμε νὰ ξαναβρῶ πάλι τὴν ἐμπιστοσύνη μου στὴν ἀνθρωπότητα, ποὺ τὴν εἶχα πιὰ χαμένη».

Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Διδομένης τῆς ἐγγυήσεως ταύτης, ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις θ' ἀνελάμβανε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν Ἀντὰντ εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, θεωρουμένης τῆς διαλύσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὡς ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ τοῦ πολέμου.

Καὶ ὁμιλεῖ ἀκόμη τὸ σημείωμα περὶ τῆς ἀνάγκης στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συμφωνιῶν, περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἂν ἡ Βουλγαρία ἐξηκολούθει νὰ παραμένῃ οὐδετέρα ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς μὴ ἀνελάμβανεν ὑπερποντίους ἐκστρατείας, ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἀνάγκης καθορισμοῦ τῶν ἐδαφικῶν παραχωρήσεων εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, περὶ τῆς ἀνάγκης οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως.

Καὶ ἔλεγε τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ζωγράφου πρὸς τοὺς πρεσβευτάς μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν:

«Ὀφείλω νὰ σᾶς προσθέσω, ὅτι ἡ ἀνακοίνωσις ἡμῶν συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαβεβαιώσεων τὰς ὁποίας ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ὁ πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος, συνομιλήσας ἐν Παρισίοις μὲ Γάλλους ὑπουργοὺς ἐκ τῶν μᾶλλον σημαινόντων (Σ. Σ. Μπριὰν κ. ἄ.), ἠδυνήθη νὰ δώσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ καθ' ἃς διαβεβαιώσεις αἱ προτάσεις αὗται θὰ ἐγίνοντο εὐπρόσδεκτοι, ὡς διετυπώθησαν εἰς τὸ ἄνω σημείωμα, ἀπὸ τὰς Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν».

Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ἀνεχώρησεν ἀμέσως εἰς Παρισίους διὰ τὰς διαπραγματεύσεις. Ἐπρόκειτο νὰ ζητήσῃ ὅσα περίπου ὁ κ. Βενιζέλος διὰ τοῦ γνωστοῦ χάρτου τοῦ κ. Ἐξαδακτύλου, τὴν Δωδεκάνησον, τὴν διατήρησιν τῆς σχολικῆς καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτονομίας τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων αἱ ὁποῖαι θὰ ἔμεναν ἢ θὰ ἐτίθεντο ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἄλλης Δυνάμεως κ. ἄ. Ὁ κ. Ρωμάνος ἐξ ἄλλου ἐζήτησε καὶ ἔγινε δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῷ κ. Πουανκαρέ: Ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις τῶν Συμμάχων ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς προτάσεις δὲν ὑπῆρξεν ἱκανοποιητική. Ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε προτείνει τὴν Ἑλληνικὴν σύμπραξιν χωρὶς τόσας ἐπιφυλάξεις καὶ τόσας προϋποθέσεις ἀνεπιτεύκτους! Καὶ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἦτο περισσότερον φιλόφρων καὶ περὶ τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας ἦτο ἐκ τῶν προτέρων βέβαιος... Ἐξ ἄλλου οἱ Σύμμαχοι ἦσαν ἀπησχολημένοι μὲ τὴν Ἰταλίαν, τὴν ὁποίαν ἤθελαν νὰ προσθέσουν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν κλονιζομένην παράταξίν των.

Καὶ ἡ Ρωσσία; Ὁ κ. Σαζόνωφ εὕρισκεν ὅλους τοὺς Ἑλληνικοὺς ὅρους ἀπαραδέκτους. «Ἡ τύχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔλεγεν, ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ἀπὸ τοὺς Συμμάχους. Οὐδεμία τροποποίησις εἶνε ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην δυνατή. Ἡ εἴσοδος Ἑλληνικοῦ στρατιωτικοῦ τμήματος εἰς Κων)πολιν εἶνε ἀπαράδεκτος, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψει ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τούτου θὰ ἦτο ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἐστεμμένου θὰ ἐπεφυλάσσετο ἡ προέχουσα μεταξὺ τῶν συμμάχων ἀρχηγῶν θέσις... Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα... ἡ Ρωσσία δὲν θεωρεῖ τὴν παραχώρησιν ταύτην ὡς ἐπιθυμητήν...»

Πῶς νὰ δυσαρεστήσουν τὴν Ρωσσίαν; Πῶς νὰ χάσουν τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ κερδίσουν τὴν Βουλγαρίαν οἱ Ἀγγλογάλλοι;

* * *

Τὴν 8)21 Ἀπριλίου 1915 ὁ κ. Ρωμάνος μετεβίβαζεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου:

«Ἔγινα δεκτὸς παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας χθὲς τὴν ἑσπέραν. Οὗτος μοῦ εἶπεν ὅτι ὑπῆρχαν εἰς τὸ σημείωμα τῆς βασιλικῆς Κυβερνήσεως τρία σημεῖα, τὰ ὁποῖα πρὸ πάντων ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. 1) Τὸ ζήτημα τῆς ἐδαφικῆς ἐγγυήσεως. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μοῦ εἶπεν ὅτι ἡ ἐγγύησις αὐτή, θὰ μᾶς παρασχεθῇ διὰ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου καὶ διὰ τὴν περίοδον τῶν διαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης (Σ. Σ. Ἄρα βρέχει). Ἡ ἐγγύησις αὐτὴ θ' ἀφεώρα ἀκόμη πᾶσαν ἐνδεχομένην βουλγαρικὴν ἐπίθεσιν, ἀλλὰ ὁ κ. Π. δὲν ἐννόει τὴν φράσιν «περίοδον ἥτις θὰ ἐπηκολούθει τὸ τέρμα τοῦ πολέμου», διότι ἡ φράσις αὐτὴ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξηγηθῇ ἢ ὡς αἴτησις ἐξασφαλίσεως ἐναντίον αὐτῶν τῶν Δυνάμεων. Τοῦ ἐξήγησα ὅτι τοῦτο ἦτο πεπλανημένη ἀντίληψις, διότι ἡμεῖς ἀπεβλέπαμεν εἰς τὴν ἐλπίδα συμφωνίας μὲ τὰς Δυνάμεις δι' ἐνδεχομένην συμμαχίαν πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μοῦ ἀπήντησεν ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσέλθουν ἀπὸ τοῦδε εἰς διαπραγματεύσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Ἡ Γαλλία θὰ ἦτο, οὐχ ἧττον, διατεθειμένη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν... παρομοίαν πρότασιν κ.τ.λ.

2) Ζήτημα τῆς ὁριστικῆς διαλύσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μοῦ εἶπεν, ὅτι ἡ κατὰ τῆς Τουρκίας ἐκστρατεία δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποβλέπουσα ἀναγκαίως εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ διάλυσις αὐτὴ δύναται νὰ προκύψῃ, ὁλικὴ ἢ μερική, ἐκ τῆς ἐκστρατείας. Μόναι αἱ περιστάσεις δύνανται νὰ προσδιορίσουν τὴν στάσιν τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως δὲν δύνανται νὰ δεχθοῦν ὡς ὅρον ἀπαραίτητον τὸ νὰ ὑπαχθῇ ἡ σύμπραξις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως περὶ ὁριστικοῦ διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει τὴν Ἑλλάδα νὰ λάβῃ ἀσφαλῶς ὡς ἀντάλλαγμα τῆς συμβολῆς της εἰς τὸν ἀγῶνα οὐσιώδη ὠφελήματα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

3) Ζήτημα τῆς σφαίρας δράσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Βουλγαρία θὰ ἐξηκολούθει τηροῦσα οὐδετερότητα, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εὑρίσκει τοιοῦτον περιορισμὸν ἀνωφελῆ, ἐφ' ὅσον ἐγγύησις κατὰ πάσης βουλγαρικῆς ἐπιθέσεως θὰ ἐδίδετο εἰς τὴν Ἑλλάδα... Κατὰ τὸ τέρμα τῆς συνεννοήσεως ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μοῦ εἶπε: Πιστεύω πῶς ὅλα αὐτὰ θὰ κανονισθοῦν.

»Εὑρίσκω ὅτι μετὰ τὸ τὸ διάβημα τῆς Ἀγγλίας οἱ λόγοι οὗτοι εἶνε ἄξιοι προσοχῆς. Θὰ ἰδῶ τὸ ἀπόγευμα τὸν Δελκασσὲ κ.τ.λ.»

Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ἦτο φιλοπόλεμος. Εἶχεν ἄδικον.

* * *

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διήρχετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Γκυγεμέν, ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Δουνάβεως, ὅστις ἔμελλε βραδύτερον ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν κ. Ντεβὶλ καὶ ὁ ὁποῖος τόσον ὀλέθριον ρόλον ἔπαιξεν ὡς πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Ἀθήναις. Τί ἤθελε;

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ; Λόγοι τοῦ Κωνσταντίνου πρὸς τὸν Γκυγεμέν. — Βεβαιωθῆτε ὅτι ἡ Βουλγαρία θὰ πάῃ μὲ τοὺς Γερμανούς. — Τὸ δρᾶμα τῶν Δαρδανελλίων

ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΣΤΟ „ΣΠΛΕΝΤΙΤ„
ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ ΑΝΟΧΗΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΕΣ
ΤΟ ΥΠΕΡΤΕΛΕΙΟΝ
ΤΟ ΟΝΕΙΡΩΔΕΣ
ΤΟ ΘΕΙΟΝ
ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ !!!
Η
ΓΥΜΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ
Ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον μυθιστόρημα τοῦ διασήμου
ΑΝΡΥ ΜΠΑΤΑΪΓ
Οὐδέποτε τὸ παγκόσμιον κοινὸν ἀπήλαυσε πρὸ τῆς ὀθόνης τὴν
ΕΞΙΔΑΝΙΚΕΥΜΕΝΗΝ ΤΕΧΝΗΝ
διότι οὐδέποτε ἡ κινηματογραφία παρήγαγε μεγαλούργημα ὡς
Η ΓΥΜΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΚΟΙΝΟΝ
ΘΑ ΑΠΟΛΑΥΣΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ
ΤΗΝ ΓΥΜΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ
ΤΙΜΑΙ ΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΣ
Διαφημίσεις «ΠΡΟΟΔΟΣ» Σταδίου 24

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἀπώλεια

Ἦρθε μὲ κλάμματα ἡ μικρούλα, γόους, θρήνους, ἀπαρηγόρητη, καὶ κάθησε σὲ μιὰ γωνιά, μὴ θέλοντας ν' ἀκούσῃ τίποτε.

— Τί ἔπαθες, Κική; Γιατί κλαῖς; Τί τρέχει;

Ἡ Κικὴ σήκωσε τὰ μάτια της, μὲ κύταξε μιὰ στιγμὴ καὶ ξανάρχισε τὸ κλάμμα.

— Ἔλα, λοιπόν, πές μου; Τί ἔχεις;

Ἡ μικρούλα, ἀνάμεσα σὲ θρήνους, μοῦ ὡμολόγησε ἐπὶ τέλους τὸ τρομερὸν πλῆγμα: Ἔχασε τὸ ρολογάκι της!..

— Καὶ γι' αὐτὸ κλαῖς; τῆς εἶπα, γιὰ νὰ τὴν παρηγορήσω. Θὰ πάρουμε ἄλλο. Τί ρολογάκι ἦταν;

Νόμιζα πῶς θὰ ἦταν κανένα σπουδαῖο ρολογάκι, μὰ ἐκείνη, μοῦ ἀποκρίθηκε καὶ πάλι κλαίγοντας:

— Τὸ κόκκινό μου ρολογάκι, ποὺ πῆρα προχθὲς ἀπ' τὸν ἐμποράκη. Δὲν ξέρετε πόσο μ' ἄρεσε!

Τῆς ἄρεσε πράγματι!.. Τώρα τὸ θυμήθηκα. Ἦταν ἕνα μικρὸ ψεύτικο ρολογάκι ἀπὸ σελουλόϊδ, ποὺ εἶχε σταματήσει ἀφ' ἧς κατασκευάσθηκε, στὶς τρεῖς καὶ εἴκοσι. Ἔτσι τοὐλάχιστον τὸ θέλησε ὁ ἐργάτης ποὺ ἀνέλαβε νὰ τοῦ ζωγραφίσῃ τοὺς δεῖκτας. Ἡ ὥρα ὅμως δὲν εἶχε σημασία. Ἡ Κικὴ τὸ φοροῦσε νυχθήμερον στὸ μικρό της χεράκι, τὸ καμάρωνε διαρκῶς, ἀνασήκωνε τὰ μανίκια τῆς ποδίτσας της, κι' ἔβλεπε τάχα τὴν ὥρα, κι' ὕστερα καὶ πάλι, τὸ ξαναθυμῶταν σὲ λίγο, ὡς ποὺ μιὰ στιγμὴ δὲν τὸ βρῆκε. Ἔσπασε φαίνεται καὶ τῆς ἔπεσε.

Προσπάθησα νὰ τὴν παρηγορήσω, τῆς εἶπα πῶς ἐγὼ θὰ τῆς ἀγοράζω ἕνα καινούργιο, ὡραῖο, ἀληθινό, ποὺ νὰ δείχνῃ πραγματικὰ τὴν ὥρα, ἀλλὰ ἦταν ἀμετάπειστη, δοσμένη στὴ λύπη της, μὲ τὸ ψεύτικο ρολογάκι.

Καὶ τὴν ἄφησα νὰ κλαίῃ, μὲ τὴν βεβαιότητα πῶς θὰ τῆς περάσῃ γιὰ τὸ ψεύτικο ρολογάκι, ξέροντας πῶς δὲν εἶνε μονάχη, ποὺ κλαίει γιὰ κάτι ψεύτικο χαμένο. Εἶνε κι' ἄλλοι, μεγάλοι, ποὺ χωρὶς νὰ τὸ δείχνουν, πιὸ ὑποκριταί, ἐξακολουθοῦν, καιρὸ καὶ καιρό, νὰ κλαῖνε καὶ νὰ λυποῦνται γιὰ πολλὰ ἄλλα ψεύτικα πράγματα.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἑλληνικὴ ἀποικία εἰς τὴν Αὐστραλίαν

Ὅπως ἀποκαλύπτεται ἀπὸ τὴν κάτωθι ἀνταπόκρισιν ἐκ Σίδνεϋ πρὸς τὴν «Ἀτλαντίδα» τῆς Ν. Ὑόρκης, ἀπεκτήσαμεν χωρὶς νὰ τὸ ξεύρωμεν καὶ ἀποικίαν εἰς τὴν Αὐστραλίαν.

Ἡ νησὶς κεῖται ἔξωθι τοῦ Πὸρτ Στεφάν, οὐ μακρὰν τοῦ Νιουκάσλ, καὶ χρησιμεύει ὡς ἁλιευτικὴ βάσις καὶ κατοικία συγχρόνως διὰ τοὺς Ἕλληνας ἁλιεῖς ἀστακῶν ἰδίως.

Ὀνομάζομεν Ἑλληνικὴν τὴν νησῖδα διότι, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὅλη ἡ ἔκτασις τῆς νησῖδος κατέχεται ὑπὸ τῆς ἁλιευτικῆς Ἑλληνικῆς ὁμάδος, ἥτις ἔχει ἐγκατασταθῆ μονίμως ἐν αὐτῇ, ἐπικοινωνοῦσα μετὰ τῆς ἠπείρου διὰ τῶν ἀτμοκινήτων πλοιαρίων της.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Πολιτείας τοῦ Σίδνεϋ Σὲρ Ντούτλεϋ Ντὲ Σαίρ, ἔμεινεν ἔκπληκτος ὅταν ἐκ περιεργείας ἐπεσκέφθη τὴν νησῖδα καὶ εὗρεν ἐν αὐτῇ ἀποκλειστικῶς Ἕλληνας, γνωρίζοντας τὴν ἀγγλικὴν καὶ ὁμιλοῦντας εἰς αὐτὸν περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Λόρδος Βύρων. Τὴν ἀφορμὴν εἰς τὴν συζήτησιν ἔδωκεν ἡ προσωνυμία τῆς ἑλληνικῆς ἀτμακάτου «Λόρδος Βύρων» περὶ τῆς ὁποίας ἠρώτησεν ὁ Κυβερνήτης.

Ἡ λαίδη Ντὲ Σαὶρ ἐξέφρασε τὸν θαυμασμόν της διὰ τὴν ἑλληνικὴν μόρφωσιν καὶ φιλομάθειαν. Ὑπάρχουσι πολλοὶ Αὐστραλοί, εἶπεν, οἵτινες δὲν γνωρίζουσι κἂν τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου Ἄγγλου Ποιητοῦ, ἐνῷ οἱ Ἕλληνες αἰσθάνονται λατρείαν πρὸς αὐτὸν καὶ γνωρίζουσι τὸν ἔρωτά του πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τοὺς ἀγῶνάς του ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἡ ὀλιγώτερον μεμορφωμένη τάξις τῶν Ἑλλήνων παρουσιάζει ἀνωτέραν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν ἀπὸ τὴν παρομοίαν κατηγορίαν τῶν Αὐστραλῶν.

Ἐκδόσεις

Ἡ «Σημαία» τῶν Καλαβρύτων κυκλοφορεῖ σήμερον Κυριακὴν μὲ πλουσίαν ὕλην.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.44'
Δύσις » 5.21'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
Πολυεύκτου καὶ Εὐστρατίου
Θάνατος Μουσταφᾶ Γ' (1774)

ΕΧΩ ΜΕΝΩΜΕΝ ΗΣΥΧΟΙ

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΧΗΛΟΥ ΜΑΣ

—Μία συνέλευσις τοῦ σωματείου τῶν σιδερωτῶν
—Ζητοῦν νὰ ἐπιβάλουν τὸ σκληρὸ κολλάρο
—Εὐτυχῶς...δὲν ἐλήφθησαν ἀποφάσεις

Μία αἴθουσα ὄχι καὶ τόσον εὐρύχωρος, γεμάτη καπνούς. Περὶ τοὺς 25 κύριοι μὲ σκληρὰ κολλάρα ὅλοι καὶ ἕνας ρήτωρ ὁμιλῶν ἀπὸ χαμηλοῦ βήματος. Ἡ συγκέντρωσις εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Συνομοσπονδίας τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἑλλάδος, συγκεντρωμένα ὅλα τὰ μέλη τοῦ σωματείου τῶν καταστηματαρχῶν πλυντηρίων καὶ σιδερωτηρίων καὶ ρήτωρ ὁ διευθυντὴς τῆς Συνομοσπονδίας τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργ. Μπαϊρακτάρης. Καθισμένος κάτωθι τοῦ βήματος ὁ πρόεδρος τῆς Συνομοσπονδίας κ. Κ. Κυπαρισσώτης καὶ παραπλεύρως του ὁ πρόεδρος τοῦ σωματείου. Τὰ μέλη τοῦ σωματείου ἐν γενικῇ συνελεύσει ἀκούουν μὲ θρησκευτικὴν σιγὴν τὸν ρήτορα:

—Ἡ ἀπόφασίς σας, κύριοι, θ' ἀποτελέσῃ ἱστορικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μας. Τὸ σκληρὸ κολλάρο πρέπει νὰ καθιερωθῇ...

Μία φωνή: Νὰ φορέσῃς καὶ σὺ σκληρό. Γιατί μᾶς ἦλθες μὲ μαλακό.

Ὁ ρήτωρ: Παρακαλῶ. Ἐξαιροῦνται οἱ παρόντες. Ἔλεγον, λοιπόν, κύριοι, ὅτι νέοι ὁρίζοντες φαεινοὶ διανοίγονται εἰς τὴν βιομηχανίαν μας. Ὁ συνεταιρισμὸς τοῦ ὁποίου τὴν ἵδρυσιν πρόκειται νὰ ἐπιδιώξωμεν θὰ τύχῃ τῆς ὑλικῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Μόνον οὕτω θὰ κατορθώσετε νὰ ἐπιβάλετε τὸ σκληρὸ κολλάρο· ἡ κοινωνική σας θέσις θ' ἀνυψωθῇ τότε καὶ θ' ἀποδείξετε ὅτι εἶσθε σωματεῖον θελήσεως, σωματεῖον ὠργανωμένον, δυνάμενον νὰ μεταβάλῃ εἰς νόμους τὰς ἀποφάσεις του.»

Ἕνα μέλος τοῦ σωματείου ἐκ τῶν παρισταμένων στενοχωρηθὲν ἀπὸ τὸ σφίξιμο τοῦ σκληροῦ κολλάρου προσπαθεῖ νὰ ξεσφίξῃ τὸν λαιμοδέτην του. Ὁ παραπλεύρως καθήμενος συνάδελφός του τοῦ φωνάζει ὀργίλως:

—Ἀξιοπρέπεια!

—Ἄ! μάλιστα, ἀξιοπρέπεια, συγκατανεύει.

Εὐτυχῶς διὰ τοὺς ἀθηναϊκοὺς λαιμοὺς ἡ συνέλευσις δὲν κατέληξεν εἰς συγκεκριμένας ἀποφάσεις. Ἡ συζήτησις ἐσυνεχίσθη σεμνή, οἱ ρήτορες διῆλθον ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὸ βῆμα εὔγλωττοι, ἀλλὰ οὐδὲν κατώρθωσαν εἰς τὴν οὐσίαν.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συνελεύσεως, ἐπλησιάσαμεν καὶ ἠρωτήσαμεν ἓν τῶν μελῶν τοῦ σωματείου. Τὸ ζήτημα εἶνε σοβαρώτατον.

—Ἡ θέσις μας, εἶπε, ἔχει γίνει ἀνυπόφορη. Ἀγοράζετε ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους σκληρὰ κολλάρα ἢ ντεμὶ σκληρὰ καὶ μετὰ τὸ πρῶτον πλύσιμον τὰ μεταβάλετε εἰς μαλακά. Εὐτυχῶς κι' ἐμεῖς ἐκαταλάβαμε ὅτι δὲν μποροῦμε πειὰ νὰ ὑποφέρουμε αὐτὴ τὴν καταπάτησι τῶν δικαιωμάτων μας. Στὴν ἄλλη συνέλευσι ποὺ θὰ ἔχουμε, θὰ κανονίσουμε τὴ θέσι μας ἔναντι τῶν παραλόγων γούστων σας».

Τὰ γοῦστα μας, λοιπόν, κινδυνεύουν, οἱ λαιμοί μας κινδυνεύουν καὶ ἀλλοίμονον ἐὰν τὸ σωματεῖον ἀποφασίσῃ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἀρξάμενον ἔργον. Θ' ἀναγκασθοῦμε νὰ φορέσουμε ὅλοι ὑποκάμισα ἀ λὰ Μπάϋρον ἢ νὰ καταργήσουμε τοὺς λαιμοδέτες. Καὶ θ' ἀναγκασθῇ τότε ὁ περιώνυμος τράχηλος τοῦ Ἕλληνος νὰ ὑποφέρῃ τὸν ζυγὸν τὸν ὁποῖον θὰ τοῦ ἐπιβάλουν οἱ σιδερωταί.

Π. Τρ.

Αἱ ἱπποδρομίαι

Ἡ χθεσινὴ τελευταία ἡμέρα ἱπποδρομιῶν τῆς χειμερινῆς περιόδου, ὑπῆρξεν ἀρκετὰ ἐπιτυχής, λόγῳ τοῦ ποικίλλου καὶ ἐκλεκτοῦ προγράμματος. Τὰ δύο μὰτς ἦσαν θεαματικώτατα, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ἁρματοδρομίαι καθ' ἃς ἐνίκησε τὸ ἅρμα τοῦ κ. Μπότασῃ. Κόσμος ἐκλεκτὸς παρηκολούθησε μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὸ πρόγραμμα, ἱκανοποιηθεὶς ὁπωσδήποτε ἐκ τῶν στοιχημάτων. Ὁ συνδυασμὸς Καρμέλο—Περιουΐνκλ, ἀπέδωσε 2500 δρχ.

Ὀλίγου δεῖν θὰ ἐσημειοῦντο καὶ δύο δυστυχήματα, εὐτυχῶς ὅμως δὲν ἦσαν λυπηρά. Εἰς τὴν τετάρτην ἱπποδρομίαν κατέπεσε τοῦ ἵππου του Μούλτων, ὁ τζόκεϋ Οὐΐλλιαμς, εἰς δὲ τὴν πέμπτην ἱπποδρομίαν ὁ ἴλαρχος κ. Σπηλιωτόπουλος τοῦ ἵππου του Ἄλκης.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα τῶν χθεσινῶν ἱπποδρομιῶν ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρώτη ἱπποδρομία.— Μὰτς μεταξὺ τῶν ἵππων Βραδυνὴ καὶ Ἕλλη, ἐπὶ ἀποστάσεως 1500 μ. Πρώτη ἦλθεν ἡ Βραδυνὴ τοῦ κ. Μπότασῃ, ἀποδώσασα γκ. δρ. 35.

Δευτέρα ἱπποδρομία.— Ἵπποι ἑλληνικοί, ἐπὶ ἀποστάσεως 1200 μ. μὲ ἀναβάτας ἐρασιτέχνας. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Τριτσιμπίδας τῆς κ. Φ. Σεκελλαρίδη, μὲ ἀναβάτην τὸν κ. Ἀλτζερινάκον, γκ. 50, πλ. 30, δευτέρα ἡ Μαρῖτσα τοῦ κ. Κοκλανάκη, μὲ τὸν κ. Λούβαρην, πλ. 30 καὶ τρίτη ἡ Ἡρὼ τῆς δος Χ. Μεταξᾶ μὲ τὸν κ. Κ. Μπότασην, πλ. 35.

Τρίτη ἱπποδρομία.— Ἵπποι ἀραβικοὶ β' κλ. Ἀπόστασις 1200 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Καρμέλλο τοῦ κ. Εὐσταθίου, γκ. 125, πλ. 35, δεύτερος ὁ Ἀτρόμητος τοῦ κ. Ἀπαλοδήμου, πλ. 50 καὶ τρίτοι ἀμφότεροι οἱ ἵπποι Καπρὶς τοῦ κ. Λεφέβρ, πλ. 35 καὶ Νίκης τοῦ κ. Ἐφεσίου πλ. 45.

Τετάρτη ἱπποδρομία.— Ἵπποι ἀγγλικοὶ α' καὶ β' κλ. Ἀπόστασις 1600 μ. Πρώτη ἦλθεν ἡ Περιουΐνκλ, τοῦ κ. Λεφέβρ, γκ. 240, πλ. 80, δευτέρα ἡ Μορσὼ ντὲ Ρέν, τοῦ κ. Γιαννούκου πλ. 75 καὶ τρίτη ἡ Λῆδα τοῦ κ. Καμπᾶ πλ. 80.

Μετὰ τὴν τετάρτην ἱπποδρομίαν ἐγένετο ἀτυχὴς ἐπίδειξις ὑπὸ Ρώσσων ἱππέων, κρατήσασα ἐπὶ ἡμίσειαν περίπου ὥραν καὶ ἡ ὁποία θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἔλειπε.

Πέμπτη ἱπποδρομία— Ἵπποι στρατιωτικοὶ μὲ ἀναβάτας ἀξιωματικούς. Ἀπόστασις 1600 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Γιῶργος μὲ τὸν κ. Παπαπολυχρονίου γκ. 135, πλ. 50, Δεύτερος ὁ Μπαγιὰτ μὲ τὸν κ. Ἀντωνόπουλον, πλ. 50 καὶ τρίτος ὁ Ἔρως μὲ τὸν κ. Φούντην πλ. 45.

Ἁρματοδρομία. — Ἀπόστασις 1600 μ. Πρῶτον ἦλθε τὸ λευκὸν ἅρμα, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μπότασῃ, ἀπέδωσε δρχ. 45. Δεύτερον τὸ κυανοῦν ἅρμα, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γολέμη καὶ τρίτον τὸ ὠχροκίτρινον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κερανᾶ.

Ἕκτη ἱπποδρομία.— Μὰτς μεταξὺ τῶν ἵππων Σάμλακ, Ἄριον καὶ Μασχούρ, ἐπὶ ἀποστάσεως 1600 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Σάμλακ τοῦ κ. Λούβαρη, γκ. 40, δεύτερος ὁ Ἄριον καὶ τρίτος ὁ Μασχούρ.

Τὰ παιδιά παίζει...

Παραλαμβάνομεν ἀπὸ Κωνσταντινουπολίτικην συνάδελφον τὰ ἑξῆς:

Οἱ παντρεμμένοι τοῦ χωριοῦ Νόρριστάουν, —παρὰ τὴν Ν. Ὑόρκην—στοὺς ὁποίους τὸ ὡμορφο πιτσουνάκι, ἡ Μὶς Ἔδνα Στήβενς ἔστελνε τὰ πύρινα ραβασάκια καὶ ἔκαμε τόσα ναζάκια καὶ παιγνιδάκια, ἡσύχασαν, ὅταν τὸ θῦμα τῆς «Ἔδνας» ὁ Χάρρυ Νάϊς, κατήγγειλε τὸ «κοριτσάκι» αὐτό, εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία τὸ συνέλαβε.

Στὴν ἀστυνομία ἀνεκαλύφθη, ὅτι ἡ «Ἔδνα Στήβενς» δὲν ἦτο κορίτσι ἀλλ' ἦτο τὸ ἀγόρι Γουάλτερ Μὰκ Κοὺκ, 13 ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ντύθηκε φορέματα κοριτσιοῦ, καὶ κρεατόχρωμες κάλτσες, παρδαλὴ φορεσιὰ καὶ παπούτσια μὲ ὑψηλὸ τακοῦνι καὶ ἐσκανδάλιζε τοὺς παντρεμμένους γιὰ νὰ διασκεδάζῃ!..

Σατυρικοὶ στίχοι

Ὄνειρον χειμερινῆς νυκτὸς

Ὁ «Σιδηροῦς Πρωθυπουργός», ὀρθῶς ὀνομαζόμενος,
ποὺ ὡς γνωστὸν νυχθήμερον ἱδρώνει ἐργαζόμενος,
καὶ λένε κάμποσοι γιατροί, σοφοὶ εἰς ἐπιστήμην
πῶς ἴσως ὑπερκόπωσις προσβάλει τὸν Ζαΐμην
ἀφοῦ προχθὲς γευμάτισε, καὶ κατὰ τὰ συνήθη
ἤκουσε πρὶν κατακλιθῇ καὶ ἕνα παραμύθι,
ξάπλωσε στὸ κρεββάτι του κατόπιν μακαρίως
λέγων πῶς ἔχει βάσανα τῶν Ἡγετῶν ὁ βίος.
Κι' ὁ κ. Ζαχαρόπουλος τὴν κλίνην τριγυρίζει,
κι' ἐνῷ κοιμᾶται ὄρθιος, τὸν ἄλλον νανουρίζει:

Νάνι—τοῦ λέει κι' ὀμορφιὰ ὁ ὕπνος σου ἂς πάρῃ,
καὶ μὲ λεφτὰ ἐρχόμενον νὰ δῇς τὸν Κοφαντάρη.
Νάνι — μαζὺ τὸν ἐρχομὸ συγχρόνως νὰ συμπέσῃ
κι' ὁ ἰδικός μου διορισμὸς σὲ δωδεκάτη θέσι.
Νάνι,— νὰ δῇς τὴν λάμπουσαν Μεταξικὴν παρέα
νὰ μπῇ σὲ δρόμων σύμβασιν μὲ τὴν οὐρὰ Μακρέα.
Νάνι—νὰ φθάσῃς πιὸ ψηλὰ πρὶν ἔλθῃ τὸ Τριῴδι,
νάνι— ὁ Γέρω-Ναύαρχος νὰ πάρῃ πλέον πόδι.
Νάνι—κι' ἀφοῦ ἡ τέχνη σου τὸν Ναύαρχον ξεκάνει,
νᾶμαι κι' ἐγὼ στὸ πλάϊ σου νὰ παίζω ρόλον Γιάννη.
Νάνι—βεβήλων στόματα νὰ τὰ πυλώσῃ στόκος
Νάνι—νὰ πάρῃ ἡ Ἑλλὰς τὰ δάνεια ἀτόκως.

Μὰ δυστυχῶς δὲ βάσταξε αὐτὴ ἡ μουσικὴ
ὁ κύριος Ζαχαρόπουλος κοιμήθη παρακεῖ,
ἐσίγησεν ἡ γλῶσσα του ἡ τόσον πνευματώδης
κι' ὁ ὕπνος τοῦ Πρωθυπουργοῦ κατέστη ταραχώδης.

Βλέπει πῶς κάτι πρόκειται παράδοξον νὰ γίνῃ.
Βλέπει στρατῶνας εἰς τὴν γῆν, στὸν οὐρανὸ σελήνη,
καὶ συμπεραίνει θλιβερὰ πῶς θὰ προκύψῃ ζόφος,
καὶ συνωμόται φαίνονται ὑπὸ τὸ σεληνόφως.
Ἀπὸ τὸν τρόμον ἀνακτᾷ ὀλίγον τὴ μιλιά του,
μὰ δυστυχῶς κοιμώμενος δὲν ἔχει τὰ γυαλιά του,
καὶ δυσκολεύεται πολύ, καλὰ νὰ διακρίνῃ,
τί εἴδους ἐπανάστασιν φωτίζει ἡ σελήνη.
Πρὸς τοὺς στρατῶνας βλέποντας θαρρεῖ πῶς ἀτενίζει
τοῦ Παγκαλέα τὴν μορφήν, ποὺ πάντα τὸν φοβίζει.
Ἀλλὰ δὲν εἶναι βέβαιος καθόσον πουθενὰ
δὲν βλέπει καὶ τὴν θέλγουσαν μορφὴν τοῦ Βουτσινᾶ.
Πρὸς τῆς καζέρνας τρέμοντας ξανακυττᾷ τὴν πύλη,
καὶ σὰν νὰ βλέπῃ στρατηγὸ ποὺ μοιάζει στὸν Κονδύλη,
βλέπει καὶ κάποιον μὲ μονόκλ πιὸ πέρα νὰ ρεμβάζῃ
κι' ἐνῷ τὸν Ἀργυρόπουλον νομίζει πῶς κυττάζει,
δὲν ἠμπορεῖ τεκμήρια περὶ Κονδύλη νάχῃ
γιατὶ δὲν βλέπει παρακεῖ νὰ τρέχουνε Διδάχοι.

Ξυπνᾷ μὲ τὴν ἀλλόκοτον αὐτὴν ἀμφιβολίαν
κι' ἀφοῦ ἀπ' τὴν τρομάρα του ἀπέκτησ' ὁμιλίαν,
λέγει σαύτοὺς ποὺ ἔτυχε νὰ εὑρεθοῦν ἐμπρός του
πῶς γίνεται ἐπανάστασις πατρότητος ἀγνώστου.

Στιχουργός

Ἀθλητισμὸς

—Ἡ χθεσινὴ ἑλληνοουγγρικὴ συνάντησις.

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἐνώπιον πολλῶν χιλιάδων θεατῶν, διεξήχθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ τρίτη ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῆς οὐγγρικῆς ὁμάδος «Κὲρ» καὶ τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» Πειραιῶς. Ὁ «Ὀλυμπιακός», λόγῳ ἀσθενείας πολλῶν ἐκ τῶν παικτῶν του, δὲν κατῆλθεν ὑπὸ τὴν συνήθη του σύνθεσιν, ἀλλὰ ἐνισχύθη μὲ παίκτας τῆς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως», τοὺς κ.κ. Ἱερεμιάδην, Κωνσταντινίδην, Νεγρεπόντην καὶ Ἐμμανουηλίδην.

Μὲ τὴν ἐμφάνισιν αὐτήν, ἡ μικτὴ —ὅπως δύναται νὰ ὀνομασθῇ— «Ὀλυμπιακοῦ» — «Ἑνώσεως Κων)πόλεως», παρουσίασεν ἀρκετὰ ἄρτιον σύνολον καὶ κατώρθωσε ὁπωσδήποτε νὰ ἀντεπεξέλθῃ ἀρκετὰ ἱκανοποιητικῶς εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἀγὼν ἦτο σχεδὸν ἰσόπαλος, ἐπετεύχθη δὲ ἕνα μόνον τέρμα ἐκ μέρους τῶν Οὔγγρων. Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον κατ' ἀρχάς, ἡ μικτὴ «Ὀλυμπιακοῦ»—«Ἑνώσεως» ἔδειξε μικρὰν ὑπεροχὴν κατορθώσασα μάλιστα εἰς μίαν ἐπωφελῆ κάθοδον νὰ ἐπιτύχῃ ἕνα τέρμα, χάρις εἰς τὸν Νεγρεπόντην. Κατόπιν ὅμως, ἤρχισε ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ ἐξαντλῆται, πρὸς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἡμιχρονίου, ἡ «Κὲρ» εἶχε κερδίσει πλέον τὴν ὑπεροχήν. Εἰς τὸ πρῶτον της τέρμα, προσέθεσεν ἕνα ἀκόμη καὶ οὕτω ἀνεδείχθη καὶ πάλιν νικήτρια μὲ 2 τέρματα ἔναντι 1.

Τὴν διαιτησίαν τοῦ ἀγῶνος ἐξετέλεσεν ἐπιτυχῶς ὁ κ. Σταῦρος Χατζόπουλος.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ χθεσινοῦ ἀγῶνος ὑπολογίζονται εἰς 150 χιλιάδας δραχμῶν.

—Ἐπανέρχεται ἡ «Φερεντζβάρος»

Μὲ τὸ Αἰγυπτιακὸν τῆς γραμμῆς ἐπανέρχεται ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν πόλιν μας ἡ «Φερεντζβάρος», προκειμένου νὰ συναντηθῇ εἰς μὰτς ρεβὰνς μὲ τὸν «Ὀλυμπιακόν».

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Α. Διομήδους

Μεθαύριον Τετάρτην εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ συλλόγου «Παρνασσὸς» ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» μὲ ὁμιλητὴν τὸν διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Ἀλέξανδρον Διομήδην.

Θὰ ὁμιλήσῃ «περὶ τῆς νομισματικῆς ἀσθενείας, τῶν φαινομένων αὐτῆς καὶ τῶν ὑπαρχόντων μέτρων θεραπείας».

Ξένα πλοῖα

Χθὲς τὸ πρωὶ κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἐκ Βηρυττοῦ γαλλικὸν βοηθητικὸν εὔδρομον.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς ἀναμένεται νὰ καταπλεύσῃ μὲ δοκίμους τὸ γερμανικὸν καταδρομικὸν «Βερολῖνον».

Ἐκθέσεις

Ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου κ. Μίμη Βιτσώρη εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν», Καραγεώργη 8, μένει ἀνοικτὴ ἀπὸ 10—1 καὶ 3—8 μ.μ. καθ' ἑκάστην συγκεντρώνουσα ἀρκετὸν κόσμον. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Μουσικαὶ ἀπολαύσεις

Ἂς μὴν ἐπαίρωνται οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι ἀπολαμβάνουν συναυλιῶν, ὀρατορίων καὶ διαφόρων ἄλλων μουσικῶν ἀπολαύσεων. Οἱ Κωνσταντινουπολῖται δὲν ὑστεροῦν, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἑξῆς ρεκλάμαν κωνσταντινουπολιτικῆς ἐφημερίδος:

«Ἔφθασαν οἱ δίσκοι τοῦ περιφήμου τραγουδιοῦ τῆς ἐποχῆς:

»ΕΣΠΑΣΕΣ ΤΑ ΠΙΑΤΑ».

ἐκτελουμένου ὑπὸ τῆς κυρίας Πιπίνας!»

Ὄχι, παίζουμε!...

Ταχυδρομεῖον

ΔΕΥΤΕΡΑ, 9—1—28. «Ἰωάννα» 6 π. μ. Ἀργολικόν. «Φρίντων» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἅγ. Σαράντα, Βρινδήσιον. (Αἰγυπτιακὸν) 2 μ. μ. Κων)πολιν, Κωνστάντζαν. «Μπουμπουλίνα» 2 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον. «Σμύρνη» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Λῆμνον, Θεσ)νίκην. «Βόλος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον. «Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν. «Πόπη» καὶ «Ἕλενα» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσ)νίκην. «Ναυσικᾶ» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσ)νίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς. «Μυκάλη» 2 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον, Τηγάνι. «Τῆνος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΘΗΒΑΣ

Προχθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ὑφυπουργὸς τῆς ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλμπασης συνοδευόμενος ὑπὸ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας μετέβη εἰς Θήβας καὶ ἐξήτασεν ἐπιτοπίως διάφορα ζητήματα τῶν ἐκεῖ προσφύγων.

—Κοινωφελῆ ἔργα

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ συμβουλίου τῆς Ε.Α.Π. ἀπεφασίσθη ὅπως εὐθὺς ὡς συναφθῇ τὸ συμπληρωματικὸν δάνειον νὰ διατεθῇ μέρος αὐτοῦ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολείων, ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων κοινωφελῶν κτιρίων εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς.

—Ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Κύρκου

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κύρκος εὑρισκόμενος ἤδη εἰς Θεσσαλονίκην θὰ ἐπιστρέψῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἐνταῦθα.

—Οἱ δικαιοῦχοι

Χθὲς Κυριακὴν συνεκροτήθη ἐν Πειραιεῖ γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ σωματείου Ἑλλήνων ὑπηκόων Πειραιῶς, καθ' ἣν ἀνεπτύχθη παρὰ τοῦ προεδρείου ὅτι τὸ ζήτημα τῶν δικαιούχων εὑρίσκεται εἰς δυσάρεστον θέσιν.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔλαβον τὸν λόγον πολλοὶ οἵτινες ἐκαυτηρίασαν τὴν μέχρι τοῦδε διαχείρισιν τῶν ἰθυνόντων τὰ ζητήματά των, ἧς τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἤρξαντο ἐκδηλούμενα. Ἡ συνέλευσις ἐξουσιοδότησε διὰ βοῆς καὶ ἐν λευκῷ ὅπως ἐνεργήσῃ ἐντονώτερον τὸ διοικ. συμβούλιον καὶ ὡς τοῦτο κρίνει καλύτερον, συνάμα δὲ ὅπως διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν κωλυσιεργείαν τῶν ἐνταῦθα ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν, ἐκδώσῃ δὲ καὶ ἀνακοινωθὲν περιλαμβάνον ἐν λεπτομερείᾳ τὰ κατὰ τὴν συνέλευσιν συζητηθέντα πρὸς διαφώτισιν τοῦ δικαιούχου κόσμου.

Χρόνου φείδου!...

Ἐπιθυμῶν νὰ μὴν χάσῃ καθόλου τὸν καιρόν του, δεδομένου ὅτι εἶχεν ὀλίγας μόνον ὥρας νὰ περάσῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὁ Γάλλος στρατιώτης Λ. Μίλλερ, ἐτῶν 24, ἐπιβαίνων τοῦ διερχομένου ἐκ Πειραιῶς διὰ Μασσαλίαν ἀτμοπλοίου, ἀποβιβασθεὶς ἤρχισεν εὐθύς, θύσας τῷ Βάκχῳ, νὰ προκαλῇ τοὺς διαβάτας.

Πρῶτον ἐπετέθη κατὰ τοῦ ναυτικοῦ Κ. Ξυδάκη, καὶ τὸν ἐτραυμάτισε διὰ μαχαιριδίου εἰς τὴν ὠμοπλάτην, ἐπειδὴ τοῦ συνέστησε νὰ παύσῃ νὰ προκαλῇ ἐπεισόδια. Ἀκολούθως ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ παρεμβάντος εἰς τὴν συμπλοκὴν Περ. Αὐγουστίνου καὶ τὸν ἐτραυμάτισεν εἰς τὴν κεφαλήν, θὰ συνέχιζε δὲ τὴν τόσον ὡραίαν δρᾶσίν του, ἂν δὲν συνελαμβάνετο ὑπὸ τῶν ὀργάνων ἀσφαλείας.

Προσαχθεὶς εἰς τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ Πταισματοδικεῖον κατεδικάσθη εἰς 20ήμερον φυλάκισιν, παραταθείσης οὕτω ἀνελπίστως τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του, χωρὶς νὰ ἠμπορῇ ὅμως νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ τόσον ὡραῖα, ὅσον καὶ τὰς ὀλίγας ὥρας ποὺ ἐλογάριαζε νὰ μείνῃ!..

Ἑορταὶ

Προαναγγέλλεται διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 15 τρέχοντος, ὥραν 6—12 μ.μ. χορεσπερὶς εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ξενοδοχείου «Ἀκταῖον», διδομένη ὑπὸ τοῦ «Θρακικοῦ Κέντρου» μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ψυχαγωγίαν καὶ συγκέντρωσιν τῶν Θρακῶν καὶ τῶν φίλα φρονούντων πρὸς αὐτούς.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς θεωρεῖται ἐξησφαλισμένη ἀπὸ τοῦδε, δηλωσασῶν συμμετοχὴν ἄνω τῶν 150 θρακικῶν οἰκογενειῶν. Εἰσιτήρια τοῖς βουλομένοις ἐν Ἀθήναις μὲν παρὰ τοῦ γραφείου τοῦ Κέντρου (Βουλῆς 18) μέγαρον Τουρὶστ) καὶ τοῦ καταστήματος εἰδῶν ἐπιπλώσεως «Ρυθμὸς» (Βουλῆς 20) ἐν Πειραιεῖ δὲ παρὰ τῶν κ.κ. Ι. Γιαννακούλια (ἐργοστάσιον Ποτοποιΐας ἡ «Φήμη» Μακρᾶς Στοᾶς 6) καὶ Δ. Ζαφειροπούλου (ἐργοστάσιον Ποτοποιΐας Αἰτωλικοῦ 1).

Διαλέξεις

Αὔριον Τρίτην καὶ ὥραν 6 1)2 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ὁ κ. Γ. Ἀρβανιτάκης μὲ θέμα «Ταξείδιον πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ὁ μωσαϊκὸς χάρτης τῆς Μαδηβᾶς». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ὁμιλίαι

Ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν Ὠφελίμων βιβλίων, συνεχίζει καὶ ἐφέτος τὰς κατὰ τὸ 1924—25 καὶ 1925—26 δοθείσας ἑβδομαδιαίας ἑσπερινὰς ὁμιλίας διὰ κυρίας καὶ δεσποινίδας, μὲ σκοπὸν νὰ ἐφοδιάσῃ τὰς μητέρας καὶ πάντα ἐνδιαφερόμενον διὰ τὰ παιδιά, μὲ τὰς ἀναγκαίας γνώσεις περὶ τῆς πορείας τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀναπτύξεως τοῦ παιδιοῦ καθὼς καὶ περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ὑποβοηθῆται ἡ φυσικὴ αὕτη πορεία.

Ἡ νέα αὕτη σειρὰ τῶν ὁμιλιῶν, πρόγραμμα τῆς ὁποίας δίδομεν κατωτέρω, ἂν καὶ εἶνε συμπλήρωμα τῶν δύο ἄλλων σειρῶν, ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον μέρος καὶ θὰ εἶνε προσιτὴ καὶ εἰς τὰς ἀκροατρίας, ὅσαι δὲν παρηκολούθησαν τὰς δύο πρώτας σειράς.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ὁμιλιῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ κ. Ἄννα Κατσίγρα, ἰατρός. 1) Τί εἶνε σκόπιμον νὰ γνωρίζῃ ἡ νέα κόρη περὶ τοῦ φύλου της. 2) Ἔνστικτον διαιωνίσεως—Ἔρως. 3) Ἔρως—Γάμος. 4) Ὁ Ἴψεν περὶ ἔρωτος καὶ γάμου. Αἱ τέσσαρες αὗται ὁμιλίαι εἶνε προωρισμέναι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ κυρίας καὶ δεσποινίδας.

Ὁ κ. Ἰω. Χρυσάφης, διευθυντὴς τοῦ τμήματος γυμναστικῆς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας. 1) Ἡ γυναικεία γυμναστική. Ὑγιεινὴ καὶ αἰσθητικὴ γυμναστική. Ὁ χορός, τὰ παιγνίδια, ὁ γυναικεῖος ἀθλητισμός.

2) Αἱ νεώτεραι κατευθύνσεις τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς. Ἀτομικὴ καὶ ὁμαδικὴ εὐρυθμία. Τὰ μορφωτικὰ ἰδανικὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

3) Ὁ σημερινὸς καὶ ὁ φυσιολογικὸς ἄνθρωπος. Ἐκφυλισμὸς καὶ εὐγονία. Ἀστικοὶ καὶ ἀγροτικοὶ πληθυσμοί. Ἐξανθρωπισμὸς καὶ ἐκχριστιανισμὸς τῶν ἠθῶν.

4) Ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἐπιστήμη. Κοινότης ἀντιλήψεων περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς. Τὸ σύγχρονον ἰδανικὸν τῆς θρησκείας. Τὸ ἦθος τῆς νέας γενεᾶς.

Ἡ κ. Ζωὴ Σ. Φράγκου, ἀπόφοιτος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ζυρίχης. 1) Κοινωνικὴ ἄποψις τῆς ἀγωγῆς. 2) Πῶς ἡ κοινωνία ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. 3) Πῶς ὁ ἄνθρωπος ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς κοινωνίας. 4). Τὸ ἰδεῶδες τῆς ἀγωγῆς.

Ἡ κ. Ἐλμίνα Παντελάκη, ἀπόφοιτος τῆς Σορβόννης. 1) Πῶς ἐξελίχθη ἡ οἰκογένεια διὰ μέσου τῶν αἰώνων. 2) Ἡ οἰκογένεια ὡς παράγων τοῦ πολιτισμοῦ.

Αἱ ὁμιλίαι γίνονται εἰς τὴν αἴθουσαν Κοργιαλένιου τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν Ὠφελίμων Βιβλίων (42 Ἀκαδημίας) Δευτέραν καὶ ὥραν 6 1)2—7 1)2 μ.μ.

Ἔναρξις τὴν 9ην Ἰανουαρίου.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀκροατριῶν εὐθὺς μετὰ ἔναρξιν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου Διαδόσεως Ὠφελίμων Βιβλίων, ἐπὶ πληρωμῇ ἐφ' ἅπαξ δρ. 50, παρεχομένου διαρκοῦς εἰσιτηρίου.

Ἡ ἀκρόασις τῶν ὁμιλιῶν ἐπιτρέπεται δωρεάν, κατόπιν αἰτήσεως, εἰς διδασκαλίσσας, νοσοκόμους καὶ ὁμάδας μαθητριῶν.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ
Τὸ Δικηγορικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Ἀντωνίου Κέδρα, ὁδὸς Ἀμερικῆς 18, ἀναλαμβάνει ἀποκλειστικῶς ἀμερικανικὰς ὑποθέσεις κληρονομιῶν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Πένθη

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΖΑΧΑΡΙΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΝ

θανόντα αἰφνιδίως ἐκηδεύσαμεν χθές.
Οἰκογένειαι: Βασιλειάδου, Καραχάλ Παπαζαχαρίου.

Ἰατροὶ

—Οἱ εἰδικοὶ δερματολόγοι ἰατροὶ ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ καὶ ΑΝΝΙΝΟΣ πλατεῖα Κάνιγγος, Τζώρτζ 4. 10—1 7. Τηλέφωνον 32—39.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν σεβαστὸν καὶ λατρευτόν μας ρα, ἀδελφόν, πάππον καὶ θεῖον

ΜΑΡΤΗΝ ΗΛ. ΚΟΥΛΟΥΚΟΥΝΤΗ
ἐτῶν 85

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον καὶ ὥραν 10 1)2 π.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση).

Ἀθῆναι τῇ 9 Ἰανουαρίου 1928

Τὰ τέκνα: Ἠλίας, Γεώργιος, Ἰωάννης Κουλουκουντῆς, Καλλιόπη Ζ. Ἐμ να Α. Θεοδωρίδου, Ὄλγα Η., Λόλα Ι. Κουλουκουντῆ, Ζαχαρίας μίρης, Ἀρτέμης Χ. Θεοδωρίδης. Ὁ φός: Ἀντώνιος Η. Κουλουκουντῆς γονοι. Οἱ ἀνεψιοί. (Ἰδιαίτεραι σεις δὲν θὰ σταλῶσι).

Τὴν λατρευτήν μας μητέρα, ἀδελφὴν μάμμην

ΣΟΦΙΑΝ ΧΡ. ΚΟΥΤΟΥΖΗ
ἰατροῦ ἐκ Σμύρνης

θανοῦσαν χθές, κηδεύομεν σήμερον ραν, ὥραν 10.30' π.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1928

Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἔγγονοι. Ὁ ψιός.

Θεατρικὰ

Εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἐξακολουθοῦν αἱ παραστάσεις τῆς νέας φαντασμαγορικῆς σατυρικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ κ. Τσακ «Ἄψε-σβῦσε», μὲ μουσικὴν τοῦ κ. Μ Πρωταγωνιστοῦν οἱ κ.κ. Ἀρντάτωφ, τζηχρῆστος, Καμβύσης, Πομόνης καὶ ρέας καὶ αἱ κυρίαι Ζαζὰ Μπριλλάντη, νάρδου καὶ Ἐλ. Γιούζοβα.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. (Μουσικὸν θέατρον Κο Πρινέα). Ἀργεῖ.
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Τὸ 47» τοῦ Βερνέϋγ, μὲ κ. Κυβέλην.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἄψε-Σβῦσε».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Ἡρὼ καὶ δρος».
ΚΥΒΕΛΗΣ. Ἀργεῖ.

Κινηματογράφοι

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ἡ σάρκα καὶ ὁ διάβ
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Μητρόπολις».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ὁ ἄνθρωπος διὰ
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἡ αἰχμάλωτος».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Αἱ συζυγικαὶ παύσεις».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ γυμνὴ γυναῖκα».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ναπολέων», β' ἐποχή.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Μητρόπολις».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὰ δράματα τῶν οἴκων ἀνοχῆς».
ΠΑΡΘΕΝΩΝ. «Ἔφηβος».
ΕΛΛΑΣ. «Τὸ Παρίσι τὴν νύκτα».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ποιὸς τὸν σκότωσε;»
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Τὸ ματωμένο τριαντάφυλλο».
ΜΑΓΕΙΑ. «Τὰ 3 ὡρολόγια».
ΟΛΥΜΠΙΑ (Πειραιῶς). «Νεανικὴ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ (Πειραιῶς). «Κλειστὰ χείλη».

ΣΗΜΕΡΟΝ
ΜΟΝΟΝ ΣΤΟ
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ
Ἡ δευτέρα καὶ τελευταία ἐποχὴ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ
ΝΑΠΟΛΕΩΝ
ΑΜΠΕΛ ΓΚΑΝΣ
κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς πρώτης
ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΘΑ ΠΡΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:
2—6 Ὁλόκληρον τὸ ἔργον
6—10 Δευτέρα ἐποχὴ
10—12 Ὁλόκληρον τὸ ἔργον
ΜΟΝΟΝ ΣΤΟ
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ
„ΠΡΟΟΔΟΣ„

Προφυλάττετε, Τονώνετε
Τὰ ἀναπνευστικά σας ὄργανα, λαμβάνοντες
ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ φέροντα τὸ ὄνομα
VALDA

ΓΑΛΛΟΑΓΓΛΙΚΗ ΣΧΟ
50 Χαριλάου Τρικούπη
Διεύθυνσις G. Sauvape
Ἡμερινὰ - Ἑσπερινὰ—Cours
Φιλολογία, Ἐμπορικά, Λογιστικ καὶ συγκαταβατικώταται. Εὐσυν διδασκαλία.

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας 88 (Πλατεῖα Κάνιγγος)

Ἀφιεροῦται εἰς ἁρμοδίους καὶ ἀναρμοδίους

Τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον

Αἱ συνθῆκαι καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας του. — Ἄστοργος καὶ ἀσπλαγχνος ἡ Πολιτεία ἐπὶ ἀτυχῶν μητέρων. — Νοσηλεύονται εἰς ἀνήλια καὶ ὑγρὰ διαμερίσματα

Πῶς προστατεύεται ἡ Μητρότης

Ἕνα δημόσιον ἵδρυμα, ἐν μέσαις Ἀθήναις ὑφιστάμενον, καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα Ἀρχῶν καὶ κοινοῦ διατελοῦν, ἔχει ἐγκαταλειφθῆ σχεδὸν εἰς τὴν τύχην του, ἀφοῦ ὑπολείμματα μόνον τῆς κρατικῆς μερίμνης τῷ προσφέρονται, τόσα δέ, ὅσα τῷ ἐπαρκοῦν νὰ φυτοζωῇ καὶ ν' ἀναφέρηται εἰς τὰς δέλτους τῶν κρατικῶν ἱδρυμάτων τοῦ τόπου μας. Εἶνε τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον, Μαιευτήριον καὶ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου συγχρόνως. Τὸ ἵδρυμα δηλαδὴ εἰς τὸ ὁποῖον ἡ πενία καὶ ἡ περιπέτεια καταφεύγουν διὰ νὰ ἐπιζητήσουν τῆς ἐπιστήμης τὴν συνδρομὴν καὶ τῆς Πολιτείας τὴν ξενίαν, προκειμένου νὰ φέρουν εἰς φῶς τὸν βλαστὸν τῆς νομίμου συζυγικῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ τὸν καρπὸν τῆς ἁμαρτίας...

Καὶ εἶνε πάλιν αὐτὸ τὸ ἵδρυμα, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι γυναικολόγοι καὶ μαιευτῆρες συνωστίζονται διὰ νὰ ἐξασκηθοῦν πρακτικῶς, οἱ φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν σήμερον δὲν εἶνε ὀλίγοι...

Ἀλλ' ἂς τὸ ἐξετάσωμεν μὲ ὅσην δυνατὴν λεπτομέρειαν εἶνε δυνατόν, ἀνατρέχοντες ὀλίγον καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν του.

* * *

Τὸ Μαιευτήριόν μας ἱδρύθη κατὰ τὸ ἔτος 1845, τὴν ἐποχὴν δηλαδὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος εὑρίσκετο εἰς τὴν περίοδον τῆς δημιουργίας του. Ὁ ὀργανισμός του εἶχε καθιερωθῆ ἰδιότυπος, ὡρίζετο δὲ ὅτι ὁ Διευθυντής του ἐξελέγετο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ 1855 ἐθεσπίσθη Νόμος, καθ' ὃν ὁ ἑκάστοτε καθηγητὴς τῆς Μαιευτικῆς παρὰ τῷ Ἐθνικῷ μας Πανεπιστημίῳ θὰ εἶνε καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Μαιευτηρίου. Συμφώνως πρὸς τὸν νόμον αὐτόν, διωρίσθη τὸ πρῶτον Διευθυντὴς τοῦ ἱδρύματος, κατὰ τὸ 1888, ὁ ἐπιμελητὴς τῆς ἕδρας τῆς Μαιευτικῆς παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ Τζαννετόπουλος. Ἔκτοτε οἱ καθηγηταὶ τῆς Μαιευτικῆς εἶνε καὶ διευθυνταὶ τοῦ Νοσοκομείου. Σήμερον τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Μαιευτηρίου ἔχει ὁ καθηγητὴς κ. Πετσάλης, διατελέσας πάλιν διευθυντὴς αὐτοῦ ἐπὶ μίαν ἑξαετίαν, ἀπὸ τοῦ 1902 μέχρι τοῦ 1908.

* * *

Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς Διευθύνσεώς του, μᾶς λέγει ὁ κ. Πετσάλης, αἱ κλῖναι τοῦ Μαιευτηρίου ἀνήρχοντο εἰς 20, οἱ δὲ τοκετοὶ εἰς 193 ἐτησίως. Σήμερον αἱ ἐνεργείᾳ κλῖναι ἀνέρχονται εἰς 90—95 —ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 40 μόνον καθαρῶς μαιευτικαί— οἱ δὲ τοκετοὶ ὑπερβαίνουν τοὺς 2,600. Εἰς αὐτοὺς ἐννοεῖται δὲν συμπεριλαμβάνονται περὶ τὰς 4,000—4,500 ἀσθενεῖς ἐτησίως, αἱ ὁποῖαι προσέρχονται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἰατρεῖον εἴτε πρὸς θεραπείαν, εἴτε πρὸς διάγνωσιν.

Καὶ πρὶν ἢ ἀναφέρωμεν, μὲ ὅσον πόνον ᾐσθάνθημεν καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν, τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ Μαιευτηρίου, τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον παρέχονται πρὸς τὰς καταφευγούσας ἐκεῖ γυναῖκας-μητέρας αἱ ἰατρικαὶ βοήθειαι, καὶ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας νοσηλεύονται αἱ ἔχουσαι ἀνάγκην νοσηλείας, ἂς σημειώσωμεν τί δαπανᾷ τὸ Κράτος δι' αὐτά. Εἰς τὸν τρέχοντα προϋπολογισμὸν ἀνεγράφη ποσὸν 1,200,000 δραχμῶν καὶ εἰς τὸν ἑπόμενον—1928—1929—τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς καὶ Προνοίας ἔχει ὑπ' ὄψει του ν' ἀναγράψῃ 1.500.000. Αὐτὰ ἔναντι 1,000,000 δραχμῶν τοῦ ἔτους 1926—1927, 18,500 δὲ κατὰ τὸ 1902.

Ἐννοεῖται ὅτι ὁλόκληρον τὸ ποσὸν αὐτό, ἀνεπαρκέστατον ἀναμφιβόλως, δαπανᾶται διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, διότι δαπάναι προσωπικοῦ δὲν ὑπάρχουν σχεδόν. Δὲν ὑπάρχουν δὲ διότι ὁ μὲν Διευθυντής του λαμβάνει τὸν μισθόν του ὡς καθηγητοῦ, οἱ βοηθοί του εἶνε ἄμισθοι ἰατροί, καὶ χρέη νοσοκόμων ἐκτελοῦν αἱ πρωτοετεῖς καὶ δευτεροετεῖς φοιτήτριαι τῆς Μαιευτικῆς, ὑποχρεούμεναι εἰς τοῦτο ὑπὸ τῆς Σχολῆς. Κατόπιν αὐτοῦ δι' ἔξοδα προσωπικοῦ καταβάλλονται μόνον αἱ ἀποδοχαὶ δύο ἐμμίσθων νοσοκόμων. Ὁλόκληρον λοιπὸν τὸ ὑπὸ τοῦ Κράτους χορηγούμενον ποσὸν διατίθεται διὰ τὰς ἀσθενεῖς, διὰ τὰς ὁποίας δαπανᾶται ποσὸν 50 δρχ. ἡμερησίως διὰ τροφὴν καὶ πλυστικὰ σινδονῶν καὶ στρωμνῶν.

* * *

Θὰ ἔπρεπεν οἱ ἑκάστοτε κυβερνῶντες τὸν τόπον αὐτὸν καὶ οἱ ὁπωσδήποτε κατέχοντες μίαν θέσιν, δικαιούμενοι δὲ ὡς ἐκ τούτου νὰ ὁμιλοῦν ἐν ὀνόματι τοῦ Κράτους, καὶ ἀκόμη οἱ πλούσιοί μας, νὰ ἐπισκέπτωνται κάποτε, ἔστω καὶ κατ' ἀραιὰ διαστήματα, τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον, διὰ νὰ γνωρίσουν ἐπ' ὀλίγον τὴν ἀθλιότητα, μίαν ἀθλιότητα τῆς ὁποίας μόνος καὶ κύριος ὑπεύθυνος εἶνε ἡ Πολιτεία, ἡ ὁποία φέρει εὐθύνην φθάνουσαν ἀναμφιβόλως μέχρι τῆς ἐγκληματικότητος. Ὅ,τι γίνεται εἰς βάρος τῶν δυστυχισμένων γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι προσφεύγουν ἐκεῖ διὰ νὰ γεννήσουν, καὶ ἀκόμη εἰς βάρος τῶν νεαρῶν ὑπάρξεων, αἱ ὁποῖαι φέρονται εἰς φῶς καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ ἦσαν ἴσως οἱ ρωμαλέοι ἄνδρες ἢ αἱ γυναῖκες-μητέρες τῆς αὔριον, εἶνε ἐγκληματικόν.

Εἰς τὴν μικρὰν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν οἰκίαν τοῦ Ἰωάννου Εὐταξία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας, ἔχουν τοποθετηθῆ περὶ τὰς 90 κλίνας, αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν ἀνάγκην γίνονται καὶ 100. Διὰ νὰ ἐξοικονομηθοῦν αὗται ἔχουν μεταβληθῆ εἰς κατοικήσιμα, κατάλληλα μάλιστα καὶ διὰ νοσοκομεῖον, τὰ ἀνήλια ὑπόγεια τοῦ μεγάρου αὐτοῦ, ἕνα διαμέρισμα τὸ ὁποῖον ὁ παλαιός του ἰδιοκτήτης ἐχρησιμοποίει διὰ σταῦλον καὶ ἕνα σανιδόκτιστον παράπηγμα μὲ σαπισμένα σανίδια καὶ δάπεδον ἐκ τσιμέντου πάχους ἑνὸς χιλιοστομέτρου τὸ ὁποῖον φθείρεται κατὰ πυκνὰ διαστήματα. Αὐτὰ ὁ ἥλιος δὲν τὰ βλέπει ποτέ, ἡ ὑγρασία ποτίζει τοὺς τοίχους καὶ τὰ δάπεδα, καὶ ὁ καθαρὸς ἀέρας εἶνε κάτι ἄγνωστον, ἀφοῦ τὰ παράθυρα τῶν ὑπογείων δὲν ἀνοίγουν ἐντελῶς, διότι ἔχουν θέαν πρὸς τὸν δρόμον, εἶνε δὲ κάτω τοῦ ὕψους αὐτοῦ. Εἰς αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθῇ τὸ φρικτότερον, ὅτι δηλαδὴ ἡ πληθωρικὴ συρροὴ ἀσθενῶν φέρει εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τοποθετῶνται δύο γυναῖκες εἰς τὴν ἰδίαν κλίνην μὲ τὰς κεφαλὰς ἔναντι ἀλλήλων καὶ τοὺς πόδας τῆς μιᾶς συμπλεκομένους μὲ τοὺς τῆς ἄλλης!! Αἱ γυναῖκες αὐταί, οὕτω τοποθετούμεναι, γεννοῦν!! Ὁ κίνδυνος ὁ ὁποῖος τὰς ἀπειλεῖ εἶνε προφανής, πῶς δὲ ἔχει προληφθῆ μέχρι τοῦδε ἡ διάδοσις νόσων μολυσματικῶν, εἶνε θαῦμα.

Παρουσιάζεται τὸ φαινόμενον ὅτι εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἔχουν τοποθετηθῆ κλῖναι μὲ ἀσθενεῖς καὶ ἑτοιμογεννήτους, αἱ ὁποῖαι παρὰ τοὺς πόνους τοὺς ὁποίους ἔχουν, βλέπουν νὰ χειρουργοῦνται ἄλλαι ἀσθενεῖς καὶ ἀκούουν τὰς φωνὰς καὶ τὰς οἰμωγάς των. Ἡ ἰδέα ὅτι θὰ ὑποστοῦν καὶ αἱ ἴδιαι αὐτὸ τὸ μαρτύριον τὰς κάμνει πολὺ συχνὰ νὰ χάνουν τὰς αἰσθήσεις των καὶ νὰ ὑποφέρουν καὶ ψυχικῶς. Εἶνε καὶ ἡ περίπτωσις αὐτὴ μία ἀπὸ τὰς πολλὰς αἱ ὁποῖαι εἰκονίζουν τὴν κρατικὴν ἀστοργίαν καὶ ἀμεριμνησίαν πρὸς τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδί...

* * *

Αὐτὴ εἶνε μία ἀμυδρὰ εἰκὼν τῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας λειτουργεῖ τὸ Μαιευτήριον. Δυστυχῶς ὅμως ἡ τραγικότης δὲν περιορίζεται μέχρις ἐκεῖ. Ἀνεφέραμεν προηγουμένως ὅτι αἱ δαπάναι δι' ἑκάστην λεχὼ ἢ ἀσθενῆ ἀνέρχονται εἰς 50 δραχμὰς ἡμερησίως. Εἰς τὸ ποσὸν αὐτὸ ὑπολογίζονται καὶ τὰ πλυστικὰ τῶν σεντονιῶν καὶ ἡ ἀπολύμανσις τῆς στρωμνῆς. Πλύσεις δὲ καὶ ἀπολυμάνσεις εἶνε τὸ πρώτιστον εἰς τὸ Μαιευτήριον. Μὲ τὰ ὑπόλοιπα λοιπὸν γίνονται αἱ προμήθειαι διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ἀσθενῶν. Ἡ τροφή των, φυσικά, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἡ ἰδεώδης λόγῳ τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῆς δαπάνης. Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφθανεν αὐτό, ἑκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν αἱ ἀσθενεῖς νηστεύουν—διὰ λόγους οἰκονομίας πάντοτε—λαμβάνουσαι μόνον τσάϊ. Μία λεχὼ δηλαδή, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην ὀλίγου ζωμοῦ καὶ καλῆς τροφῆς διὰ νὰ τῆς τονωθῇ ὁ ὀργανισμὸς καὶ νὰ δυνηθῇ νὰ θηλάσῃ τὸ τέκνον της, τροφοδοτεῖται δὶς τῆς ἑβδομάδος μὲ τσάϊ!!

Καὶ τελευταῖον ἔρχεται νὰ προστεθῇ, ἐπιστέγασμα αὐτὸ τῆς κρατούσης ἀθλιότητος, ἡ ἔλλειψις τοῦ νεροῦ. Ὁ Δῆμος προσφέρει «ὅσον ὑπάρχει», ἡ ἑταιρεία διανομῆς ὕδατος «δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ κάμῃ τίποτε» καὶ κανεὶς δὲν ἐσκέφθη νὰ δώσῃ «ὅσον χρειάζεται». Θὰ ἦτο ἀσφαλῶς ματαιοπονία νὰ γίνῃ, μὲ τὴν κατάστασιν αὐτήν, λόγος περὶ πλήρους καθαριότητος κλπ. Τὰ γεγονότα, δὲν εἶνε διόλου ὑπερβολὴ ἂν ἐχαρακτηρίζοντο τραγικά. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ μόνον ὅτι πλειστάκις φοιτήτριαι-νοσοκόμοι ἐθεάθησαν μὲ τὴν στάμναν νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὰς γειτονικὰς οἰκίας ὀλίγο νερό!!

Μὲ τὴν κατάστασιν αὐτὴν εἶνε παράδοξον πῶς ἡ θνησιμότης εἰς τὸ Μαιευτήριον δὲν εἶνε τεραστία. Εὐτυχῶς, βεβαιοῖ ὁ κ. Πετσάλης, περιορίζεται εἰς 10 ἕως 15 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ αὐτὴ ἀνεξαιρέτως ἐπὶ γυναικῶν αἱ ὁποῖαι εἰσέρχονται εἰς τὸ Μαιευτήριον μετὰ τὸν τοκετὸν καὶ προσβεβλημέναι ἀπὸ νόσον. Παράδοξον ἐπίσης εἶνε πῶς τὸ Μαιευτήριον δὲν ἐξαπέλυσε κατὰ καιροὺς ἐπιδημικὰς νόσους...

* * *

Καὶ ἀφοῦ εἰς περιωρισμένην κλίμακα ἐδόθη ἡ εἰκὼν τοῦ Μαιευτηρίου, ἂς παρατεθῇ ἐδῶ καὶ ὁ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἁρμοδιωτέρων τρόπος τῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ.

Ὁ καθηγητὴς κ. Πετσάλης, διευθύνων ἤδη, ὡς ἀνεφέραμεν, τὸ Μαιευτήριον, λέγει σχετικῶς τὰ ἑξῆς:

«Ἐπὶ Κυβερνήσεως Γούναρη, κατὰ τὸ 1920, ἐψηφίσθη νόμος, κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ Δημόσιον καὶ τὸ Πανεπιστήμιον ἀνελάμβανον νὰ προσφέρουν 300,000 δραχμῶν τὸ πρῶτον καὶ 50,000 δραχμῶν τὸ δεύτερον, ἵνα χρησιμεύσουν ὡς βάσις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἑνὸς δανείου, τὸ ὁποῖον θὰ συνήπτετο μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τὴν ἀνέγερσιν Δημοσίου Μαιευτηρίου, ἱκανοῦ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν. Τὸν νόμον αὐτόν, δυστυχῶς, παρέσυρε τὸ ἐπὶ παγκαλικῆς δικτατορίας ἐξαπολυθὲν κῦμα οἰκονομιῶν καὶ τὸν κατήργησε. Λόγος διὰ τὴν κατάργησιν προεβλήθη ὅτι ἡ κ. Ἕλενα Βενιζέλου ἐδώρησε ποσὸν 60,000 λιρῶν, ἡ δὲ μήτηρ της κ. Σκυλίτση ποσὸν 30,000 λιρῶν διὰ τὴν ἵδρυσιν δύο Μαιευτηρίων. Τοῦ ἑνὸς τούτων ἐξεπονήθησαν ἤδη τὰ σχέδια, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θ' ἀρχίσῃ ἡ ἀνέγερσις ἐντὸς μηνῶν.

»Ἀλλὰ—ὑπάρχει καὶ ἓν ἀλλὰ εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν—ἡ διαθέτις κ. Βενιζέλου ἐπιμένει ὅπως τὸ Μαιευτήριον τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ, μὴ ἔχῃ καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ Πανεπιστήμιον, διοικεῖται δὲ ἀπὸ ἀδελφᾶτον, τοῦ ὁποίου νὰ προεδρεύῃ ἡ ἰδία. Συνεπῶς τὸ Πανεπιστήμιον θὰ στερῆται Μαιευτηρίου διὰ τὰς κλινικὰς ἐκπαιδεύσεις τῶν φοιτητῶν.

»Προτείνεται λοιπὸν ἡ ἐπαναφορὰ ἐν ἰσχύϊ τοῦ καταργηθέντος νόμου διὰ τῆς μὴ κυρώσεως τοῦ παγκαλικοῦ διατάγματος ἢ ἐπιψήφισις νέου πρὸς δημιουργίαν φυτωρίου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοκοχρεωλυτικοῦ δανείου. Ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου Μαιευτηρίου δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ οἰκοπέδου τοῦ Πανεπιστημίου εἰδικῶς διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀγορασθέντος πρὸ ἐτῶν ἐξ ἐράνων οἱ ὁποῖοι ἔγιναν μετὰ τὸν θάνατον τῆς Μ. Δουκίσσης Ἀλεξάνδρας θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', ἀποθανούσης, ὡς γνωστόν, κατὰ τὸν τοκετόν. Διὰ τοῦ συλλεγέντος ποσοῦ ἀπὸ τὸν ἔρανον αὐτὸν ἐπρόκειτο ν' ἀνεγερθῇ οἴκημα διὰ Μαιευτήριον, ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸ δὲν ἐπήρκεσεν, ἠγοράσθη τὸ οἰκόπεδον ὄπισθεν τοῦ Ἀρεταιείου Νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον ἐδωρήθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, μὲ τὴν σαφῆ δήλωσιν ὅτι πρέπει ν' ἀνεγερθῇ ἐκεῖ Μαιευτήριον, τὸ ὁποῖον νὰ φιλοξενῇ πάντοτε τὰς μαιευτικὰς καὶ γυναικολογικὰς κλινικὰς τοῦ Πανεπιστημίου...

Ἐπαναφερομένου λοιπὸν τοῦ νόμου αὐτοῦ ἢ ψηφιζομένου ἄλλου, δύναται νὰ γίνῃ ἔναρξις τοῦ ἔργου τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Μαιευτηρίου, τοῦ ὁποίου ἀρχικῶς θὰ ἦτο δυνατὸν ἐλάχισται τῶν κλινῶν του νὰ διατίθενται ἐπὶ πληρωμῇ. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐλπίζεται νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦ Μαιευτηρίου.

* * *

Μία εἰκών, ὅπως εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκτεθῇ δημοσίᾳ, τοῦ Μαιευτηρίου, ἑνὸς ἱδρύματος προωρισμένου νὰ προσφέρῃ ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ ἀνακούφισιν, παρετέθη ἐδῶ ἐν μικρογραφίᾳ. Ἂν τὸ ἵδρυμα αὐτὸ ἐξυπηρετεῖ τὸν προορισμόν του καὶ ἂν ἀκόμη ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἂς κρίνουν οἱ ἀναγνῶσται. Ἡμεῖς μὲ τὸν πόνον τὸν ὁποῖον ᾐσθάνθημεν, παρουσιάζομεν ἀνάγλυφον τῆς κρατικῆς ἀστοργίας καὶ ἀμεριμνησίας, ὅπως τὴν ἀντελήφθημεν. Εἰς τὸ ἴδιον Κράτος ἀπομένει νὰ διορθώσῃ τὸ κακόν, ἀφοῦ μάλιστα ἐπαγγέλλεται ὅτι προστατεύει τὴν Μητρότητα καὶ τὸ Παιδί, τὸ παιδὶ αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸ στενόχωρον ἵδρυμα τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας τὸ μετέφερεν ἐσπευσμένως καὶ τὸ παραδίδει βορὰν εἰς τὸν Μινώταυρον τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς...

Καὶ πρὶν κλείσωμεν τὴν παροῦσαν, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐξάρωμεν μίαν προσπάθειαν τόσον φιλοτίμως καταβαλλομένην ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Μαιευτηρίου, προσπάθειαν ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ κάμῃ «ὅ,τι εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ»...

Θ. ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

Ἡ οἰκονομικὴ προσπάθεια τῆς Ρουμανίας

Ἡ σταθεροποίησις τοῦ Λέου

Ὁ κ. Βιντίλα Βρατιάνο μεταβάλλει πολιτικήν. — Ἡ ἐπιδίωξις τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου. — Θὰ δεχθῇ ἡ Ρουμανία ἔλεγχον τῆς Κοινωνίας;

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 28 Δεκεμβρίου (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀπὸ μερικῶν ἡμερῶν ἤρχισεν ἐνταῦθα νὰ γίνεται λόγος περὶ δῆθεν ἐπικειμένης συνάψεως μεγάλου ἐξωτερικοῦ δανείου πρὸς σταθεροποίησιν τοῦ λέου.

Εἰδήσεις τοῦ εἴδους τούτου δὲν βλέπουν διὰ πρώτην φορὰν τὸ φῶς εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων.

Ἡ διαφορὰ εἶνε ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ αἱ εἰδήσεις εἶνε ἀληθοφανέστεραι καὶ ἕτεροι λόγοι ὑπάρχουν νὰ πιστεύεται ὅτι τοὐλάχιστον ἡ ρουμανικὴ Κυβέρνησις εἰς τὰς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἐνεργείας της εἶνε εἰλικρινής.

Ἤδη εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐπίσημοι ἀντιπρόσωποι τῆς Ρουμανίας διαπραγματεύονται εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας τὴν σύναψιν δανείου, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν ἀναβιβάζεται εἰς πλέον τῶν 20 δισεκατομμυρίων λέϊ. Ἐξ ἄλλου, εἷς ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μετέβη τελευταίως εἰς Παρισίους καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βέλγιον ἵνα μελετήσῃ ἐπὶ τόπου τὴν τεχνικὴν τῆς σταθεροποιήσεως.

Οὔτε ὅμως ἡ παρουσία ἐπισήμων ἀντιπροσώπων εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας, οὔτε ἡ ἀποστολὴ εἰδικῶν διὰ τὴν μελέτην τῆς τεχνικῆς τῆς σταθεροποιήσεως θὰ εἶχον αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς οὐσιώδη τινὰ σημασίαν, ἐὰν δὲν ὑπῆρχαν λόγοι ἐσωτερικῆς πολιτικῆς φύσεως, οἱ ὁποῖοι νὰ ἔδιδον σοβαρότητά τινα εἰς αὐτάς.

Ὑπὸ τὰς παρούσας οἰκονομικὰς συνθήκας, ἡ παραμέλησις τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων, ἔστω καὶ ὑπὸ τῆς πλέον λαϊκῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἀπετέλει δι' αὐτὴν αὐτοκαταδικασμὸν ἐν τῇ λαϊκῇ συνειδήσει. Ἐὰν τοῦτο θὰ συνέβαινε διὰ μίαν λαοπρόβλητον Κυβέρνησιν, εἶνε φανερὸν ποίας συνεπείας θὰ εἶχε τοιαύτη παραμέλησις διὰ μίαν κυβέρνησιν οἵα ἡ τοῦ κ. Β. Βρατιάνο.

Ἀκριβῶς τὰς συνεπείας ταύτας αἰσθανόμενος πολὺ πλησίον ὁ κ. Β. Βρατιάνο, ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ μερικῶν λίαν προσφιλῶν του οἰκονομικῶν ἀρχῶν.

Πράγματι, ἡ κατάστασις τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς Ρουμανίας, συνεπείᾳ τῶν ἐξαιρετικῶς σωβινιστικῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν τοῦ κ. Β. Βρατιάνο ἔχει φθάσει εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν.

Αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι εἶνε ἀντιληπταὶ ὄχι μόνον εἰς τὰ ἐμπορικὰ κέντρα, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὕπαιθρον χώραν.

Ἰδίως ἐν Τρανσυλβανίᾳ εἶχε φθάσει ἡ οἰκονομικὴ καχεξία εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ ἀποφάσεις ἵνα ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔλθῃ εἰς ἀρωγὴν τῶν αὐτόθι οἰκονομικῶν καθιδρυμάτων.

Ἡ κατάστασις αὕτη παρατηρεῖται γενικῶς εἰς ὅλην τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας.

Ἡ γεωργία παρημελήθη εἰς ὄφελος τῆς βιομηχανίας, ἀλλ' οὔτε καὶ αὐτὴ ἔλαβε τὴν πρέπουσαν ἀνάπτυξιν λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν κεφαλαίων. Αἱ συγκοινωνίαι ἀφ' ἑτέρου, τὸ κύριον τοῦτο νεῦρον πάσης σοβαρᾶς ἐμπορικῆς κινήσεως, εὑρίσκονται εἰς ἐξαιρετικῶς κακὴν κατάστασιν. Διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν σιδηροδρόμων ἀπαιτοῦνται κατὰ τοὺς εἰδικοὺς πλέον τῶν 10 δισεκατομμυρίων λέϊ. Καὶ ναὶ μὲν ὁ κ. Β. Βρατιάνο ἔκαμε τὴν τεχνικὴν διεύθυνσιν τῶν σιδηροδρόμων αὐτόνομον ὀργανισμόν, διὰ νὰ δυνηθῇ αὐτὴ κατ' εὐθεῖαν νὰ ἐξεύρῃ τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν σιδηροδρόμων δάνειον, δυστυχῶς ὅμως τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἔφερε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα λόγῳ διαφωνίας κυρίως ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων, τῶν ξένων κεφαλαιούχων, οἵτινες θὰ εἰσήρχοντο εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν Σιδηροδρόμων.

Ἐὰν ὑπάρχῃ κάτι τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύει πάντοτε ὡς τρόπαιον ὁ κ. Β. Βρατιάνο τοῦτο εἶνε ὁ ἰσοσκελισμένος προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ὁ ἰσοσκελισμὸς οὗτος—τοῦ ὁποίου τὴν εἰλικρίνειαν ἀμφισβητοῦν πολλοί—ἐγένετο εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ δι' αὐξήσεως ὑπὲρ τὸ δέον τῶν διαφόρων φόρων.

Ἀκριβῶς λόγῳ τῆς ἰσοσκελίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας παρουσιάζεται τὸ ἑξῆς φαινόμενον τὸ ὁποῖον θέτει ἐν κινδύνῳ τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ: Ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία, πάσχουσα ἐκ καχεξίας, δὲν δύναται νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ Κράτος ὅσα προβλέπει τοῦτο ἐν τῷ προϋπολογισμῷ του, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσοσκέλισις καθίσταται πλέον φαινομενική.

Ἄλλως τε τὴν πτῶσιν τῶν φορολογικῶν εἰσπράξεων τὴν ὡμολόγησεν ἡ ἰδία ἡ Κυβέρνησις.

Παραστατικώτερον ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ρουμανίας θὰ ἠδύνατο νὰ παρομοιασθῇ πρὸς τὴν κατάστασιν ἀτόμου τοῦ ὁποίου μετηγγίσθη τὸ αἷμα εἰς ἀσθενῆ ὅστις σώζεται ἐν τέλει ἀπὸ τοῦ θανάτου, εἰς τὸν ὁποῖον ὅμως ὑποκύπτει τὸ ἄτομον τὸ ὁποῖον προσέφερε τὸ αἷμά του.

Τὸ ρουμανικὸν Κράτος, τὸ ὁποῖον ἦτο ὁ ἀσθενής, ἐσώθη ἐκ τοῦ θανάτου διὰ τῆς μεταγγίσεως εἰς αὐτὸ καὶ τῆς τελευταίας οἰκονομικῆς ἰκμάδος τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ. Τὸ Κράτος, διασωθὲν ἐκ τοῦ θανάτου, προσπαθεῖ τώρα νὰ διασώσῃ μὲ τὴν σειράν του, τὸν σωτῆρά του, μεταγγίζον εἰς αὐτὸν χρυσοῦν αἷμα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τὸ πρᾶγμα ὅμως τοῦτο δὲν φαίνεται καὶ τόσον εὔκολον νὰ ἐπιτευχθῇ. Ὑπάρχουν δυσκολίαι πολλαπλαῖ αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ὑπερπηδηθοῦν. Δὲν ὑπάρχει σχεδὸν καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ τὴν σύναψιν τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου καὶ διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁλόκληρος ἡ κοινὴ γνώμη εἶνε κεκηρυγμένη ὑπὲρ τῆς συνάψεως ἑνὸς ἐξωτερικοῦ δανείου, γεγονὸς τοῦ ὁποίου θέλουν νὰ ἐπωφεληθοῦν οἱ φιλελεύθεροι καὶ νὰ φανοῦν ὅτι ἵστανται διαρκῶς ἀντιμέτωποι τῆς δημοσίας γνώμης.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ συνάμα ὅτι διὰ τῆς μεταστροφῆς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς της, ἡ κυβέρνησις Β. Βρατιάνο καταφέρει σπουδαῖον κτύπημα κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις ἐξεμεταλλεύετο ἀκριβῶς τὴν οἰκονομικὴν ταύτην κατάστασιν, ἐναντίον τῶν φιλελευθέρων, καὶ ἥτις εἶχεν ὡς οἰκονομικὸν πολιτικὸν πρόγραμμα της, τὴν προσέλκυσιν τῶν ξένων κεφαλαίων καὶ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ λέου.

Καὶ αὐτὰ μὲν ἀποτελοῦν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους πιστεύεται ὅτι ἡ κυβέρνησις εἰλικρινῶς ἤλλαξεν οἰκονομικὴν πολιτικήν, καὶ ὅτι ἐπιδιώκει τὴν σύναψιν ἐξωτερικοῦ δανείου, πρὸς σταθεροποίησιν τοῦ λέου καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, τοῦτο ὅμως δὲν ἀποκλείει τὴν διαπίστωσιν, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀκριβῶς λόγοι ἀποτελοῦν καὶ τὴν πηγὴν ἐν μέρει τῶν δυσκολιῶν.

Οὕτω, εἰς τὸ γεγονὸς τῆς υἱοθετήσεως τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐν μέρει προγράμματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὀφείλεται ἡ τελευταία ἐν τῇ Βουλῇ δήλωσις τοῦ κ. Μανίου, διὰ τῆς ὁποίας τὸ Ἐθνικοαγροτικὸν κόμμα κατήγγειλεν, ὅτι ἡ παροῦσα κυβέρνησις ὡς μὴ ἐκπροσωποῦσα, μετὰ τοῦ κοινοβουλίου, τὴν ἐθνικὴν βούλησιν δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν χώραν μὲ διεθνεῖς ὑποχρεώσεις, διὰ τῆς συνάψεως ἐξωτερικοῦ δανείου. Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος ἔχουν ἀναχωρήσει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, εἰς τὸ ἐξωτερικόν, γεγονὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ φιλελεύθερος Τύπος διεξάγει δυσφημιστικήν, ἐπὶ ἀντιπατριωτισμῷ, πολεμικὴν κατὰ τοῦ κ. Μανίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐξεχόντων μελῶν τοῦ κόμματος.

Ἀλλὰ καὶ γενικῶς ἡ ἐξωτερικὴ κατάστασις μὲ τὴν ἀβεβαιότητά της ἀποτελεῖ σπουδαῖον ἐμπόδιον διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ δανείου, ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ αἱ ἀντισημιτικαὶ ταραχαὶ τῆς Ὀράντεα Μάρε ἦλθον ὡς ἐπισφράγισμα.

Μ' ὅλα ταῦτα ὅμως ὁ κ. Β. Βρατιάνο εἶνε αἰσιόδοξος καὶ πιστεύει νὰ εὐοδωθῇ τὸ δάνειον χάρις εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν τῆς Ρουμανίας, καὶ τὴν τακτικὴν πλέον πληρωμὴν τῶν τοκοχρεωλυσίων, κατ' ἔτος.

Παρ' ὅλην ὅμως τὴν αἰσιοδοξίαν τοῦ κ. Β. Βρατιάνο ὑπάρχουν φαίνεται εἰσέτι ἐμπόδια. Οὕτω οἱ κεφαλαιοῦχοι, λέγεται, ὅτι ζητοῦν τὴν ἐπίβλεψιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ δανείου ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Καίτοι κατὰ πληροφορίας τῆς «Φινάντσαλ Νιοὺς» τοῦ Λονδίνου, ἡ Ρουμανικὴ κυβέρνησις ἐδέχθη δῆθεν τὸν ὅρον, τὸ τοιοῦτον δὲν φαίνεται ἀληθοφανὲς τοὐλάχιστον καθολοκληρίαν. Διότι εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Β. Βρατιάνο εἰς λόγον του ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1924 ἔκαμε νύξιν περὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀλλ' εἶπεν: ὅπως ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καθώρισε τὰ δικαιώματά της εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν οἰκονομικῶν τῶν ἐν πτωχεύσει εὑρισκομένων κρατῶν, οὕτω αὐτὴ ὀφείλει νὰ καθορίσῃ καὶ τὰ δικαιώματά της εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν οἰκονομικῶν τῶν μὴ εἰς πτώχευσιν εὑρισκομένων κρατῶν.»

Ἐὰν θελήσῃ τις νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῶν ἀνωτέρω κάποιον συμπέρασμα, τοῦτο βεβαίως εἶνε ὅτι ὁ κ. Β. Βρατιάνο, θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ δεχθῇ τὸ πολὺ μίαν συμβουλευτικὴν γνώμην τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, τῆς ντὲ φάκτο σταθεροποιήσεως τρόπον τινὰ τοῦ λέου (ἀπὸ μηνῶν ἤδη κυμαίνεται μεταξὺ 780—800 λέϊ ἡ ἀγγλικὴ λίρα), εἶνε ἡ καταλληλοτέρα περίστασις, χωρὶς ἀμφιβολίαν, καὶ τῆς διὰ νόμου σταθεροποιήσεως τοῦ λέου.

Ἐὰν ἐπιτευχθῇ τὸ δάνειον—περὶ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον περισσότεραι πιθανότητες κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου, ὡς εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ἐκ διαφόρων συνομιλιῶν μου — ἡ σταθεροποίησις θὰ γίνῃ πρὸς 33 νέα λεῖ ἡ ἀγγλικὴ λίρα.

Γενικῶς κρίνων τις, τὴν κατάστασιν, δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ ὑπὸ διαπραγμάτευσιν—κατὰ τὰ λεγόμενα—δάνειον, δὲν εἶνε διόλου ἀπίθανον νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τῆς μάχης τοῦ Βατερλὼ διὰ τὴν κυβέρνησιν Β. Βρατιάνο, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας.

Β. ΚΟΥΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρόσκλησις

Πρὸς πλήρωσιν μιᾶς θέσεως κλητῆρος καὶ μιᾶς θέσεως ἐργάτου σφραγίσεως ἐντύπων ταμειακῆς ὑπηρεσίας τῆς γενικῆς διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, προσκαλοῦμεν τοὺς ἔφεδρους τοὺς κεκτημένους τὰ νόμιμα προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ διορισθῶσιν ὅπως ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ὑποβάλωσιν τὰς αἰτήσεις των μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 1928
Ὁ ὑπουργὸς
Π. Μερλόπουλος

Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ
Συζητεῖται ἡ τροποποίησις τοῦ αὐστηροῦ Ἀμερικανικοῦ μεταναστευτικοῦ νόμου, πλὴν ἀπὸ τῆς συζητήσεως του μέχρις ὅτου πραγματοποιηθῇ ὑπάρχει μέγα χάος.
Ὁ νόμος ἀκόμη δὲν ΑΛΛΑΞΕ, εἶνε ὁ ἴδιος αὐστηρός.
Πᾶσαν πληροφορίαν ζητήσατε ταχυδρομικῶς, τηλεγραφικῶς ἢ τηλεφωνικῶς δωρεὰν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, κατέχομεν ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ διατυμπανιζομένου νόμου.
NEW YORK ATHENS EXPRESS COMPANY INC.
CONTONIS BROTHERS
Τηλέφωνον νέον 11—54
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΑΘΗΝΑΙ

Η ALTERA PARS ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ

„ΤΙ ΦΡΟΝΩ ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ„

Ἡ κ. Μουσσολίνι ἀπαντᾷ εἰς τοὺς περὶ γυναικὸς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἰταλοῦ Δικτάτορος. — «Ὁ Μπενίτο ἔπρεπε νὰ ζῇ εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἢ πρὸ ἑνὸς αἰῶνος».

ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ Κας ΡΑΧΗΛ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Συμφωνῶ μὲ τὸν σύζυγόν μου εἰς πολλὰ πράγματα, ἀλλὰ προεξέχουσαι μεταξὺ τῶν θεμάτων ἐκείνων εἰς τὰ ὁποῖα ἔχομεν διάφορον γνώμην εἶνε αἱ γνῶμαι του ὅσον ἀφορᾷ τὰς γυναῖκας. Φρονῶ ὅτι ὁ Μπενίτο εἶνε καθυστερημένος εἰς τὰς ἰδέας του περὶ τοῦ ὡραίου φύλου καὶ ὅτι θὰ ὤφειλε πράγματι νὰ ζῇ εἴτε εἰς τὴν Ἀνατολὴν εἴτε πρὸ ἑνὸς αἰῶνος, διότι ἀκόμη πιστεύει ὅτι εἴμεθα ὄντα κατώτερα καὶ ἀνίσχυρα οὐ μόνον φυσικῶς, ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς.

Ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον διαφωνοῦμεν. Δέχομαι ὅτι εἰς τὸ ζήτημα τῆς σωματικῆς ἰσχύος δὲν δυνάμεθα νὰ παραβληθῶμεν πρὸς τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' ὅταν ὁμιλῇ περὶ πνευματικῆς κατωτερότητος δὲν συμφωνῶ μαζί του, διότι φρονῶ ὅτι αἱ γυναῖκες οὐ μόνον εἶνε ἴσαι πρὸς τὸν ἄνδρα, ἀλλ' εἰς πολλὰς περιπτώσεις καὶ ὑπέρτεραι!

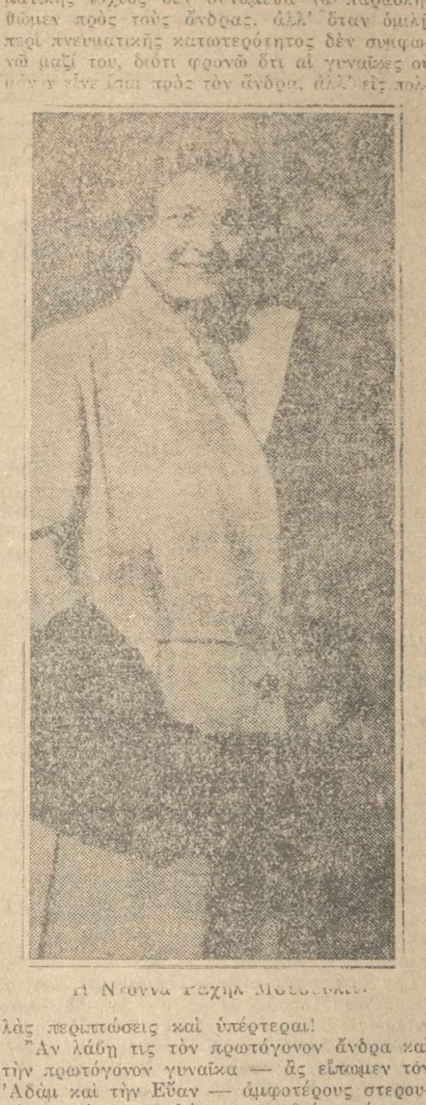

Ἡ Ντόννα Ραχὴλ Μουσσολίνι

Ἂν λάβῃ τις τὸν πρωτόγονον ἄνδρα καὶ τὴν πρωτόγονον γυναῖκα — ἂς εἴπωμεν τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν — ἀμφοτέρους στερουμένους αὐτοῦ ποὺ λέγομεν παιδείαν σήμερον, —ἀλλὰ θνητὰ πλάσματα,— τίνος τὸ πνεῦμα εἶνε ὑπέρτερον καὶ ποῖος ἔχει τὴν μεγαλυτέραν ἑτοιμότητα καὶ τὴν μεγαλυτέραν ἐφευρετικότητα; Ἡ Εὔα βεβαίως.

Διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὁ ἀνὴρ προσεπάθησε νὰ διατηρήσῃ τὴν γυναῖκα ἀπαίδευτον, ὑποτεταγμένην, μεταχειριζόμενος αὐτὴν εἴτε ὡς παίγνιον εἴτε ὡς ἐπιβεβλημένην ἀνάγκην. Ὁ σύζυγός μου φρονεῖ ὅτι ἡ θέσις τῆς γυναικὸς εἶνε εἰς τὸ σπίτι καὶ ὅτι ἡ ἐκπαίδευσίς της πρέπει νὰ φθάνῃ μέχρι τῆς μαγειρικῆς καὶ τῆς συντηρήσεως τοῦ σπιτιοῦ καὶ τῆς μητρότητος. Λέγει ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν ἔχουν δικαίωμα ἐπὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἡ σφαῖρα ἐπιρροῆς των εἶνε τὸ σπίτι—καὶ μέσα εἰς τὸ σπίτι—μὲ τὰ μωρά.

Αὐτὸ βεβαίως ἦτο πολὺ κατάλληλον καὶ καλὸν πρὸ ἑνὸς αἰῶνος—ἀτυχῆ πλάσματα δὲν ἐγνωρίζαμε τίποτε καλύτερον τότε! — ἀλλὰ σήμερον αἱ γυναῖκες ἐκπαιδεύονται ὅπως οἱ ἄνδρες καὶ μορφοῦνται πολὺ καλύτερον ἀπὸ τὴν μεγαλυτέραν μερίδα τοῦ ἄρρενος φύλου!

Λάβετε ὑπ' ὄψει τὴν συνήθως ἐργαζομένην γυναῖκα τῆς σήμερον. Δὲν εἶνε μόνον ἐκπαιδευμένη, ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς ἀνεπτυγμένη, καὶ ἡ διαφορὰ εἶνε σπουδαία. Αἱ γυναῖκες τῆς σήμερον ζοῦν πνευματικῶς, τὸ ἐνδιαφέρον των δὲν περιορίζεται πλέον εἰς τὸ σπίτι—εἰς τὰ μωρά των καὶ εἰς τὸν σύζυγον. Πολὺ φοβοῦμαι μήπως οἱ σύζυγοι θεωροῦνται σήμερον ὑπὸ τῶν γυναικῶν ὡς προσάρτημα τὸ ὁποῖον ἀνέχεται μία γυναῖκα καὶ μὲ τὸ ὁποῖον διασκεδάζει ὅταν παρίσταται ἀνάγκη. Καὶ πόσον τοῦτο στενοχωρεῖ τοὺς ἄνδρας — πτωχὰ πλάσματα! — καὶ πόσον θέλουν νὰ πιστεύουν ὅτι εἶνε μικροὶ ἡμίθεοι πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ ἀσθενὲς φῦλον πρέπει νὰ ὑποκύπτῃ πειθηνίως.

Αἱ γυναῖκες καὶ αἱ σύζυγοι δὲν κάμνουν πλέον εἰς τοὺς ἄνδρας τὴν χάριν νὰ καθαρίζουν τὰ ὑποδήματά των, οὔτε τοὺς ἀφίνουν νὰ τὰς ποδοπατοῦν.

Χαίρω, διότι τὸ φῦλον μου συναγωνίζεται τοὺς ἄνδρας πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, καὶ τὸ σπουδαιότερον τοὺς ὑπερβάλλει εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον των. Ἂν οἱ ἄνδρες ἐμίσησαν ποτὲ τὸ φῦλον μας, αὐτὸ γίνεται σήμερον, καίτοι ἀναγνωρίζουν εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε οἱ ἄνδρες ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν χωρὶς τὰς γυναῖκας. Προσπαθήσατε νὰ κάμετε τὸν ἄνδρα νὰ παραδεχθῇ τοῦτο καὶ θὰ βρῆτε τὸν μπελᾶν σας.

Αἱ γυναῖκες ἔχουν ἀσθενέστερον πνεῦμα; Θὰ ἔλεγα ὄχι! Σήμερον ὁ ἄνδρας δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ στραφῇ πρὸς τὴν σύζυγόν του καὶ νὰ τῆς εἴπῃ: «Ἀγάπη μου τί φρονεῖτε περὶ αὐτοῦ;» ὅταν συζητῇ κανένα νέον νομοσχέδιον ἢ κανένα ζήτημα διεθνοῦς σημασίας.

Μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς κάποιαν συγκέντρωσιν ποὺ παρέστην, εἶδα τὴν σύζυγον ἑνὸς τῶν ὑπουργῶν τοῦ συζύγου μου νὰ συζητῇ περὶ τῆς ἰταλικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἐνῷ ὁ σύζυγός της ἐκάθητο πλησίον της μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα καὶ ἔκπληκτος διὰ τὴν ἐμβρίθειαν τῆς συζύγου του ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων. Βραδύτερον ἡ κυρία παρετηρήθη ἀπὸ τὸν σύζυγόν μου, καὶ τὸν εἶδον νὰ μορφάζῃ εἰς τὰς γνώσεις της καὶ νὰ λέγῃ ὅτι δὲν [illegible] ἀνάρμοστα διὰ μίαν γυναῖκα!

Αἱ γυναῖκες ἀποκτοῦν σήμερον τὴν ἀνεξαρτησίαν των πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις καὶ βαδίζουν τόσον ταχέως εἰς τὸν δρόμον τῆς χειραφετήσεως, ὥστε οἱ ἄνδρες ἀνησυχοῦν ποῦ θὰ φθάσουν. Ὁ πόλεμος ἐπετέλεσε ἕνα μέγα πρᾶγμα—ἀπήλλαξε τὸ φῦλον μας ἀπὸ αἰώνων δεσμῶν, καὶ ἐφ' ὅσον αἱ γυναῖκες ἐξεκίνησαν τίποτε δὲν τὰς ἐσταμάτησεν ἔκτοτε καὶ τίποτε δὲν θὰ τὰς σταματήσῃ πλέον. Ποῦ θὰ φθάσουν δὲν θέλω νὰ προφητεύσω.

Ἔχουν αἱ γυναῖκες ἀσθενέστερον πνεῦμα; Ναί, λέγουν οἱ ἄνδρες, καὶ ἀναφέρουν τὸ βάρος τοῦ ἐγκεφάλου διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὸ ἐπιχείρημά των. Ἂν βέβαια ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ διαφορὰ τῶν ἐγκεφάλων κατὰ βάρος, τότε τὸ ὡραῖον φῦλον θὰ εἶνε ὑποδεέστερον. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἡ ποσότης ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει—καὶ ἡ ποιότης δεικνύει καθαρὰ ὅτι εἴμεθα ἴσαι πνευματικῶς πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀρέσκονται νὰ παίζουν ρόλον κυρίων καὶ δεσποτῶν μας.

Γνωρίζω ὅτι αἱ σημεριναὶ γυναῖκες τῆς Ἰταλίας παρακολουθοῦν μὲ ζηλότυπον βλέμμα τὰς ἀδελφάς των ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ—καὶ δυσφοροῦν ὑπὸ τὰ δεσμὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπιβληθῆ ἐπ' αὐτῶν. Θέλουν ψῆφον—νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Βουλήν, νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ φοβοῦνται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ τὸ ἐπιτύχουν. Ἐπίσης δὲν εἶμαι βεβαία ὅτι ὁ σύζυγός μου δὲν ἔχει δίκαιον μὴ παρέχων εἰς αὐτὰς ἐξουσίαν ἐν Ἰταλίᾳ, διότι θὰ ἀντέκειτο πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ φασισμοῦ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰς γυναῖκας νὰ μετέχουν τῆς διακυβερνήσεως τῶν κοινῶν.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἰδιοσυγκρασία ἔχει πολὺ νὰ κάμῃ μὲ τὴν χειραφέτησιν τῶν γυναικῶν, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι δὲν εἶμαι καθόλου βεβαία ὅτι πολὺ ἐλευθερία εἶνε καλὴ διὰ τὰς γυναῖκας τῶν λατινικῶν λαῶν. Λέγεται ὅτι εἴμεθα πολὺ εὐσυγκίνητοι καὶ ὅτι παρασυρόμεθα εὐκόλως ἀπὸ τὰ αἰσθήματά μας καὶ κλίνω νὰ συμφωνήσω εἰς τοῦτο.

Αἱ Ἀγγλίδες καὶ Ἀμερικανίδες ἔχουν κάτι τὸ ὁποῖον ἡμεῖς δὲν ἔχομεν: εἶνε ψυχραὶ καὶ ἰσορροπημέναι. Καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι αἱ ἰδιότητες αὐταὶ τὰς ἔκαμαν νὰ ἐπιτύχουν εἰς τὰ διάφορα ἔργα εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεδόθησαν.

Ὁπωσδήποτε αἱ γυναῖκες εἶνε ἴσαι πρὸς τοὺς ἄνδρας πνευματικῶς, καίτοι δὲ οἱ ἄνδρες οὐδέποτε θὰ ὁμολογήσουν τοῦτο, γνωρίζουν ὅμως ὅτι οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα.

DONNA RACHEL MOUSSOLINI

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Τὰ Ρωσσικὰ μπὰρ

Ἡ νίκη τῆς μπαλαλάϊκας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰανουάριος. — Ἡ ὀρχήστρα παύει. Τὰ φῶτα σβύνουν αἰφνιδίως. Ἡ αἴθουσα εἶνε σβυσμένη σχεδὸν εἰς τὸ σκότος. Ἐπικρατεῖ ἀπόλυτος σιγὴ καὶ μόνον ἀπροσδιόριστοι ψίθυροι ἀκούονται ἀπὸ τὰ τραπέζια, ποὺ εἶνε γύρω ἀπὸ τὸ παρκέττο. Αἴφνης κάποιος σηκώνεται ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τῶν θεατῶν. Φορεῖ βαρειές, κόκκινες, ὑψηλὲς μπότες, γαλάζια κυλόττα καὶ κόκκινο πουκάμισο. Τὰ χέρια του ὅμως εἶνε λευκὰ καὶ τρυφερὰ σὰν γυναικεῖα. Ὅλοι ἐντείνουν τὴν προσοχήν των. Ὁ Βόρις Γκολόβκο χορεύει!

Εἰς μίαν γωνίαν τῆς μεγάλης αἰθούσης κάθονται οἱ μουσικοί, οἱ ὁποῖοι κουρδίζουν τὰ ὄργανά των. Νομίζει κανεὶς ὅτι εἶνε νευρικοὶ καὶ ἀνήσυχοι, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζουν πότε ἀκριβῶς θὰ ἀρχίσουν. Καὶ ὅμως εἰς τὴν κατάλληλον στιγμήν, χωρὶς νὰ λάβουν παρ' οὐδενὸς σύνθημα, ἀρχίζουν ὅλοι μαζί.

Ὁ Γκολόβκο μένει ἀκόμη ἀκίνητος. Μόνον τὰ χείλη του ἔχουν μισοανοίξει καὶ τὰ μάτιά του μεγαλώσει. Κυττάζει γύρω του γαλήνιος καὶ χαμογελαστός. Κατόπιν, εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς πρώτους ἤχους τῆς μουσικῆς, ἀνατινάζεται νευρικὰ καὶ προχωρεῖ μὲ σταθερὰ βήματα πρὸς τὸ παρκέττο. Ἡ μουσικὴ παίζει accelerando, καὶ ὁ χορευτὴς κρατεῖ τὸν ρυθμόν, κτυπῶντας τὶς παλάμες του. Τὸ κοινὸν εἶνε εἰς ἄκρον περίεργον. Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν γνωρίζουν περὶ τίνος πρόκειται, οἱ συνειθισμένοι εἰς τὸ θέαμα Γάλλοι θαυμάζουν καὶ οἱ Ρῶσσοι ἐνθυμοῦνται τὴν πατρίδα των, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶνε τόσον μακράν....

Ὁ Γκολόβκο χορεύει τοὺς χοροὺς ποὺ διετηρήθησαν ἀμετάβλητοι διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἰς τὴν χώραν του, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν μεταναστεύσεων τῶν νομαδικῶν φυλῶν τῆς ἀνατολικῆς Ρωσσίας. Αἱ κινήσεις εἶνε αἱ ἴδιαι, τὰ βήματα ἐπίσης. Τὸ ὅτι οἱ χοροὶ αὐτοί, ποὺ μετεδόθησαν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ὑπῆρξαν κάποτε οἱ χοροὶ τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν τῶν Σλαύων εἶνε προφανές. Ἀλλὰ τί πειράζει; Σήμερον τοὺς παρακολουθεῖ κανεὶς καὶ εἰς τὰ παρισινὰ μπάρ. Καὶ ὅμως ὁ Γκολόβκο ὅταν χορεύῃ, θαρρεῖ κανεὶς ὅτι τελετουργεῖ. Τὸν φλέγει ἡ ἱερὰ φωτιὰ τῶν ἀθιγγάνων προγόνων του. Ὅσον γίνεται γρηγορώτερος τῆς μουσικῆς ὁ ρυθμός, τόσον ἐντονώτεροι γίνονται καὶ αἱ κινήσεις καὶ οἱ μορφασμοί του. Τὸ σῶμά του ταλαντεύεται εἰς τὸν ἀέρα. Κτυπᾷ τὶς μπότες του, πέφτει χάμω, τὸ δὲ πρόσωπόν του παίρνει μίαν ἔκφρασιν ἐκστατικῆς εὐδαιμονίας. Τὰ χέρια του κινοῦνται ἀδιακόπως, αἱ δὲ κινήσεις των ἐνθυμίζουν τὰς χειρονομίας τῶν ἱερέων, ποὺ προσφέρουν θυσίας...

* * *

Τὰ φῶτα ἀνάβουν καὶ πάλιν. Τὸ κοινόν, μὲ τὰ ἄμεμπτα φράκα καὶ τὶς βαρύτιμες βραδυνὲς τουαλέττες, τὸ κοινόν, ποὺ διὰ πρώτην φορὰν παρηκολούθησε τὸ θέαμα αὐτό, μένει κατάπληκτον, ἡ δὲ ἔκπληξίς του εἶνε μᾶλλον δυσάρεστος. Ἐπὶ τέλους ὅσοι ἐπῆγαν ἐκεῖ, ἐπῆγαν διὰ νὰ διασκεδάσουν, διὰ νὰ γελάσουν, διὰ νὰ γίνουν εὔθυμοι...

Τώρα ἐμφανίζονται εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης τέσσαρες νέες τραγουδίστριες, ἡ Μαρία Λαουντόν, ἡ Βάλια Λεμπέντεβα, ἡ Βάλια Θαλγέβσκάγια, ἡ Ράδια Ζαχάροβα. Φοροῦν ρωσσικὰ χωρικὰ κοστούμια μὲ μακρυὰ φουστάνια, μεγάλες ἐσάρπες εἰς τοὺς ὤμους των καὶ ἕνα μεταξωτὸ μαντῆλι στὸ κεφάλι. Πίσω των κάθεται ὁ κιθαρῳδὸς Σάσα Μακρὼφ, ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ κάμνῃ τὸ χυδαῖον αὐτὸ ὄργανον νὰ βγάζῃ ἤχους ἀφανταστου γλυκύτητος καὶ ἁγνότητος. Εἰς τὴν ἀρχὴν τραγουδοῦν ρωσσικὰ δημοτικὰ τραγούδια, βεβαίως, μὲ κρυστάλλινες καὶ θαμπὲς φωνὲς ποὺ σμίγουν μὲ ἁρμονίαν. Κατόπιν ἀρχίζουν τὸ κόρο. Εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ κλεισμένα στόματα, σχεδὸν μουρμουριστά, τόσον ποὺ δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ξεχωρίσῃ λέξεις καὶ σιγὰ-σιγὰ τὸ κόρο δυναμώνει. Ὅλα ἐκεῖνα τὰ μάτια λάμπουν μὲ λαχτάρα καὶ θὰ ἤθελε κανεὶς νὰ τὰ βλέπῃ. Καὶ ὅμως οἱ ἀκροαταὶ κλείουν σιγὰ-σιγὰ τὰ ἰδικά των. Θαρρεῖ κανεὶς ὅτι ἀκούει τὸ πανάρχαιον ἡρωϊκὸ τραγοῦδι τοῦ Στέγκα Ρατζὶν τοῦ θρυλικοῦ κατακτητοῦ τοῦ Βόλγα. Μέσα στὰ τραγούδια ἐκεῖνα πάλλεται ἡ ρωσσικὴ ψυχή...

Ἀθόρυβα, καθὼς ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισίν των, αἱ τραγουδίστριες ἀποσύρονται αἰφνιδίως. Καμμιά τους δὲν χαμογελᾷ, ὅτεν τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ τὶς ἀναγκάζουν νὰ ἐπανέλθουν διὰ νὰ εὐχαριστήσουν. Πηγαίνουν καὶ κάθονται εἰς τὴν γωνίαν, ποὺ εἶνε τὸ τραπέζι των, καὶ κυττάζουν περίεργα τοὺς ξένους καὶ μακρυνοὺς ἀνθρώπους, ποὺ εἶνε γύρω των.

Τώρα ἡ ὀρχήστρα παίζει ἕνα νέον σκοπὸν διὰ τὸν κυμβαλιστὴν Νίτσα Κοντολμπάνε. Κάθεται ἐμπρὸς εἰς τὸ ὄργανόν του μὲ μίαν φαινομενικὴν ἀδιαφορίαν ποὺ καθιστᾷ σιγὰ-σιγὰ ἐντυπωτικώτερον τὸ συναρπαστικὸ παίξιμό του....

* * *

Ἀλλὰ τώρα τί πρόκειται νὰ συμβῇ; Διατί ὁ κόσμος σηκώνεται καὶ τὰ τραπέζια τοποθετοῦνται σύρριζα εἰς τοὺς τοίχους; Ἆ, ναί. Τὸ νούμερο, ποὺ ἀκολουθεῖ, ἀπαιτεῖ περισσότερον χῶρον. Μὲ ἄγριες κραυγὲς ὁρμοῦν τρεῖς διάβολοι εἰς τὴν αἴθουσαν: Κοζάκοι τοῦ Καυκάσου μὲ μαύρους σκούφους ἀπὸ ἀστρακάν, μὲ γαλάζιους καὶ κόκκινους μανδύες καὶ στιλέτα εἰς τὶς ζῶνές των. Χορεύουν τὸν χορὸν τῶν σπαθιῶν, τὸν ὁποῖον συνοδεύουν μόνον ἡ μπαλαλάϊκες. Τὰ μάτια των φλογίζονται καὶ ἀπὸ τὰ στόματά των ἐκπέμπονται ἄγριες κραυγές. Ὁ ἕνας φαίνεται νὰ ἀπειλῇ τὸν ἄλλον καὶ τὰ σπαθιά των ἀνεμίζουν. Ὕστερα ἔρχονται τὰ στιλέτα, τὰ ὁποῖα καρφώνουν εἰς τὸ πάτωμα, διὰ νὰ τὰ πάρουν πάλιν, προφέροντες ἀκατάληπτα παρορμητικὰ ἐπιφωνήματα. Καὶ ἔξαφνα, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῇ, εἰς τὰ χέρια καθενὸς ἀντὶ ἑνὸς εὑρίσκονται ὀκτὼ στιλέτα. Τί γίνεται μὲ αὐτὰ τὰ στιλέτα; Εἶνε λοιπὸν κοζάκοι χορευταὶ ἢ ταχυδακτυλουργοί; Μὲ πόσην τέχνην τὰ σφενδονίζουν εἰς τὸν ἀέρα, διὰ νὰ τὰ πιάσουν ἔπειτα μὲ τὰ δόντια καὶ νὰ κάμουν ἕνα σωρὸ ἐπικίνδυνες ἀσκήσεις. Πῶς θὰ τελειώσῃ τέλος πάντων αὐτὸς ὁ χορός, ἀφοῦ οἱ κοζάκοι ἐξακολουθοῦν νὰ χορεύουν καὶ τώρα ποὺ ἔπαυσεν ἡ μουσική; Πῶς; Ἰδού! Ὁ καθένας τους, ἀφοῦ συγκεντρώσῃ εἰς τὸ στόμα του καὶ τὰ ὀκτὼ στιλέτα, ἀρχίζει νὰ τὰ πετᾷ ἕνα-ἕνα εἰς τὸ παρκέττο. Ὅταν καρφωθοῦν ὅλα, τότε τὸ κοινὸν βλέπει ὅτι τὰ στιλέττα ἐσχημάτισαν ἐπάνω εἰς τὸ πάτωμα ἕνα ρωσσικὸν σταυρόν. Voilà!

Ἔτσι περνοῦν ἡ νύκτες εἰς τὰς παρόδους τῆς Πλὰς Πιγκάλ, ὅπου εὑρίσκονται τὰ ρωσσικὰ μπάρ, ἡ «Τρόϊκα», τὸ «Καβὼ Κωκαζιὲν» καὶ ἄλλα. Καὶ πράγματι, μέσα εἰς τὴν τύρβην τοῦ Παρισιοῦ, λίγη κιθάρα, λίγη μπαλαλάϊκα, λίγο τραγοῦδι καὶ λίγος χορὸς τοῦ εἴδους αὐτοῦ εἶνε μία ἀλλαγὴ ποὺ ἀξίζει πολὺ συχνὰ τὸν κόπον. Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι οἱ Ρῶσσοι αὐτοί, ἀκόμη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἐξήσκουν διαφορετικὰ ἐπαγγέλματα ἢ καὶ δὲν ἐξήσκουν κανένα. Κανεὶς ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς δὲν παραπονεῖται διὰ τὴν τύχην του. Καὶ τὸ κοινὸν τῆς εὐρωπαϊκῆς Δύσεως δὲν ξεύρει τί νὰ θαυμάσῃ περισσότερον εἰς τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς: Τὸ ταλέντο των ἢ τὴν στωϊκὴν καρτερικότητά των;

V

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ο „ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ„ (ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ)

ΜΕΡΙΚΑ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δεκέμβριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» ἀπὸ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, 9 Ἰανουαρίου, ἀλλάζει ἰδιοκτησίαν. Τὸ γεγονὸς ἔχει ἀρκετὴν σημασίαν ὥστε νὰ ἀπασχολήσῃ τὸν ἐνσύρματον καὶ ἀσύρματον τηλέγραφον καὶ οἱ ἀναγνῶσται γνωρίζουν τὸ πρᾶγμα ἀπὸ ἡμερῶν. Ὄχι δὲ μόνον οἱ Ἕλληνες ἀναγνῶσται—εἰς τοὺς ὁποίους τὸ ὄνομα τοῦ δημοσιογραφικοῦ αὐτοῦ κολοσσοῦ εἶνε πολὺ γνωστὸν ἀπὸ τοὺς ἀγῶνάς μας εἰς τοὺς ὁποίους παρέστάθη σχεδὸν πάντοτε ἐνδιαφερόμενος φίλος —ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ κόσμος. Ἡ μία τῶν δύο μεγαλυτέρων ἐφημερίδων τῆς γῆς... Πόσα ἑκατομμύρια λιρῶν σημαίνει αὐτὴ ἡ μικρούλα εἴδησις! Πόσας πολιτικὰς μανούβρας καί— πρὸ παντὸς αὐτό—πόσην δημοσιογραφικὴν ἀναστάτωσιν;

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι τὸ ἔχει ὁ χαρακτὴρ τοῦ Ἕλληνος, δὲν μποροῦμε νὰ ἀνεχθοῦμε εὐκόλως μίαν ἀλλαγὴν εἰς τὰ ὀνόματα ποὺ συνοδεύουν τὸν τίτλον τῆς ἐφημερίδος—πολὺ περισσότερον βέβαια ἀλλαγὴν ἰδιοκτησίας. Ἐξαιρέσατε τὰς μίαν-δύο συναδέλφους, αἱ ὁποῖαι ἐπιτυχῶς συνεχίζουν τὴν ζωὴν των εἰς τὴν δευτέραν γενεὰν—διότι ἴσως συνεχίζουν τὰς παραδόσεις τῆς πρώτης—καὶ παρακολουθήσατε ἔπειτα τὴν Ἱστορίαν ὅλων τῶν ἄλλων εἰς τὰς παρομοίας περιπτώσεις. Πόσοι τίτλοι, πόσαι προσπάθειαι, τόσαι, ἰσάριθμοι καὶ ἀποτυχίαι. Ἔχουν αἱ ἐφημερίδες εἰς τὴν Ἑλλάδα κάτι ἀπὸ τὸ ἀτομικιστικὸν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἕλληνος. Αὐτὸ εἶνε ἀληθές. Ἀλλὰ λαμβάνουν χαρακτῆρα ἀπὸ τὴν ἀτομικότητα τοῦ διευθυντοῦ των. Ἴσως βέβαια αὐτὸ νὰ μὴ εἶνε ἄσχημον. Τὸ θεωροῦμεν ἀπεναντίας μᾶλλον ἐγγυητικὸν πλεονέκτημα τῆς δημοσιογραφίας μας ὡς θεσμοῦ. Ἀλλὰ πάντως εἶνε πολὺ διάφορον ἀπὸ ὅ,τι συμβαίνει ἐν Ἀγγλίᾳ—καὶ διὰ νὰ τελειώσωμεν ὅπως ἀρχίσαμεν ἐδῶ πρῶτα-πρῶτα δὲν ὑπάρχουν ὀνόματα συνοδεύοντα τὸν τίτλον.

Πῶς θὰ ἠνείχετο Ἕλλην ἀναγνώστης τὴν ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας ἀλλαγὴν τριῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ περισσοτέρων διευθύνσεων, ὅπως συνέβη ἐδῶ εἰς μίαν ἐφημερίδα τοῦ πολιτικοῦ κύρους τῶν «Τάϊμς»—καὶ μὲ τὸ κῦρος αὐτὸ ἀμείωτον; Ἀναφέρομεν αὐτοὺς διότι εἶνε οἱ μόνοι ὑπερτεροῦντες εἰς διεθνῆ φήμην τὴν σήμερον μεταβιβαζομένην ἐφημερίδα. Ἀλλὰ ὅλαι, τοὐλάχιστον αἱ σημεριναί, ἐφημερίδες τῆς Ἀγγλίας ἔχουν διέλθει ἀπὸ ὁμοίας μεταβολάς. Εἶνε κάτι ποὺ θὰ ἐχρειάζετο μίαν εἰδικὴν ἀνάλυσιν, τὸ νὰ ἐξηγηθῇ διατὶ εἰς τὸν Ἀγγλικὸν τύπον τοῦτο συμβαίνει. Κάτι συνδεόμενον μὲ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἄγγλου ἀναγνώστου ὡς τοιούτου, μὲ τὰς παραδόσεις τῆς Ἀγγλικῆς δημοσιογραφίας καὶ ἀκόμη μὲ τὴν τεραστίαν οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν ποὺ ἀντιπροσωπεύει ἐδῶ ἡ ἐφημερίς—ὅπου τὸ τελευταῖον αὐτὸ δημιουργεῖ κυρίως καὶ τὰ δύο πρῶτα.

Ἀλλὰ εἰδικῶς διὰ τὸν «Ἡμερήσιον Τηλέγραφον» ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἰδιοκτησίας σημαίνει διακοπὴν μιᾶς συνεχείας διατηρηθείσης ἐπὶ ἑβδομήκοντα τόσα ἔτη ἀδιακόπως. Ἐπὶ τρεῖς ἀλλεπαλλήλους γενεὰς ἡ μεγάλη ἐφημερὶς ἔμεινεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς οἰκογενείας τοῦ ἱδρυτοῦ της, τοῦ ἀπὸ τῆς προηγηθείσης γενεᾶς τιτλούχου Λῶσον—Λόρδου Μπέρναμ. Καὶ ὁ ἀπόγονος τῆς τρίτης σειρᾶς, ὁ σημερινὸς Ὑποκόμης Μπέρναμ εἶνε ὁ διαπρεπὴς δημοσιολόγος, πολύτιμος φίλος κάθε προοδευτικῆς κινήσεως καὶ—δι' ὅ,τι ἀφορᾷ ἡμᾶς—ἀνεκτίμητος φίλος τῆς Ἑλλάδος, πρόεδρος κατὰ καιροὺς φιλελληνικῶν ὀργανώσεων καὶ προθυμότατος παραστάτης πολλῶν ἑλληνικῶν ζητημάτων.

Ὁμολογοῦμεν ἐν τούτοις ὅτι δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ μόνος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἀποχωρισμὸς τοῦ Λόρδου Μπέρναμ ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τὸν λυπεῖ καὶ ἡμᾶς. Ἦτο πράγματι ἕνας δημοσιογράφος—ἰδιοκτήτης ἐφημερίδος, γεννηθεὶς δημοσιογράφος καὶ μορφωθεὶς ὡς τοιοῦτος. Ἦτο ὁ τύπος. Τελευταίως ὅταν προήδρευσε εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν διάσκεψιν τῆς Γενεύης ἦτο ἀπὸ τοὺς ὀλίγους κατέχοντας κάθε πλευρὰν τοῦ ἐπαγγέλματος, ὅλας τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐξασκεῖται καὶ ὅλας τὰς ἀνάγκας του—πρᾶγμα σπάνιον δι' ἰδιοκτήτας ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. Ἀλλὰ αὐτὰ εἶνε δι' ἡμᾶς. Ἐκεῖ ὅπου ἡ μεταβίβασις προεξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν εἶνε εἰς τὴν Φλὴτ-Στρήτ, τὴν βάσιν τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ παγκοσμίου δημοσιογραφικοῦ στόλου. Διότι ὁ δρόμος αὐτὸς ὁ εἰς ὅλον τὸ μῆκος του—καὶ ὅλας τὰς παρόδους του—ἀπησχολημένος μόνον μὲ τὰ δημοσιογραφικὰ γραφεῖα Λονδινίων, ἐπαρχιακῶν καὶ ξένων ἐφημερίδων καὶ πρακτορείων, εἶνε συνώνυμος μὲ τὴν λέξιν δημοσιογραφία—ἀκριβῶς ὅπως πρὸ ὀλίγου ἀκόμη «ὁδὸς Ἀριστείδου» εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν διάλεκτον ἐσήμαινε «χρηματαγορά», μολονότι... ὄχι καὶ διὰ τὸν ἴδιον λόγον!

Καὶ ὁ λόγος τῆς ἀνησυχίας τῆς Φλὴτ-Στρὴτ εἶνε ἐντελῶς διάφορος. Ὁ Λόρδος Μπέρναμ ἦτο ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» καὶ μόνον αὐτοῦ. Ἀλλὰ οἱ νέοι ἰδιοκτῆται ὁ Σὲρ Γουΐλλιαμ, ὁ κ. Γκόμερ Μπέρυ καὶ ὁ κ. Ἴλλιφ ἔχουν οἱ τρεῖς μαζὺ ὑπὲρ τὰς 50 ἐφημερίδας, ἡμερησίας καὶ κυριακάτικας — οἱ «Κυριακάτικοι Τάϊμς» καὶ οἱ «Οἰκονομικοὶ Τάϊμς» μεταξὺ αὐτῶν — καὶ περὶ τὰς ἰσαρίθμους ἄλλας ἐκδοτικὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ τὰς ἀγγλικὰς ἐπαρχίας καθὼς καὶ τὴν Σκωτίαν. Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τί σημαίνει τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀπὸ ἀπόψεως δημοσιογραφικῆς γενικῶς καὶ περιωρισμένης ἐπαγγελματικῆς ἔπειτα;

Καθὼς ἐξελίσσονται τὰ πράγματα, λέγουν οἱ συνάδελφοι τῆς Φλὴτ-Στρήτ, αἱ δημοσιογραφικαὶ ἐπιχειρήσεις θὰ περιέλθουν εἰς δύο-τρία χέρια. Καὶ τότε...ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἀγγλίαν—καὶ ἀλλοίμονον εἰς τοὺς δημοσιογράφους. Τὸ πρῶτον διότι ὡρισμένα ἄτομα θὰ ἀναλάβουν τὸν τέταρτον καὶ ἄγραφον παράγοντα τῆς Πολιτείας—τὸν Τύπον εἰς τὴν διάκρισίν των. Χάρμσγουωρθ—Μπέρυ—Μπήβερμπρουκ. Ἤδη τὰ τρία αὐτὰ ὀνόματα ἀντιπροσωπεύουν τὰ 2)3 τῆς ἀγγλικῆς δημοσιογραφίας καὶ ἀσφαλῶς ἴσην ἀναλογίαν ἀναγνωστῶν. Ὑπολογίσατε τὴν σημασίαν τοῦ παράγοντος τῆς δημοσιότητος, τὴν παντοδυναμίαν του καὶ ἐξάγετε τὸ συμπέρασμα τῶν νέων δημοσιογραφικῶν ἠθῶν τὰ ὁποῖα ἐπεκράτησαν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὄχι βέβαια διότι τὰ τρία αὐτὰ ὀνόματα δὲν στέκουν εἰς ὑψηλότατον ἠθικὸν ἐπίπεδον. Ἀλλὰ διότι ἠμποροῦσαν ἀξιόλογα νὰ μὴ ἦσαν αὐτά. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε τὸ ζήτημα.

Καὶ ἔπειτα εἶνε τὸ δεύτερον, τὸ ἐπαγγελματικὸν μέρος τοῦ ζητήματος. Ὑπῆρξαν περιπτώσεις, μᾶς ἔλεγαν Ἄγγλοι συνάδελφοι, ὅπου προσωπικότητες τοῦ ἐπαγγέλματος ἐχάθησαν διὰ τὴν δημοσιογραφίαν τοῦ τόπου, διότι συνέβη εἰς ἐπίπεδα ἄλλης ἐντελῶς φύσεως νὰ συγκρουσθοῦν πρὸς ἕνα τῶν μονοπωλητῶν τῆς «δημοσίας γνώμης». Καὶ ἀπεκλείσθησαν ἀπὸ κάθε γραφεῖον. Θὰ πρέπῃ αὔριον, ὅταν κάποιος νέος καὶ ὄχι ἐξ ἴσου ἠθικὸς ἰδιοκτήτης ἐμφανισθῇ, νὰ παίξῃ ὁ κάθε ὑπεύθυνος ἐπαγγελματίας τὴν συνείδησίν του νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἐργοδότου του—διότι ἄλλως δὲν θὰ δύναται οὐδαμοῦ νὰ ἐργασθῇ. Εἶνε ἆρά γε μικρὸν τὸ πρόβλημα καὶ ἔχει αὐτὴν μόνον τὴν ἄποψιν; Αὐτοὶ εἶνε οἱ φόβοι τῶν Ἄγγλων διανοουμένων.

Καὶ παραλλήλως χάνεται ἀπὸ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐπάγγελμα τῶν εὐγενῶν φιλοδοξιῶν ὅλη ἡ εὐγένεια. «Ἑκατοντάδες ἐκδόσεων» ἠχεῖ καὶ εἶνε πράγματι τόσον παραπλήσιον πρὸς τὰ «ἑκατομμύρια κομμάτια» τῆς παραγωγῆς τῶν ἐργοστασίων Φόρντ... Εἶνε μία ἐμπορικοποίησις τῆς ἐφημερίδος, τῆς δημοσιογραφίας, καὶ ἴσως πολλῶν ἄλλων τὰ ὁποῖα φέρονται εἰς τοὺς ὤμους της. Δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον μὲ τὰς προσωπικὰς ἐφημερίδας—καὶ δι' αὐτὸ συγκρίνοντες ἐχαρακτηρίσαμεν «ἐγγυητικὸν» τὸ ἐπικρατοῦν ἐν Ἑλλάδι δημοσιογραφικὸν καθεστώς. Λέγουν δηλαδὴ ἂν εἶνε πιθανὸν ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» νὰ ἐκλαϊκευθῇ ὑποβιβάζων τὴν τιμήν του καὶ συμμορφώνων τὴν ὕλην του. Λέγουν ὅτι θὰ ἀγωνισθῇ δι' ἐπικράτησιν ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ του πεδίου, τῶν ἀκριβῶν ἐφημερίδων. Λέγουν περὶ τῶν «ἐξωτερικῶν ἀκτουαλιτὲ» ὅτι θὰ ἀναχθοῦν τώρα εἰς σύστημα ὑπὸ τὴν νέαν διεύθυνσιν. Λέγουν πολλά. Ἡμεῖς εἰς ἀπήχησιν μποροῦμε νὰ εἰποῦμεν ὅτι ἀρχίζει ἕνας ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρων — τοὐλάχιστον διὰ τοὺς συναδέλφους—ἀγὼν καὶ ὅτι χαράσσεται μία νέα γραμμὴ εἰς τὰς δημοσιογραφικὰς παραδόσεις. Θὰ τὴν παρακολουθήσωμεν. Εἶνε βλέπετε ἡ ἐπαγγελματικὴ ἠδονὴ αὐτή.

Σ. Ν. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΕΚΛΙΠΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ

Στρατιωτικὴ ἐξοχότης, μεγάλη ἠθικὴ ἀξία, χαρακτὴρ ἀδάμαστος, τύπος καὶ ὑπογραμμὸς πειθαρχικότητος, αὐστηρότης εἰς τὸ καθῆκον εἶνε αἱ λέξεις, αἱ ὁποῖαι σκιαγραφοῦν τὴν προσωπικότητα τοῦ στρατηγοῦ Σπυρίδωνος Κλαυδιανοῦ.

Ἡ ἐπιστημονικὴ φυσιογνωμία τοῦ Σπυρίδωνος Κλαυδιανοῦ οὗ τὸν θάνατον θρηνοῦσιν ὅσοι ἔχουσι καὶ κόκκον πατριωτισμοῦ καὶ ἐθνικῆς συνειδήσεως διεμορφώθη πραγματικῶς ἐξαιρετική.

Ἐξῆλθεν τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων τὸ 1885 μετὰ τῶν Μεσσαλᾶ, Χατζανέστη, Ἰωάννου καὶ ἄλλων ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ. Μετὰ τοῦ Χατζανέστη συνεδέθησαν διὰ στενωτάτης φιλίας καὶ ἐσπούδασαν ἐν Παρισίοις ἐπὶ τριετίαν εἰς τὸ σχολεῖον πολέμου ἐξελθόντες αὐτοῦ μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ τιμηθέντες διὰ τοῦ παρασήμου τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

Τὸ 1912 ὡς ἀντ)ρχης ἐπιτελάρχης τῆς δης μεραρχίας ἐτραυματίσθη εἰς τὸ Σόροβιτς ὑπὸ ὀβίδος, ἀπολέσας τὴν ὅρασιν τοῦ δεξιοῦ του ὀφθαλμοῦ. Ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος στρατ. διοικητὴς τῶν πόλεων Σερρῶν καὶ Καβάλλας ἐπιδείξας τὰ ἐξαιρετικὰ στρατιωτικὰ χαρίσματα ἃ ἐκέκτητο. Ἡ δρᾶσίς του ὡς προέδρου τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὁροθετήσεως τῶν συνόρων, ὅπου διὰ τῆς ἀκαμψίας του εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Ὀξιλὰρ καὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ του σταθμοῦ προεκάλεσε τὴν κάθοδον Βέλγου διαιτητοῦ, εἶνε παγκοίνως γνωστή. Ἀλλὰ καὶ ὡς καθηγητὴς τῆς ὀχυρωτικῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ εἰδικότης του ὑπῆρξεν ἄφθαστος, ἐν τῇ σχολῇ Εὐελπίδων καὶ ὡς διοικητὴς αὐτῆς καὶ ὡς σωματάρχης καὶ ὡς μέραρχος πάντοτε διέπρεψεν ἀφήσας ἀλησμονήτους ἀναμνήσεις ἀμεροληψίας, εὐγενείας, μορφώσεως καὶ αὐτοθυσίας. Ὁ πολιτικὸς σάλος τῶν τελευταίων ἐτῶν δὲν τὸν ἀφῆκεν ἀπρόσβλητον. Εὔορκος στρατιώτης, μὴ προσχωρήσας εἰς τὸ κίνημα ἐτέθη ἐν διωγμῷ μετὰ τῶν ἄλλων συναδέλφων του. Ἀπογοητευθεὶς ἀπεστρατεύθη τῇ αἰτήσει του μὴ θελήσας ἔκτοτε νὰ ἐπανέλθῃ. Ἀπὸ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὁ ἀντιστράτηγος Σπυρίδων Κλαυδιανὸς ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν, τὸ ὄνομά του δμως θὰ γραφῇ εἰς περίοπτον θέσιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ μέλλοντος ὅστις θὰ χρειασθῇ πολλὰς σελίδας διὰ νὰ ὑμνήσῃ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, τὸν πατριωτισμόν του, τὴν ἀνδρείαν του καὶ ἐν γένει τὸ γιγάντιον καὶ πολυσχιδὲς ἔργον ὅπερ κατέλιπεν.

Ὅταν δὲ μίαν ἡμέραν ἡ Ἑλλὰς ἀποτινάξῃ τὸν βενιζελικὸν ζυγὸν καὶ ἐπουλώσῃ τὰς πληγάς της τότε θὰ ρίψῃ τὸ βλέμμα της πρὸς τὰς ἀξίας της καὶ τοὺς ἥρωάς της μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς τὴν προέχουσαν θέσιν κατέχει ὁ ἀντιστράτηγος Σπυρίδων Κλαυδιανὸς καὶ θὰ τιμήσῃ τὴν μνήμην των ἀφοῦ ἡ φθοροποιὸς φατρία ἐκ πολιτικῆς ἐμπαθείας περιεφρόνησε καὶ αὐτοὺς τοὺς νεκρούς των.

ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Ἕδρα ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ Κοραῆ 5
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
Πειραιᾶ, Νάξον, Πάρον, Τῆνον, Ποταμὸν (Κηθύρων). Μέγαρα, Ναύπακτον.
Πρακτορεῖον Νέα Κοκκινιά.
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΜΕ ΤΟΚΟΝ 7 ο)ο

ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ γραφομηχανῆς εἰς ὅλας τὰς γλώσσας, ἐκτελοῦνται αὐτοστιγμεί. Σταδίου 24, Μέγαρον Ἐφεσίου, ἀρ. 67.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παῖς διὰ γραφείου. «Φαθήνα», Ἀθῆναι, Κλεισθένους 6.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ

ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ ΜΗΤΡΩΟΝ

ΚΑΒΖΑΣ (Ἀμασείας)

Α

Ἀλεξιάδης Θ. Θεμιστοκλῆς.

Γ

Γεωργίου Εὐγενὴ χ. Ἠλία Γιώργογλου.

Δ

Δανιήλογλου ἢ Δανιηλίδης Δ. Ἰωάννης, Δημητριάδου Ἀναστασία, Δημητριάδης Δημήτριος, Δημητριάδης ἢ Μελικπάσογλου Κ. Εὐθύμιος.

Θ

Θεοδωρίδου Σάββα Ἀναστασία.

Ι

Ἰακωβίδου Ἀντ. Κυριακή, Ἰακωβίδης Ι. Ἰάκωβος, Ἰακωβίδης Ι. Ἱερόθεος, Ἰακωβίδου Ι. Ἑρμοφίλη, Ἰακωβίδου Ι. Σοφία.

Κ

Καμελίδου Ἀβ. Ἀναστασία, Καραγιαννίδου Χ. Εὐδοκία, Καρασαρήογλου Βασ. Δημ Δέσποινα, Καλεντερίδου Κωνστ. Σοφία, Κοτζᾶ Νικόλογλου Κ. Ἀναστασία, Κοτζᾶ Νικόλογλου Κ. Γεώργιος, Κοτσακωστάκογλου Σοφία.

Λ

Λαζάρου Θεοδ. Σταυροῦλα, Λαζαρίδου Κ. Δέσποινα, Λαζαρίδης Δ. Μιχαήλ, Λαζαρίδης Δ. Χ'' Γεώργιος, Λευτέρογλου Σοφία, Λεπιάλογλου Λαζ. Ταμάρα.

Μ

Μαλέζογλου Ἀνθ. Βικτωρία, Μιχαηλίδης Κ. Μιχαήλ.

Π

Πετάχογλου Μαρία, Παπάζογλου Κ. Ταμάρα, Πυρλίδου Κ. Δανάη, Πυρλίδης Γ. Θεόδωρος, Πυρλίδης Γ. Βασίλειος, Παπαδοπούλου Ι. Βασιλική, Πεχλιβάνογλου Κ. Σουλτάνα, Πεχλιβάνογλου Π. Σοφία, Παπαδοπούλου Π. Παρθένα, Παπαδόπουλος Π. Ἀναστάσιος, Παπάζογλου Ἡρακλῆς, Παράσογλου Παρασκευή, Παράσογλου Ματθαῖος, Παναγιωτίδου Θ. Ἐλισσάβετ, Πασχάλογλου Κυριακή, Πασχάλογλου Σαββατοῦ.

Σ

Σταύρου Θεοδ. Μάρθα, Σκρηπίδης Κωνσ. Παναγιώτης, Σπυρίδωνος Ι. Σοφία, Σταυρήογλου Κ. Κυριακή.

Τ

Τσομπάνογλου Κυρ. Κυριακή, Τεβετζόγλου Ι. Γεσθημανή, Τσενκλίδης Ἠλιοῦ Θεόδωρος, Τσακουρίδης Ἀνέστης, Ταχταπάσογλου Στεφ. Ἀνατολή, Ταχταπάσογλου Στ. Ἰωάννης, Ταχταπάσογλου Στ. Εὐανθία, Ταχταπάσογλου Στεφ. Μαρία.

Χ

Χ'' Χρύσογλου Σταυρ. Ἀνέστης, Χ'' Παυλήογλου Χαράλαμπος, Χρυσοστόμου Γ. Μαρία, Χρυσοστόμου Γαβρ. Ἑλένη, Χρυσοστόμου Γαβρ. Ἀναστασία.

ΑΔΑ-ΠΑΖΑΡ (Νικομηδείας)

Α

Ἀγιάνογλου Ἐλισσάβετ, Ἀνανιάδου Βενιαμὶν Εὐαγγελία, Ἀρναούτογλου Θεοδοσία, Ἀϊβάτζογλου Ἠλ. Κωνσταντῖνος, Ἀϊβάτζογλου Ἠλ. Εὐαγγελία, Ἀρτέμογλου Λ. Ἀβραάμ, Ἀρτέμογλου Λ. Σουλτάνα, Ἀρσλάνογλου Θεοφανώ, Ἀϊδίνογλου Ἀν. Ἑλένη, Ἀϊδίνογλου Δημ. Ἀναστάσιος, Ἀρνόπουλος Κωνστ., Ἀργυροπούλου Ἰφιγένεια, Ἀρσλάνογλου Λεωνίδας, Ἀστσόγλου Ἀν. Βασίλειος, Ἀστσόγλου Ἀν. Ἀνέστης, Ἀγγελίδου Ἐπόχαρη, Ἀγγελίδου Κωνσταντινιά, Ἀνδρεάδου Κατερίνα, Ἀναστάσογλου Ζαφείρω, Ἀϊβάζογλου Σταῦρος, Ἀϊβάζογλου Βασιλεία, Ἀϊβάζογλου Στρατ. Μαρία, Ἀϊβάζογλου Στ. Εὐδοξία, Ἀργυροπούλου Πηνελόπη, Ἀμιλοχίου Μ. Θεόφιλος, Ἀντίσογλου Γεώργιος, Ἀντίσογλου Κωνσταντινιά, Ἀβραμίδου Σουσάνα.

Β

Βασιλειάδης Βασίλειος, Βασιλειάδου Μαγδαληνή, Βασιλειάδου Ἑλένη, Βασιλειάδου Ἀνδρονίκη Βασιλειάδου Εὐθαλία, Βασιλειάδης Χρῆστος.

Γ

Γεωργιάδου Θεανώ, Γρηγοριάδου Εὐανθία, Γιαννακίδης Δημ., Γιαννακίδης Ἀναστ., Γεωργιάδης Βασίλειος, Γεδῆ Βερένογλου Στ. Συρματένια, Γκιουλμπαμπόγλου Σ. Ἀθανάσιος. Γαβριήλογλου Δουλγκὲρ Ἀθηνᾶ, Γκιουλπαπάογλου Ἀσπασία, Γκιουλπαπάογλου Εὐαγγελία, Γκιουλπαπάογλου Σάββας, Γκιουλπαπάογλου Θωμᾶς, Γκιουλμπαμπόγλου Φρόσω, Γκιοσμουσκερδάνογλου Ἀναστασία, Γκιούλ - Παπᾶ Εὐτέρπη, Γεωργιάδου Ι. Ματίνα.

Δ

Δημητρίου ἢ Σιλελῆ Δημήτριος, Δημητρίου ἢ Σιλελῆς Γιάγκος, Δημητρίου ἢ Σιλελῆ Θεανώ, Δημητρίου ἢ Σιλελῆ Σοφία, Δημόπουλος Δημ. Παναγιώτης, Δημόπουλος Δημ. Ματθαῖος, Δημόπουλος Δημ. Βάσσος, Δημοπούλου Δημ. Διαμάντω.

Ε

Ἐκίζογλου Μην. Βασίλειος, Ἐκίζογλου Μ. Φωτεινή, Ἐκίζογλου Μην. Μαρία, Εὐμορφοπούλου Ἄννα, Ἐκιτζόγλου Ἑλένη.

Ζ

Ζαμπερὶ Θεοδ. Θεοδόσιος, Ζερβόπουλος Χαράλαμπος, Ζερβοπούλου Λευκοθέα, Ζερβοπούλου Φωτεινή, Ζερβόπουλος Γεράσιμ., Ζάρρου Βασιλ. Αἰκατερίνη, Ζάρρου Ἄννα σύζ. Νικολαΐδου.

Η

Ἠλιάδου Μαρία, Ἠλιάδου Εὐδοξία.

Θ

Θεοδωρίδου Φωτεινή, Θεοδωρίδου Γλυκερία, Θεοδώρου Σ. Θεόδωρος, Θεοδώρου Σ. Κατίνα, Θεοδωρίδου Α. Μαρία.

Ι

Ἰπτσίογλου Μερόπη, Ἰπτσίογλου Ἀφροδίτη, Ἰακωβίδης Ἀπόστολος, Ἰακωβίδου Ἀγγελόπη, Ἰακωβίδου Σουλτάνα, Ἰωσηφίδης Μελέτιος, Ἰσαακίδου Δ. Σουλτάνα, Ἰσαακίδου Εὐγενία, Ἰσαακίδης Νικόλαος, Ἰωάννου Εὐανθία, Ἱπποκράτους ἢ Καραβασίλη Κλεονίκη.

Κ

Κεπενέκογλου Αἰμιλία, Κοτζαπουγιούκης Ἀναστάσιος, Κοτζαπουγιούκη Αἰκατερίνη, Κοτζαπουγιούκης Προκόπιος, Κοτζαπουγιούκη Σωτηρία, Κιουρτσόγλου Α. Φωτεινή, Κιουρτσόγλου Α. Ἑλένη, Κιουρτσόγλου Α. Μαρία, Κιουρτσόγλου Α. Σουσάνα, Κιουρτσόγλου Α. Ἀναστάσιος, Κωνσταντίνου τὸ γέν. Παντελίδου Α. Δέσποινα, Κωνσταντίνου Δ., Κωνσταντίνου Γαρουφαλιά, Κωνσταντίνου Κλεονίκη, Καρακᾶ Δημ., Καρακᾶ Ἄννα, Καρακᾶ Ἀναστασία, Κολόσογλου Αἰκατερίνη, Κραμβῆς Π. Ἰωάννης, Καλεμδερίδης Δημοσθένης, Καλεμδερίδης Ἀριστείδης, Κυριακοῦ Ἰωάννης, Κυριακοῦ Ἰωαν. Ἀναστασία, Κημβράκη Λαζ. Σοφία, Κημβράκη Λαζ. Ἑλένη, Κιουρτσόγλου Θεολόγος, Κιουρτσόγλου Γεώργιος, Κιουρτσόγλου Ἀναστασία, Κεπενεκίδης Γ. Ἀχιλλεύς, Κεπενεκίδου Μαρίκα σύζ. Παχοπούλου, Κερεζίδου Δέσποινα, Κελοέσογλου Γ. Βασίλειος, Κελοέσογλου Γ. Ἰωάννης, Κελοέσογλου Γ. Σουλτάνα, Κελοέσογλου Γ. Ἀγγελική, Καραντίνας Π. Γεώργιος, Καλαθοπούλου Εὐαγγελία, Καραβασίλης Ἱπποκράτης, Κραμβῆ Π. Κατίνα, Κραμβῆ Π. Αἰμιλία, Καρακᾶ Χρ. Φωτεινή, Καραχγιόζογλου Μαρία, Κουπατσῆς Β. Ἀλκιβιάδης, Κουπατσῆ Βασ. Μαγδαληνή, Κηβρακίδης Π. Γεώργιος, Κηβρακίδου Π. Εὐσεβεία, Κηβρακίδου Π. Φωτεινή, Καραβελίτου Φωτεινή, Κόγιου Κλεονίκη, Κιουλπαπάογλου Ἀθαν., Κλουβάνογλου Ἰω., Κλουβάνογλου Ἐλευθερία, Κλεομβρούτου Ἀναστασία, Κιουρτσόγλου Δημοσθ., Καρασαββόγλου Φωτεινή, Καρασαββάογλου Παντελῆς.

Λ

Λαζαρίδου Σωτήρα, Λαζαρίδης Μηνᾶς, Λαζαρίδης Διογένης, Λαζαρίδου Μαρία, Λαζαρίδης Θωμᾶς, Λαζαρίδης Κωνσταντῖνος, Λαζαρίδου Λαζαρ. Μαρία, Λαζαρίδου Εὐθ. Κατίνα, Λουκίδης Σ. Βασίλειος, Λαζάρου Σ. Μαρία, Λατσανοπούλου Πολυξένη, Λαζαρίδης Μιλτιάδης, Λαζαρίδου Δέσποινα.

Μ

Μαυρίδου Νικηφορώρα, Μπασταντζόγλου Γ. Ἀναστασία, Μενεξοπούλου Γ. Ἀναστασία, Μεντελοπούλου Σοφία, Ματραπᾶ Σουλτάνα, Μακρίδης Μ. Βασίλειος, Μαζδαρίδης Χρῆστος, Μαζδαρίδης Βασ., Μπιζεργιάννης Β. Δημήτριος, Μάντζος ἢ Ἀναγνώστου Νικόλαος, Μεζαρτζῆ Χαρίκλεια, Μπαζὲλ Ἀνασ. Εὐαγγελία, Μπαζὲλ Ἀνασ. Μαργαρίτα, Μπαζὲλ Ἀναστ. Ἀναστασία, Μωϋσίδης Μιχαήλ, Μωϋσιάδου Χ'' Βικτωρία, Μαζδάρογλου Γ. Ἀγάπιος, Μπαζιρκιὰν Β. Θεανώ, Μουρατίδης Χ'' Χρήστου Παντελῆς.

Ν

Νικολαΐδης Κλ. Ἰωάννης, Νικολαΐδης Κλ. Νικόλαος.

Π

Παπᾶ Νικολ. Ἀγγελική, Πασχαλίδου Μαγδαληνή, Παπαδοπούλου Ἀναστασία, Παναγιωτίδου Φωτεινή, Παναγιωτίδου Ἀγγελική, Παπάζογλου Χαρ. Περσεφόνη, Παπαϊωάννου Μαρία, Πελεκίδου Σοφία, Πελεκίδου Εὐφημία, Παπάζογλου Ἀναστ., Παλικαρίδης Δημ., Πατρικίου Εὐδοξία, Παζιγιάννογλου Θεανώ, Παντελίδου Ἐλισσάβετ, Παπουτσόγλου Χαράλαμπος, Παυλίδης Νικόλαος, Παπάζογλου Ἄννα, Παπάζογλου Σοφία, Παπαδοπούλου Ραβ. Ζωή, Πανατέλογλου Α. Ἀναστασία, Παπαδοπούλου Λαγ. Εὐδοξία, Παπαδοπούλου Λαγ. Μαρία, Παπαδόπουλος Λ. Σταμάτιος, Παπούγλου ἢ Παπαδόπουλος Νικόλαος, Παπούγλου ἢ Παπαδοπούλου Ζωή, Παπούγλου ἢ Παπαδόπουλος Μιχαήλ, Πανίδου Β. Εὐαγγελία, Παπαδόπουλος Γεώργιος, Πριονᾶς Β. Κώστας, Προκοπίου Εὐσεβία, Παπάζογλου ἢ Παπαστράτου Σωκράτης, Παπάζογλου Χ'' Χαράλαμπ., Πουσκουλίδου Κ. Γαρουφαλιά, Πουσκουλίδου Γ. Κλεονίκη, Πουσκουλίδου Γ. Δέσποινα, Πουσκουλίδης Γ. Δημήτριος, Παντελῆς Βασίλειος, Πιγκιαλίδης Θεογένης, Παντελίδου Ἐλισσάβετ, Παχατσεβανίδου Ἀγγέλα, Παζιγιάννογλου Ἀθανασία, Παλικαρίδου Ν. Ἑλένη ἢ Μπαγιαρδουδοῦ, Παντικίδου Κατίνα, Παπάδου Μαρίκα, Πιλαφτζόγλου Μ. Ἀναστάσιος, Πασάογλου Ἀθανάσιος, Πολυχρονίου Ἀν. Χρῆστος, Πολυχρονίου Ἀν. Ἀπόστολος, Πολυχρονίου Ἀν. Ἀναστασία, Πολυχρονίου Ἀν. Σουσάνα, Πολυχρονίου Ἀν. Παρασκευοῦλα, Παπαδοπούλου Χ'' Α. Σωτήριος.

Σ

Σιδηρόπουλος Ι. Ἰωσήφ, Σιδηροπούλου Ἀθηνᾶ, Σεπίτογλου Χαράλαμπος, Σαμουηλίδου Μ. Ἐλπίς, Σαμουηλίδου Μ. Εἰρήνη, Σαμουηλίδου Μ. Ζωή, Σαμουηλίδου Μ. Ἀρτεμησία, Σαμουηλίδης Στ. Χρῆστος, Σαμουηλίδου Στ. Ἐλισσάβετ, Σακάλογλου Μαγδαληνή, Σαμαϊρόγλου Ἰωάννης, Σάββα Οὐστᾶ Δέσποινα, Σάββα Οὐστᾶ Μαγδαληνή, Σάββα Οὐστᾶ Παντελῆς, Σαράφογλου Ἀναστ. Σουσάνα, Σαράφογλου Ρ. Βασ., Σιδηρόπουλος Ι. Ἐλευθέριος, Σιδηρόπουλος Ι. Παντελῆς, Σιδερίδου Π. Φανὴ τὸ γέν. Σακαλῆ, Σιμιτσόγλου Χ'' Ἀναστ. Ἀναστασία, Σιμιτσόγλου Χ'' Ἀναστ. Εὐρυδίκη, Σιμιτσόγλου Χ'' Ἀναστ. Ἑλένη, Σάββα Οὐστᾶ Λάζαρος Σαργελῆμ Μιχ. Γεώργιος, Σαχιζλῆ Κ. Λεωνίδας, Σιδηρόπουλος Ι. Νεόφυτος, Σιδηρόπουλος Ι. Πρόδρομος, Σιδηροπούλου Ι. Δέσποινα, Σαββόπουλος Παντελῆς.

Τ

Τσαβούσογλου Βασ. Ἀναστασία, Τοχαλτόγλου Παρ. Σαπφώ, Τσοπούρη ἢ Γεωργιάδου Εὐλαμπία, Τσοπούρη ἢ Γεωργιάδου Δέσποινα, Τσακτσὰκ Γεώργιος, Τόγκου ἢ Τόγκογλου Μαγδαληνή, Τοκούρης Χ'' Σταῦρος, Τεκνετζόγλου Β. Ξενοφῶν, Ταχινίδης Δ. Ἀθανάσιος, Τατὰρ Γιάγκου Παντελῆς, Τσαβδαρίδου Ζωή, Τσαβδαρίδου Πολυξένη, Τσιτσοπούλου Εὐστρ. Σοφία.

Φ

Φιλιππίδου Ἑρμιόνη, Φωτιάδης Γ. Χρῆστος, Φωτιάδου Γ. Γλυκερία.

Χ

Χαραδζόγλου Σταῦρος, Χ'' Γιαννίδου Γ. Ἀγγελική, Χ'' Γιαννίδου Γ. Σουλτάνα, Χ'' Γιαννίδης Γ. Ἰωάννης, Χ'' Γιαννίδης Γ. Βασίλειος, Χ'' Γιαννίδου Στ. Θελξινόη, Χ'' Γιαννίδου Στ. Ζαφειρώ, Χ'' Γιαννίδου Στ. Μαρία, Χ'' Βασίλη Φωτεινή, Χ'' Ἰωακειμίδου Κ. Θωμαΐς, Χ'' Ἰωακειμίδου Κ. Θεοφανώ, Χ'' Ἰωακειμίδου Κ. Μερόπη, Χ'' Φωτιάδου Μαρίκα, Χ'' Φωτιάδου Δωροθέα, Χ'' Φωτιάδου Χαρίκλεια, Χ'' Ἰορδανίδου Βικτωρία, Χ'' Σάββα Παν. Χρυσάνθη, Χ'' Σαββόγλου Θωμᾶς, Χ'' Φραντζῆ Χ'' Χρ. Δημήτριος, Χ'' Νικολάου Γεώργιος, Χ'' Νικολάου Εὐφημία, Χ'' Νικολάου Βενετία, Χ'' Θεοδώρου τὸ γέν. Παντελίδου Σεβαστή, Χαραλαμπίδης Γεώργιος, Χ'' Ἀντωνιάδου Κ. Ἀστερόπη τὸ γέν. Ἰακωβίδου Χαρμαντζόγλου Στ. Γεώργιος.

Ψ

Ψωμαδοπούλου Ἐμμ. Φεβρωνία, Ψωμαδόπουλος Ἐμμ. Κων)τῖνος.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὴν 23ην Ἰανουαρίου, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. εἰς τὸ τμῆμα προστασίας θυμάτων πολέμου ὁδὸς Ἴωνος ἀριθ 10 γενήσεται πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς μισθώσεως καφενείου Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Δεκτοὶ μόνον ἀνάπηροι πολέμου λαμβάνοντες πολεμικὴν σύνταξιν. Πληροφορίαι Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 11—1 μ.μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰανουαρίου 1928

Ὁ Ὑπουργὸς

Α. Μαζαράκης

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,, ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΝ

ΟΙ ΦΟΡΟΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΗΝ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ

ΚΑΒΑΛΛΑ, Ἰανουάριος. — Ἀνατέμνοντες ἤδη τὸ δεύτερον κεφάλαιον τῆς κρατικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, τὸ συνιστάμενον εἰς τὴν ἔναντι τοῦ ἐμπορίου τακτικὴν τοῦ κράτους, ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι αὐτὴ παρουσιάζει ἄρσιν μόνον, θέσεως ἐλλειπούσης παντελῶς.

Ἡ φορολογία καὶ πάλιν ἡ φορολογία καὶ μόνον ἡ φορολογία.

Εὑρεθέντος ἑνὸς προϊόντος, μοναδικοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ παγκοσμίου φήμης καὶ καταναλώσεως, τὸ κράτος ἐσκέφθη ἁπλούστατα ὅτι ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πλούτου τούτου ποικιλοτρόπως. Ἀλλὰ πῶς; Νὰ συμπληρώσῃ τὸ δίκτυον τῶν συγκοινωνιῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, νὰ καλύψῃ τὰ χρέη τοῦ Παλαιοῦ Βασιλείου, νὰ δαπανήσῃ χάριν τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἢ ἄλλων δημοσίων ἱδρυμάτων τῶν νοτίως τοῦ Ἀξιοῦ τμημάτων, νά, νά, νά... νὰ πράξῃ δηλαδὴ ὅ,τι ἠδύνατο ἐκ τῶν πόρων τούτων ὑπὲρ πάντοτε τοῦ ἑνὸς ἡμίσεος τῆς ὁλοκλήρου Πατρίδος, ὡσανεὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ, τὸ ἐντεῦθεν τοῦ Ἀξιοῦ νὰ μὴ ὑπῆρξε τέκνον τῆς αὐτῆς Πατρίδος. Ἐντεῦθεν τὸ μέγα παράπονον τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Καταπλήσσουν οἱ ἀριθμοί, τῶν ὅσων τὸ Κράτος συγκομίζει ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς ἀδελφὰς καὶ ὅμως μὲ τί τὰς ἐπροικοδότησε μέχρι τοῦδε; Καὶ διερωτῶνται, εὐλόγως οἱ πολῖται ἐδῶ: Εἴμεθα ἡμεῖς ἢ δὲν εἴμεθα τέκνα τῆς αὐτῆς Πατρίδος; Ἔχομεν ἢ δὲν ἔχομεν τὰς αὐτὰς μὲν ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ ἴδια δικαιώματα πρὸς τοὺς λοιποὺς πολίτας Ἕλληνας;

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς κρατικῆς πολιτικῆς, τὸ ὁποῖον κυρίως μᾶς ἐνδιαφέρει εἰς τὴν παροῦσαν στιγμήν. Μέχρι πρό τινος ἡ φορολογία, τὸ πρῶτον καὶ μόνον ἄρθρον τῆς πολιτικῆς, οὐχὶ μόνον κατετυράννει τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν καπνόν, δὲν ἐπέτρεπε δὲ τὸν συναγωνισμὸν πρὸς τὸ προϊὸν τῆς Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας, ὅπου ἡ φορολογία ἦτο καὶ εἶνε ἀσήμαντος, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἡμετέραν, ἀλλὰ καὶ ἐτίθετο ἑκάστοτε καὶ κατενέμετο ὑπὲρ διαφόρων σκοπῶν, διὰ νὰ καλύψῃ κάθε δαπάνην εἰς τρόπον ὥστε ἐχρειάζετο διὰ πάντα ἔμπορον εἰδικὴ λογιστικὴ ὑπηρεσία, ἡ ὁποία νὰ ἀνευρίσκῃ τὴν φορολογητέαν ὕλην, νὰ συντάσσῃ τὰ σχετικὰ διπλότυπα ἢ τριπλότυπα καὶ ἀποδεικτικὰ μέσα, καὶ εἰδικὴ ὑπηρεσία, ἡ ὁποία νὰ περιτρέχῃ τὰ ταμεῖα, τὰς ἐφορίας, τὰ τελωνεῖα καὶ ὅλας ἐν γένει τὰς ἀρχὰς διὰ νὰ καταβάλλῃ τὰ... λύτρα. Ἀναφέρονται ὡς ἐκ τούτου περιστατικὰ ἐμπόρων ξένων, οἱ ὁποῖοι ὤμοσαν νὰ μὴ ἐπανεμφανισθοῦν εἰς τὸν τόπον μας, ἵνα μὴ ἀντικρύσουν ἅπαξ ἔτι τὸν δαίδαλον τῶν διατυπώσεων καὶ ὑπηρεσιῶν.

Κατόπιν τῶν κρουσμάτων τούτων τὸ Κράτος ἀπεφάσισε νὰ ἐφαρμόσῃ ἓν σύστημα — καὶ ἐδῶ βλέπομεν μόλις ἔναρξιν ποιᾶς τινος πολιτικῆς — νὰ ἑνοποιήσῃ δηλαδὴ τὴν φορολογίαν, ἥτις τοιουτοτρόπως ἀπήρτισε τὸν σεβαστὸν συντελεστὴν τῶν 19, 20 ο)ο! ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ προϊόντος, χωρὶς νὰ ὑπολογίζεται εἰς ταύτην ἡ κράτησις 7 ο)ο ἐφ' ἑκάστου ἡμερομισθίου εἰς βάρος τοῦ καπνεμπόρου, ἥτις ἐπιβαρύνει τὸν καπνὸν δι' ἄλλων 2,50 δραχμῶν κατ' ὀκᾶν!!

Ἂς μὴ νομισθῇ ὅμως ὅτι παρουσιάζομαι αὐθαιρέτως ἐπιτιμητὴς τοῦ Κράτους, ἁπλοῦς δημοσιογράφος, προχειρολογῶν ἐξ ὅσων ἤκουσα εἰς τὰς τριόδους καὶ τὰ καφενεῖα συζητούμενα. Ἂς ἐπιτρέψωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ὁμιλήσῃ ὁ δικαιούμενος νὰ ἔχῃ γνώμην Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Καπνεμπόρων Καβάλλας (ἀριθμοῦντος ὑπερτριακόσια μέλη) κ. Ἀντ. Σγουρὸς, ἔχων πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πολυετῆ πεῖραν τοῦ ἐμπορίου τῶν Μακεδονικῶν καπνῶν. Δυνατὸν βεβαίως αἱ γνῶμαί του νὰ ἀποτυπώνουν ὅσα ἡ τάξις αὕτη κρίνει λυσιτελέστερα διὰ τὸ συμφέρον αὐτῆς. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ἀκουσθῇ καὶ τῶν ἄλλων παραγόντων ἡ γνώμη μετέπειτα, οὐδεὶς δύναται νὰ παραγνωρίσῃ τὸ γεγονός, τὸ ἀπορρέον ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ καπνεμπορίου ἐν Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ, ὅτι ἡ ὕπαρξις τοῦ πολυτιμοτέρου προϊόντος τῆς χώρας ὀφείλεται εἰς τὰς ἀπὸ ἑκατὸν περίπου ἐτῶν προσπαθείας τῶν καπνεμπόρων, οἵτινες ἀγωνίζονται καὶ σήμερον σκληρὸν ἀγῶνα πρὸς συγκράτησιν μέρους τῆς καπνικῆς κινήσεως εἰς ὅλας τὰς καταναλωτρίας χώρας τῶν καπνῶν μας, μὲ ἀρκετὴν μάλιστα ἐπιτυχίαν, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτῶν πρωτοβουλίαν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἠθικῆς ἢ ὑλικῆς ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

Εἰς τὰ προβληθέντα ἐρωτήματα χάριν τῆς «Πρωΐας» ὁ κ. Ἀντ. Σγουρὸς ἐκθέτει τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ τὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν διῆλθε τὸ καπνεμπόριον (Σημ. ἀπεσταλμένου: Περὶ τῆς κρίσεως ταύτης καὶ τῶν αἰτίων της θὰ ὁμιλήσωμεν προσεχῶς), τὸ Κράτος ἀπεφάσισε νὰ ἄρῃ ὅλα τὰ καταθλιπτικὰ μέτρα τοῦ παρελθόντος, καὶ πρὸς τοῦτο πρῶτον μὲν κατήργησε τὸν νόμον 2.869 «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐξαγωγῆς ἀνεπεξεργάστων καπνῶν», ἵνα ἀπαλλάξῃ τὴν ἐμπορίαν τοῦ καπνοῦ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ νόμου τούτου, δεύτερον δέ, ἐγκαινιάζων μίαν σταθερὰν πλέον καπνικὴν πολιτικήν, ἵδρυσε συγχρόνως τὰ Γραφεῖα Προστασίας Καπνοῦ, τῶν ὁποίων εἷς τῶν κυριωτέρων σκοπῶν ἦτο νὰ γνωμοδοτῶσιν ἐπὶ παντὸς μέτρου, σχέσιν ἔχοντος μὲ τὸν καπνὸν πρὸς ἀποφυγὴν λήψεως ἀστόχων μέτρων, ὡς συνέβη κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἐδημιουργήθη ἡ προλεχθεῖσα κρίσις, τῆς ὁποίας τὰς συνεπείας ᾐσθάνθησαν ἅπασαι αἱ τάξεις, αἱ σχετιζόμεναι μὲ τὸν καπνόν.

»Πάντες ἀνέμενον ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων τούτων τὸ τρομοκρατηθὲν ἐκ τῶν πιέσεων τοῦ παρελθόντος καπνικὸν κεφάλαιον θὰ ἀνεθάρρει καὶ μετὰ περισσοτέρας πίστεως καὶ σταθερότητος θὰ εἰργάζετο ἐν τῇ χώρᾳ μας.

»Καὶ ἐνῷ τοῦτο ἀνεμένετο, ὑπεδείχθη δὲ συνάμα ἐκ παραλλήλου ἡ ἀνάγκη τῆς μειώσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ τόσον παρὰ τῶν ἐμπόρων καὶ παραγωγῶν, ὅσον καὶ παρὰ τῶν γραφείων προστασίας καπνοῦ, ἐντὸς τοῦ ἔτους 1927 παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν δύο νέαι φορολογίαι ἐπεβλήθησαν ἐπὶ τοῦ προϊόντος. Ἡ μία συνίσταται εἰς τὴν κατὰ 10 ο)ο αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου, τοῦ συνεισπραττομένου μετὰ τοῦ ἑνιαίου φόρου τοῦ καπνοῦ, ἡ δὲ ἑτέρα εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ὑπὲρ τοῦ ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν εἰσφορᾶς τῶν καπνεμπόρων ἀπὸ 4 ο)ο ἕως 7 ο)ο.

»Οὔτε τὰ ἐπανειλημμένα ὑπομνήματα τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ παραγωγικοῦ κόσμου, οὔτε αἱ δίκαιαι καὶ κατηγορηματικαὶ γνωμοδοτήσεις τῶν Γραφείων Προστασίας Καπνοῦ καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου καπνοῦ ἴσχυσαν εἰς τὸ νὰ πείσωσι τὸ Κράτος ὅπως μὴ πραγματοποιήσῃ τὰς νέας τοιαύτας φορολογίας.

»Τοιουτοτρόπως ὅλα τὰ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν πραγμάτων ἀρθέντα περιοριστικὰ μέτρα τοῦ παρελθόντος, ἐπιβάλλονται καὶ πάλιν καὶ ἐδημιουργήθη ἐκ νέου δυσμενὴς διὰ τὸν καπνὸν κατάστασις, τὰς ἐκ τῆς ὁποίας ζημίας θὰ ὑποστῇ εἰς ἀκέραιον ἡ ἐθνική μας οἰκονομία, ὁμοῦ μετὰ τῶν τάξεων, τῶν μὲ τὸν καπνὸν σχετιζομένων, μηδ' αὐτῶν τῶν καπνεργατῶν ἐξαιρουμένων».

Εἶνε φυσικὸν ὅτι ἐὰν ὁ κ. Σγουρὸς περιωρίζετο εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀνωτέρω γνωμῶν, θὰ παρεῖχε τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦν παράπονα εἰς ἓν καὶ μόνον κατατείνοντα, πῶς δηλαδὴ τὸ Κράτος νὰ ἐπιτρέψῃ, ὥστε μεῖζον μέρος τοῦ κέρδους τοῦ καπνεμπορίου νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τῶν ἐμπόρων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰ κοινῶς παραδεδεγμένα πλουτίζουν καὶ πλουτίζουν ἴσως εὐχερῶς. Τὸ ζήτημα ἐν τούτοις ἔχει καὶ τὴν ἀντίθετόν του ὄψιν, ἐκείνην ἀκριβῶς, ἡ ὁποία ἐὰν δὲν ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Κράτους, δὲν πρόκειται ἁπλῶς νὰ παρεμποδίσῃ τὸν ἔμπορον εἰς τὸν εὐχερῆ— ἂς δεχθῶμεν — πλουτισμόν, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρὸ παντὸς θὰ στερήσῃ αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος τῶν προσόδων του τῶν γενναίων.

Καὶ ἡ ἄλλη αὐτὴ ὄψις εἶνε ὁ συναγωνισμὸς ὁ διεθνής, τὸν ὁποῖον ὑφίστανται τὰ καπνά μας, ὅσον καλῆς ποιότητος καὶ ἂν εἶνε, ἀπὸ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ κ. Σγουρὸς λέγει τὰ ἑξῆς:

«Διὰ νὰ δυνηθῇ τις νὰ κρίνῃ ὑπὸ ποίους ὅρους οἰκονομικοῦ συναγωνισμοῦ διατελοῦσι τὰ καπνά μας εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν παραθέτομεν τοὺς κατωτέρω ἀριθμούς, ἐνδεικτικοὺς τῆς τεραστίας ἐπιβαρύνσεως τοῦ καπνοῦ μας ἐν σχέσει πρὸς τὸν καπνὸν τῆς Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας, αἵτινες ἀποτελοῦσι τοὺς σοβαρωτέρους ἀνταγωνιστὰς αὐτοῦ:

1ον. Ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ἡμερομίσθια.

Εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὸ ἀνώτατον ἡμερομίσθιον εἶνε δραχμαὶ 71.50.

Εἰς τὴν Τουρκίαν φθάνει τὰς 78 δραχμάς.

Ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνέρχεται εἰς τὰς 105 δραχμάς, ἤτοι 7)25 τῆς λίρας.

2ον. Ἐπὶ τῆς φορολογίας.

Ἐν Τουρκίᾳ ἡ ὅλη φορολογία τοῦ καπνοῦ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰ 2.50 ο)ο τῆς ἀξίας.

Ἐν Βουλγαρίᾳ ὁ καπνὸς φορολογεῖται μὲ 2 λέβια κατ' ὀκᾶν.

Ἐνῷ ἐν Ἑλλάδι τὸ προϊὸν τοῦτο ἐπιβαρύνεται μὲ 19.20 ο)ο καὶ ἐπὶ πλέον ὑπάρχει καὶ ἡ κράτησις 7 ο)ο ἐφ' ἑκάστου ἡμερομισθίου εἰς βάρος τοῦ καπνεμπόρου. ἡ ὁποία ἐπιβαρύνει τὸν καπνὸν μὲ 2.50 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν.

3ον. Ἡ ἐπεξεργασία.

Εἶνε παγκοίνως γνωστὸν ὅτι εἰς τὰ ἑλληνικὰ καπνὰ ἡ ἐπεξεργασία γίνεται μὲ ἐπιμέλειαν ἀσυγκρίτως μεγαλυτέραν ἐκείνης, ἥτις καταβάλλεται διὰ τὸν βουλγαρικὸν καὶ τουρκικὸν καπνόν, κατ' ἀκολουθίαν δὲ τοῦ λόγου τούτου ἐπιβαρύνεται ὁ καπνός μας περισσότερον. Δὲν εἶνε δὲ δυνατὸν νὰ μεταβληθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐπεξεργασίας, διότι εἶνε καὶ αὐτὸς μία τῶν προϋποθέσεων, ἥτις εὐνοεῖ τὰ καπνά μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

4ον. Οἱ ὅροι τῆς ἐργασίας.

Εἰς τὰ αἴτια, τὰ δυσχεραίνοντα τὸν συναγωνισμὸν τοῦ καπνοῦ μας πρέπει νὰ συγκαταλεχθοῦν καὶ οἱ ὅροι τῆς ἐργασίας, οἱ ὁποῖοι εἶνε διάφοροι παρ' ἡμῖν τῶν κρατούντων εἰς τὰ γειτονα κράτη. Οὕτως ἐνῷ ἡμεῖς ἔχομεν καθιερώσει ὀκτάωρον ἐργασίαν διὰ τὸ θέρος καὶ ἑπτάωρον διὰ τὸν χειμῶνα, εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Τουρκίαν αὕτη εἶνε 9ωρος καὶ 10ωρος. Ἐπίσης ἐνῷ ἡ ἀπεργία καὶ τὸ σαμποτὰζ εἶνε συνηθέστατα παρ' ἡμῖν, εἰς τὰς ἀνταγωνιστρίας μας χώρας εἶνε ἄγνωστα».

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ περατοῦνται αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Καπνεμπόρων Καβάλλας, αἱ ἀφορῶσαι τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ καπνοῦ.

Ὁ κ. Σγουρός, ὑπείκων εἰς τὴν παράκλησίν μου, μοῦ ὡμίλησε περὶ τῆς φορολογίας τοῦ προϊόντος. Ἐξυπακούεται ὅμως ὅτι ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς καπνεμπόρους, ὅπως δι' ὅλας τὰς κατηγορίας τῶν ἐμπόρων αἱ λοιπαὶ φορολογίαι τῆς καθαρᾶς προσόδου, τῆς ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος μὲ ἐλάχιστον ὅριον 2,700 δραχμῶν, μέγιστον δέ, τὸ ὁποῖον καὶ κατὰ προτίμησιν ἐπιβάλλεται, τῶν 20.500 δραχμῶν καὶ μὲ αὔξησιν 40 ο)ο ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου.

Τὰ ἐρευνητέα ἐν τούτοις θέματα δὲν θὰ περιορισθοῦν μέχρι τοῦ σημείου τούτου. Οἱ ἔμποροι δὲν ἔχουν μόνον τὸ Κράτος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἀσχάλλουν διὰ τὴν ὀδυνηρὰν πολιτικήν του. Εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ μέγα πρόβλημα τῆς συνεννοήσεως πρὸς 12.500 ἐργατῶν μόνον ἐν Καβάλλᾳ, ὅπως ἐπίσης νὰ καθορίσουν τὰ μέσα συναγωνισμοῦ καὶ ἐξευρέσεως τῶν καλυτέρων ἀγορῶν καὶ ἀγοραστῶν. Ἐκ τούτου, ὡς πᾶς τις ἀντιλαμβάνεται, προκύπτουν ζητήματα, χρήζοντα μελέτης.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Θ.Β. Βαθύ.—Παρεκλήθη ἁρμοδία ὑπηρεσία νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματός σας.

κ. Δ. Μποτσόλην, Πρόνοια Ναυπλίου. — Διανομὴ ἐγένετο. Ἀποστέλλομεν ἐκδοθέντα χωριστὰ ἀντίγραφα συγκληρονόμων.

κ. Σ. Παπάζογλου, Βόλον.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικόν. Ἀποστέλλομεν ἀντίγραφον ὑπευθύνου δηλώσεως.

κ. Χρ. Βασιλείου, Ἀγρίνιον.— Ὁ φάκελλός σας εἶνε ἀσυσχέτιστος. Ἀποστείλατέ μας τὸ ἀπόσπασμα τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς σας.

κ. Ἀν. Χονδροδάκη, Ἀγρίνιον.— Ὁ φάκελλός σας εἶνε πλήρης πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Ἰωσ. Ἄννινον, Καλάμας.—Ὁμοίως καὶ τῶν τριῶν δικαιούχων ποῦ μᾶς γράφετε.

κ. Γ. Λαγγίδην, Θεσ)νίκην.— Ἀποστείλατέ μας τὸ εἰς χεῖράς σας ἀπόκομμα τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως διὰ νὰ συσχετισθῇ ὁ φάκελλός σας.

κ. Δ. Τσιτίδην, Ἐνταῦθα.— Ὁ φάκελλός σας εἶνε πλήρης πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Γ. Μαυρόπουλον, Βόλον.— Ἀντίγραφον πράξεως ἐζητήσαμεν καὶ θὰ σᾶς τὸ στείλωμεν μόλις ἐκδοθῇ.

Φιλάθλους, ἐνταῦθα.— Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἐπιστολήν σας ἐφ' ὅσον εἶνε ἀνυπόγραφος.

κ. Δ.Χ.Π. Καλάμας.— Ἀντίγραφον θὰ λάβητε μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς δηλώσεώς σας.

Ζωγράφον 3 ἐνταῦθα.— Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς πράξεως, ἢ ἀποστείλατε τὴν εἰς χεῖράς σας δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως.

κ. Ἀν. Δαβασλῆν, Ἀγρίνιον.— Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντα δικαιολογητικά.

κ. Θ. Ἀσλάνογλου, Βόλον.— Ἀποστέλλομεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον πράξεως. Ὑπευθύνους δηλώσεις θὰ σᾶς στείλωμεν.

Ἀκροθαλάσσιον, Κυπαρισσίαν.— Κοινωνικὴν κίνησιν ἐπαρχιῶν, ἐλλείψει χώρου, δὲν δημοσιεύομεν.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 διαμέρισμα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐξ ἐννέα μεγάλων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου κατάλληλον διὰ Γραφεῖα καὶ διὰ κατοικίαν πρὸς 1500 δραχμὰς κατὰ δωμάτιον. Ἀνελλιπὴς λειτουργία ἀνελκυστῆρος.

Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἢ ΠΩΛΕΙΤΑΙ τριώροφος μονοκατοικία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀριθ. 9 ἐκ πήχεων 600 περίπου, ἀποτελουμένη ἐκ 15 ἐν ὅλῳ δωματίων, λουτῆρος, λοιπῶν χρειωδῶν καὶ κηπαρίου, ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος 19.000 δραχμῶν.

Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο ἰσόγεια καταστήματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀριθ. 9, ἀντὶ δρχ. 1500 ἕκαστον.

Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει Γκαρὰζ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον δι' ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' Ἐργοστασίου 8Χ8 τ. μ. (δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.

Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς πλατείας Συντάγματος καὶ Μητροπόλεως (ἀριθ. 2) δωμάτιον εὐρύχωρον μὲ δύο ἐξώστας (β' ὄροφος) κατάλληλον διὰ γραφεῖα ἢ ἐμπορικὸν (MODES). Πληροφορίαι ἐντός.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐπειγόντως δεσποινὶς ἢ κύριος δακτυλογράφος μὲ πεῖραν εἰ δυνατὸν καὶ στενογράφος, μὲ γνώσεις γερμανικῆς ἢ γαλλικῆς. «Φαθήνα», Ἀθῆναι, Κλεισθένους 6.

ΤΑ ΧΡΗΣΙΜΩΤΕΡΑ ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ
ΕΙΝΑΙ
ΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΙ ΤΑΠΗΤΕΣ
ΤΗΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
"ΣΠΑΡΤΑΛΗΣ,,
Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ συλλογὴ εἰς ΜΙΚΡΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΑΣ διαστάσεις ΜΕ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΑ βραβευθέντα ἐν τῇ ΔΙΕΘΝΕΙ ΕΚΘΕΣΕΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ 1925. Ποιότητες ἠγγυημέναι.
ΤΙΜΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ πωλήσεως 16 ὁδὸς ΚΟΔΡΙΓΚΤΩΝΟΣ 16
ΣΤΑΣΙΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ — ΠΑΡΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ Τηλ. Νέον 10—79

Α. Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
9 ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚΑΣΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΕΙΝΕ ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ
5.250 ΛΑΧΝΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ
ΔΡΑΧΜΑΣ 5.500.000
ΠΙΝΑΞ ΚΕΡΔΩΝ

Κλῆρο	1	2.000 000	πρὸς	Δραχμὰς	2.000.000
»	1	400 000	»	»	400.000
»	1	250.000	»	»	250.000
»	1	200,000	»	»	200.000
»	1	100.000	»	»	100.000
»	1	50.000	»	»	50.000
»	1	20.000	»	»	20.000
»	1	15.000	»	»	15.000
»	1	10 000	»	»	10.000
»	1	9.000	»	»	9.000
»	1	8.000	»	»	8.000
»	1	7.000	»	»	7.000
»	1	6.000	»	»	6.000
»	2	5.000	»	»	10.000
»	10	4.000	»	»	40.000
»	25	3.000	»	»	75.000
»	100	2.000	»	»	200.000
»	100	1.000	»	»	100.000
	250				3.500.000
»	5.000	400	»	»	2.000.000
	5.250				5.500.000

Ἀριθμὸς τις κερδίζων εἰς μίαν κλήρωσιν ὡς ἐκ τοῦ συστήματος τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν πλείονα τοῦ ἑνὸς κέρδη λαμβάνει πάντα τὰ κέρδη ταῦτα.
ΠΡΩΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Ἕκαστον γραμμάτιον διαιρεῖται εἰς 4 τμήματα πωλούμενα ἀντὶ 50 δρ. καὶ παρέχοντα δικαίωμα εἰς τὸ τέταρτον τῶν ὡς ἄνω κερδῶν.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς „Πρωΐας"

Ὁ φόνος τῆς ἀγάπης

Τῆς Ἀνρὺ Ἀρντὲλ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Φρὰνς ἐσταμάτησε. Ἐπρόκειτο νὰ πάρουν τοὺς φωτεινοὺς δρόμους, ποῦ σκορπιζόταν ἡ μεσημεριάτικη λαμπρότης τοῦ ἡλίου. Στὰ πόδια τους, πέρα ἀπὸ τὰ σπιτάκια, φαινόνταν ἡ βίλλες ἀνάμεσα στὰ ψηλὰ δένδρα, ποῦ ἄρχιζαν κιόλας νὰ κιτρινίζουν, κι' ἡ θάλασσα καταγάλανη, μόλις ρυτιδωμένη, ποῦ ἔβρεχε ἐλαφρὰ τὴν ἀμμουδιά.

Ἡ ματιὰ τῆς Φρὰνς ἁπλώθηκε ἐπάνω στὸ θέαμα, κι' ἐστάθηκε γιὰ νὰ τὸ θαυμάσῃ. Μὰ πίσω της ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Ροζάν, ποῦ ἔλεγε μ' ἕνα τόνο μισοσοβαρό, μισοαστεῖο:

—Πῶς; Ἐσεῖς ποῦ νοιώθετε τόσο πολὺ τὴν ὡραιότητα τῶν πραγμάτων, δὲν ἱκανοποιεῖσθε γιὰ μερικὲς ἑβδομάδες ἀπὸ τὸν θαυμασμὸ ποῦ προσφέρει ἡ φύσις στοὺς πιστούς της;... Ἀφίνεσθε νὰ ζῆτε ἁπλῶς σὰν ἕνα μικρὸ ἀνθρώπινο λουλούδι...

Ἔσεισε τὸ κεφάλι καὶ ἐχαμογέλασε...

—Αὐτὸ δὲν θὰ μ' ἔφθανε... Ἐκεῖνο ποῦ νοιώθω βαθειά, πρέπει, χωρὶς νὰ τὸ θέλω, νὰ τὸ ἐκφράζω σὲ στίχους... Ὕστερα, ἔχω τὴν φιλαρέσκεια νὰ δουλεύω αὐτοὺς τοὺς στίχους, γιὰ νὰ μὴν εἶνε πάρα πολὺ ἀνάξιοι τοῦ πατρός μου... Ξέρετε ὅτι ἡ εὐγένεια ἔχει ὑποχρεώσεις.

—Πότε θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ διαβάσω ἀπὸ τοὺς στίχους αὐτούς, ποῦ μοῦ φαίνονται σὰν ἀπηγορευμένος καρπός;

—Ποιὸς ξέρει; Φοβοῦμαι πῶς θὰ εἶμαι τόσον ζηλιάρα ὥστε νὰ τοὺς φυλάξω μονάχα γιὰ τὸν ἑαυτόν μου, ὡς τὴν ἡμέρα ποῦ κάποιος σοβαρὸς λόγος θὰ μὲ κάμῃ νὰ τοὺς παραδώσω στὸ κοινόν... Κι' ἔτσι, σᾶς ἀφίνω, γιατὶ θὰ ἤθελα νὰ πάω τὸν Μπὸμπ στὸ σπίτι καὶ νὰ φιλήσω τὴν Μαργαρίτα. Δὲν μοῦ κρατεῖτε κακία, ἔ;

Μιὰ ἔκφρασις τόσο γλυκειά, τόσον γυναικεία, ἐχαμογελοῦσε μέσα στὸ γαλάζιο βλέμμα της καὶ ἀνασήκωσε τὰ χείλη της.

Ὁ Ροζάν, εἰλικρινής, ἐπανέλαβε, σφίγγοντας τὸ γαντωμένο χέρι ποῦ τοῦ ἔτεινε:

—Καμμιὰ κακία!...

Ἐγύρισε τὰ νῶτα καὶ κατέβηκε τὸ μικρὸ κατήφορο, ποῦ ὁδηγοῦσε πρὸς τὴν ἀδελφή της. Αὐτὸς ἐξηκολούθησε τὸν δρόμο του, δυσαρεστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτό του γιὰ διάφορες περίπλοκες ἀφορμές.

IV.

Ἡ Φράνς, ἀπὸ τὸ παράθυρό της, ἐκύτταζε τὴν Κολέττα, ποῦ ἐσκαρφάλωνε στὸ ψηλὸ ἀμάξι τῶν ἱπποδρομιῶν, τῶν Ἀππελίν. Ὕστερα, βοηθουμένη ἀπὸ τὸν Πώλ, ἐγκατεστάθηκε στὴν τιμητικὴ θέσι, ὅπου, ὅπως ντυμένη στὰ ρόζ, ἔδειχνε ὅλην τὴν παρισινή της χάρι. Ἡ Φράνς, θαυμάζουσα, ὡς καλλιτέχνις, τὴν ὠμορφιὰ τῆς ἀδελφῆς της, ἐσυλλογίζετο ὅτι οἱ Ἀππελὶν ἔπρεπε νὰ ὑπερηφανεύοντο διότι εἶχαν μαζί τους μιὰ τόσον νόστιμη γυναῖκα στὸ Γκρὰν-Πρὶ τῆς Ντωβίλ. Αὐτὴ ἄλλως τε ἦτο ἡ γνώμη καὶ τῆς Κολέττας καὶ τῆς κυρίας Ντενεστάλ, ποῦ ἔφυγε μὲ τὸ λαντὼ τῆς κυρίας Ἀπελλίν, ἡ ὁποία εἶχε γίνει σχεδὸν περιποιητική.

Ἡ Φρὰνς εἶχεν ἀποφύγει αὐτὸν τὸν περίπατο, ποῦ ἦταν ὅλο σκόνη ἀπὸ τὸ δρόμο, γιατὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἑβδομάδος εἶχεν ἀπολαύσει περισσότερα πράγματα, ἀφ' ὅσα θὰ ἠμποροῦσαν νὰ τῆς δώσουν ἡ ἱπποδρομίες τῆς Ντωβίλ. Δὲν ἐδέχθηκε τὴν πρόσκλησι τῶν Ἀππελίν, κατενθουσιασμένη ἀπὸ τὸ ὁλόκληρο ἀπόγευμα ποῦ θὰ περνοῦσε κοντὰ στὴν Μαργαρίτα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποσχεθῇ νὰ τῆς διαβάσῃ τὸ ποίημά της, ποῦ εἰργάζετο ἀπὸ τὴν ἄφιξί της στὸ Βιλλέρ.

Τὸ ἀμάξι εἶχε χαθῇ ἀνάμεσα στὸ πλῆθος τῶν παντοειδῶν ὀχημάτων ποῦ ἐπήγαιναν πρὸς τὴν Τρουβίλ, ἀπὸ τὸν ἡλιόδαρτο δρόμο, ποῦ ἀκολουθοῦσε τὴν ἄκρη τῆς παραλίας. Ἡ Φρὰνς ἔμεινε ἕνα λεπτὸ βλέποντας τὸν ὁρίζοντα ποῦ ἐβάραιναν τὰ σύννεφα καὶ τὴν φουσκωμένη θάλασσα ποῦ ἔπερνε πρασινωπὲς ἀνταύγειες... Θυμήθηκε ὅμως ἔξαφνα τὴν Μαργαρίτα, ποῦ ἴσως εἶχε ἀνάγκην ἀπ' τὴν βοήθειά της, γιὰ νὰ φυλάξῃ τὸν πολυτάραχο Μπόμπ, καὶ γρήγορα ἄφησε τὸ θέαμα αὐτό, γιὰ νὰ τρέξῃ πρὸς τὴν ἀδελφή της.

Μία φωνὴ χαρᾶς ἐχαιρέτισε τὴν ἐμφάνισί της στὸ μικρὸ σαλονάκι ποῦ εἶχε καταφύγῃ ἡ Μαργαρίτα, γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν βαρειὰ ἀτμόσφαιρα τοῦ κήπου.

—Ὦ! Φράνς!... Ἦλθες κι' ὅλας!... Πόσο εἶσαι καλὴ νὰ θυσιάσῃς γιὰ μένα ἔτσι ὁλόκληρο τὸ ἀπόγευμά σου!...

Ἀντὶ ἀπαντήσεως ἡ Φρὰνς ἐφίλησε τὴν ἀδελφή της, μὲ τόσην τρυφερότητα, ποῦ ἡ νέα γυναῖκα ἔνοιωσε τὴν πραγματικὴ σημασία τῆς θυσίας τοῦ ἀπογεύματος.

—Εἶσαι μόνη, Μαργαρίτα; Ἔφυγε κι' ὅλας ὁ Ἀνδρέας γιὰ τὴν Τρουβίλ;

—Ὄχι ἀκόμη. Ἔπρεπε νὰ εἶχε φύγει, ἀλλὰ ἤμουν λιγάκι κουρασμένη μετὰ τὸ γεῦμα, καὶ δὲν θέλησε νὰ μ' ἀφήσῃ μόνην.

— Καὶ τώρα, ἀγαπημένη μου, εἶσαι καλύτερα;

— Ναί!... Ὁ βαρὺς αὐτὸς καιρὸς μὲ εἶχε ἐκνευρίσει. Ἡ μέλλουσες μαμάδες, στὴν κατάστασί μου, ἔχουν κάτι μικροαδιαθεσίες!.... Εὐτυχῶς πέρασε...

Ἡ Φρὰνς δὲν ἐπέμεινε, γνωρίζουσα πόσον ἡ Μαργαρίτα ἐφοβεῖτο μήπως ἐνδιαφερθοῦν γιὰ τὴν ὑγεία της, ἀλλὰ τὸ ἀγωνιῶδες βλέμμα της ἔμεινε γιὰ ἀρκετὲς στιγμὲς στὴν ἀδελφή της. Ἐφοβεῖτο, μήπως ὁ γαμβρός της, μὲ καμμιὰ ἀπερίσκεπτη λέξι, εἶχε πικράνει τὴν Μαργαρίτα, ποῦ ἦταν πολὺ εὐαίσθητη. Ὁ Ἀνδρέας ἔμπαινε ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην, μειδιῶν, ντυμένος μὲ ἄκραν κομψότητα, μὲ τὰ κιάλια τῆς κούρσας στὸ πλάϊ. Ἀπεκαλύφθη πρὸ τῆς Φράνς, καὶ ἱπποτικὰ ἐφίλησε τὸ χέρι ποῦ τοῦ ἔδωσε.

— Πῶς; Εἶσαι ἐδῶ, Φράνς; Δὲν πῆγες στὴς κοῦρσες;

— Ὄχι, δὲν μ' ἀρέσει οὔτε τὸ στρίμωγμα οὔτε ἡ σκόνη. Ἡ Μαργαρίτα, μὲ τὴν συνηθισμένη καλωσύνη της, θὰ μὲ φιλοξενήσῃ...

— Ἀπεναντίας εἶνε πολὺ εὐχαριστημένη νὰ σ' ἔχῃ κοντά της!... Ἔτσι εἶμαι κι' ἐγὼ ἥσυχος ποῦ θὰ τὴν ἀφήσω... Εἶσαι καλύτερα, Μαργαρίτα, ἔ;... Σοῦ πέρασε ὁ πονοκέφαλος;...

— Θὰ μοῦ περάσῃ ἀσφαλῶς...

Ὁ Ἀνδρέας δὲν ἀπεκρίθη. Περνοῦσε μὲ προσοχὴ στὴν μπουτονιέρα του ἕνα θαυμάσιο γαρύφαλλο, ποῦ πῆρε ἀπὸ ἕνα κρυστάλλινο βάζο, κοντὰ στὴν νέα γυναῖκα. Ἐπηκολούθησε σιγή, ποῦ ἄφησε ν' ἀκουσθῇ στὸν κῆπο ἡ φωνὴ τοῦ Μπὸμπ, διακεκομμένη ἀπὸ κλάμμα.

— Τί τρέχει; ρώτησε ἡ Μαργαρίτα, ἀνασηκωνομένη εὐθύς.

— Πάω νὰ δῶ ἐγώ, Μαργαρίτα, μὴν ἀνησυχῇς, τῆς εἶπεν ἡ Φράνς, ποῦ εἶχε τὴν ἰδέα ὅτι ἡ ἀδελφή της θὰ ἤθελε νὰ εἶνε μόνη, γιὰ νὰ τὴν ἀποχαιρετήσῃ ὁ σύζυγός της.

Ἐπέρασε στὸν κῆπο, ὅπου ὁ Μπόμπ, ἐχοροπηδοῦσε, μπρὸς στὰ ἐρείπια ἑνὸς πύργου ἀπὸ ἄμμο. Τὸν ἡσύχασε, ἀλλὰ διακριτικὴ ἔμεινε κοντά του, βοηθῶντάς τον νὰ ξαναφτειάσῃ τὸν πύργο. Ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο, τῆς ἔφτασαν ἐν τούτοις, τὰ λόγια τῆς ἀδελφῆς της, ποῦ μιλοῦσε σιγά:

— Θὰ εἶσαι λογικός, Ἀνδρέα. Δὲν θὰ ξαναπαίξῃς...

— Ὄχι!... Ὄχι!... Δὲν θὰ παίξω. Θὰ εἶμαι φρόνιμος σὰν τὰ πτωχὰ παιδάκια, ποῦ τὰ πηγαίνουν στὰ μαγαζιά, γιὰ νὰ ἰδοῦν μονάχα, χωρὶς ν' ἀγγίξουν τίποτε.

— Ἀνδρέα, δῶσέ μου τὴν ὑπόσχεσι σοβαρά, σὲ παρακαλῶ!... Γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ εἶμαι ταραγμένη ὅλη ἀκόμη τὴν ἡμέρα.

— Καὶ θ' ἀρρωστήσῃς χωρὶς κανένα λόγο, γιατὶ δὲν ξεχνῶ βέβαια πῶς τὸ παιχνίδι εἶνε ἀπηγορευμένο στοὺς πτωχοὺς σὰν κι' ἐμέ. Μεῖνε ἥσυχη λοιπόν, φρόνιμη Ἀθηνᾶ...

Ἐκείνη ἐπέμεινε:

— Μοῦ ὑπόσχεσαι ὅτι δὲν θὰ παρασυρθῇς ἅμα ἰδῇς τὸν Πὼλ Ἀππελὶν καὶ τοὺς ἄλλους;

—Θὰ ἔχω τὸν ἡρωϊσμὸ ἑνὸς ἁγίου καὶ θὰ ὑπομείνω. Θὰ ἀρκεσθῶ, ἀντὶ ἄλλης διασκεδάσεως, νὰ παρατηρῶ τὶς ὡραῖες τουαλέττες τῶν κυριῶν, ἐκεῖνες ποῦ θὰ ἤθελα νὰ φορῇ ἡ μικρή μου Στακτομπούτα, ποῦ παρατύνεται ἁπλᾶ... Ἆ! Μαργαρίτα!... Πότε θὰ γίνῃς καὶ σὺ φιλάρεσκη;

Ἡ Φρὰνς ἄκουσε τὴν κουρασμένη φωνὴ τῆς ἀδελφῆς της νὰ ἀπαντᾷ:

—Στὴν θέσι μου, δὲν μπορῶ βέβαια νὰ εἶμαι φιλάρεσκος.

—Ἀπ' ἐναντίας, ἀγαπητή μου, ἔπρεπε νὰ παλαίῃς γιὰ νὰ θριαμβεύῃς κατὰ τῶν ἀδικιῶν τῆς φύσεως. Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ μεγάλη τέχνη τῶν γυναικῶν!... Σὲ βεβαιῶ ἡ Κολέττα τὴν ξέρει καὶ θὰ τὴν ἐφαρμόσῃ.

—Γιατὶ θὰ ἔχῃ τὰ μέσα, τὸν καιρόν, τὴν δύναμι καὶ τὴν ὄρεξι! Ὅλα αὐτὰ μοῦ λείπουν ἐμένα αὐτὸν τὸν καιρόν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΑ Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὁμιλῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἦτο φυσικόν, [illegible] θὰ ἀπεσιώπα τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνοσερβικῶν σχέσεων. [illegible] νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι τόσον εἰς [illegible] ἔκθεσιν τοῦ ἱστορικοῦ των, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἑλληνικῶν ἀπόψεων, ὑπῆρξεν εὐθύς, εἰλικρινὴς καὶ σαφέστατος. Θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συνοψισθῇ τὸ πνεῦμα τῶν σχετικῶν του δηλώσεων εἰς τὸ ρητόν, τὸ ὁποῖον τόσον ἐπικαίρως ἀνέφερεν: «οἱ καλοὶ λογαριασμοί, κάμνουν τοὺς καλοὺς φίλους». Ἀλλ' ὁ κ. Μιχαλακόπουλος διεσαφήνισε, κατὰ πρώτην, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, φορὰν δημοσίᾳ, ὅτι ἐὰν ἐκυροῦντο αἱ ἐπὶ Παγκάλου συνομολογηθεῖσαι συμφωνίαι, πᾶσα συμφωνία τῆς Σερβίας μετ' ἄλλης χώρας, ἀναγομένη εἰς τὴν Σερβικὴν ζώνην τῆς Θεσσαλονίκης, θὰ ἦτο ἀποδεκτέα ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα — ὡς εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν Μαδαγασκάρην πᾶσα σύμβασις συνομολογουμένη παρὰ τῆς Γαλλίας. Καὶ μόνον ἡ δουλεία αὕτη θὰ ἤρκει διὰ νὰ καταστήσῃ ἀπαραδέκτους ἐκείνας τὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἡ ἑλληνικὴ Βουλὴ ὁμοφώνως ἀπέρριψε. Καὶ περὶ αὐτῶν μὲν δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος πλέον, ὡς κατενόησεν ἤδη καλῶς ἡ Νοτιοσλαυΐα. Ὡς πρὸς δὲ τὰς ἐνδεχομένας περαιτέρω διαπραγματεύσεις, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀφοῦ διεπίστωσεν, ὅτι τὸ πνεῦμα τῶν ἤδη ἰθυνόντων ἐν Βελιγραδίῳ εἶναι ὅλως διάφορον τοῦ πρὸ διετίας, καλῶς ἐβεβαίωσεν, ὅτι «ἡ Ἑλλὰς θὰ πράξῃ εὐπρεπῶς τὸ καθ' ἑαυτήν» καὶ ὅτι, «ἐὰν εὐοδωθῇ ἡ συμφωνία, θὰ ἔχῃ ἥσυχον τὴν συνείδησιν, ὅτι ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἐπεβάλλετο ἔναντι τῆς γαλήνης τῆς Βαλκανικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης».

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, κατὰ τὸν χθεσινὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ λόγον του, προέβη καὶ εἰς μίαν συγκεκριμένην πρότασιν: ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ ἐδέχετο μετὰ χαρᾶς τὴν συγκρότησιν διασκέψεως ἀντιπροσώπων τῆς Νοτιοσλαυΐας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας, πρὸς καθορισμὸν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν τὸ διεθνὲς ἐμπόριον θὰ ἐξυπηρετεῖτο καλύτερον διὰ τοῦ διεθνοῦς σημασίας λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ προσέθεσεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ δεχθῇ παντὸς εἴδους διευκολύνσεις εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐλευθέραν ζώνην τοῦ λιμένος. Ἡ δήλωσις αὐτή, ἀνταποκρινομένη ἄλλωστε εἰς σκέψιν ἀρκούντως ὡριμάσασαν παρὰ τῇ ἑλληνικῇ δημοσίᾳ γνώμῃ, πρώτην φορὰν διατυποῦται ἐπισήμως καὶ εἶνε βέβαιον, ὅτι θὰ εὕρῃ τὴν δέουσαν ἀπήχησιν εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας χώρας. Μία τοιαύτη διάσκεψις θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ σημαντικώτατα ἀποτελέσματα διὰ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἐμπορίου τῆς Βαλκανικῆς καὶ τῆς Μεσευρώπης.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΘΝΩΝ, ΟΧΙ ΚΡΑΤΩΝ *Ὅσον ἀφορᾷ τὴν περικοπὴν τοῦ λόγου τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου περὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, θὰ εἴχομεν νὰ παρατηρήσωμεν, προσθέτως, τὰ ἀκόλουθα: Δὲν ἀρκεῖ ὅτι, ἐνῷ εἰς τὸ παρελθὸν ἐρρύθμιζον τὴν κατάστασιν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, σήμερον παρακάθηνται εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Γενεύης ἀντιπρόσωποι καὶ μικρῶν Κρατῶν. Διὰ ν' αὐξήσῃ ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ κῦρος τῆς Κοινωνίας, ἀπαιτεῖται νὰ παύσουν παρακαθήμενοι εἰς αὐτὴν οἱ ἀντιπρόσωποι μικρῶν ἢ μεγάλων Κρατῶν καὶ νὰ παρακαθήσουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐθνῶν, ἀφοῦ ἄλλως τε εἶνε Κοινωνία Ἐθνῶν καὶ ὄχι Κρατῶν. Γνωρίζομεν ὅτι καὶ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Κρατῶν, ἔχουν ἐπὶ τούτου ἀντιρρήσεις, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐννοήσουν πῶς ἓν ἔθνος ἠμπορεῖ νὰ ἐκπροσωπηθῇ εἰς ἕνα Διεθνῆ θεσμὸν ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ἀκριβῶς διότι δὲν δύνανται νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν, εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἀποβῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ὁ θεσμὸς τῆς Γενεύης πραγματικὴ Κοινωνία Ἐθνῶν. Τότε καὶ μόνον θὰ ἐπιτελέσῃ πράγματι τὸν προορισμόν της.*

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ Τὸ Συνέδριον τῶν Βουλγάρων ἐπισκόπων εἰς τὴν διαμαρτυρίαν του πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν διὰ τὰ δεινοπαθήματα τῶν βουλγαρικῶν μειονοτήτων, ἀναφέρει καὶ τὴν βουλγαρικὴν μειονότητα τῆς Θράκης. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐν τῇ σερβικῇ Μακεδονίᾳ Βουλγάρων καὶ περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν Σκοπίων δὲν δυνάμεθα βεβαίως ἡμεῖς νὰ κρίνωμεν. Προκειμένου, ὅμως, περὶ τῆς Θράκης, ἡ βουλγαρικὴ διαμαρτυρία δὲν καθορίζει, ἐὰν πρόκειται περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Θράκῃ Βουλγάρων τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις φαίνεται, ὅτι δὲν εἶνε ροδίνη, ἢ ἐὰν ὑπαινίσσεται τὴν ὕπαρξιν καταδυναστευομένων Βουλγάρων εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην. Διότι τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο ἀστήρικτον καὶ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ ἀντιπαρέλθῃ τις ἐν σιγῇ.

Η ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Ἀπὸ μίαν ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, αὐστηροτάτην ἐν τῇ διατυπώσει της, πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ στρατεύματος διεξάγεται ἀθλίως καὶ ὅτι τὰ λογιστικὰ βιβλία τοῦ εἰδικοῦ τούτου κλάδου θ' ἀπηξίου νὰ ἔχῃ ὁ τελευταῖος μικρέμπορος. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο ὅλως ἄγνωστον. Ἀλλ' ἡ ἐπίσημος διαπίστωσις του εἶνε χαρακτηριστική, πιστεύομεν δέ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν θὰ ἐπαναπαυθῇ ἐπὶ τῆς ἐγκυκλίου του, ἀλλὰ θὰ θελήσῃ σοβαρῶς νὰ ἀποκαθάρῃ τὸ πραγματικὸν τοῦ τοιούτου λογιστικοῦ ἄγος, τὸ ὁποῖον πολὺ φοβούμεθα, ὅτι στοιχίζει οὐκ ὀλίγα εἰς τὸ Δημόσιον.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΙΣ ΝΕΟΣ ΠΙΝΑΞ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΝ

ΔΙΕΤΑΧΘΗ Η ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ διαταγῆς του ἐντέλλεται ὅπως ὑποβληθοῦν μέχρι τῆς 1ης Φεβρουαρίου εἰς τοὺς διοικητὰς Μεραρχιῶν αἱ κεκανονισμέναι προτάσεις προβιβασμοῦ τῶν κάτωθι ἀξιωματικῶν:

Πεζικοῦ: Λοχαγῶν. Ε. Μαλαγαρδῆ, Α. Ἀγγελάτου, Ν. Κατηφόρη, Ν. Παπασταματιάδη, Σ. Χριστοφόρου, Χ. Παρθενίου, Χ. Κωνσταντινίδη, Δ. Γιαννουκάκου, Ε. Μπουλμέτη, Γ. Μαρούκη, Γ. Γεννατᾶ ἢ Θωμάτου, Ι. Γκιτάκου, Κ. Κόντου, Γ. Γιαννοπούλου, Γ. Φραγκιαδάκη, Γ. Χατζησταυρῆ, Κ. Π. Παπαγεωργίου, Δ. Καρτάλου, Δ. Ζώχου, Ἀχ. Ζώχου, Α. Ἀλεξάκη, Στ. Βορήση, Ι. Ζαχαράκη, Δ. Γ. Ραπτοπούλου, Α. Σίνη, Ν. Σερέπετζη, Ρ. Βασιλοπούλου, Δ. Νικολοπούλου, Χρ. Ζωΐδη, Ι. Κωνσταντοπούλου, Α. Λουμάκη, Σ. Λαγουροῦ, Ι. Θεοδωράκη, Γ. Νικήτα, Α. Ρέντη, Α. Τζάτζαρη, Κ. Γαλάνη, Ν. Βασιλάκη, Σ. Σακελλαροπούλου, Η. Μπομποτίδου, Ι. Κάτσα, Μ. Πρίντζου, Ι. Κατεχάκη, Α. Πυλιώτη, Η. Κεραμίδα, Ν. Κ. Λαμπροπούλου, Ι. Χριστοπούλου, Α. Κατσαράκη, Α. Σινιώρη, Σ. Χριστοδουλίδη, Ε. Σιοδούλου, Γ. Παπαγεωργίου, Α. Γεωργοπούλου, Ν. Τσαρουχᾶ, Θ. Κετσέα, Κ. Φαρμάκη, Ι. Νικολοῦ, Ν. Εὐθυμίου, Ι. Κουκᾶ, Δ. Ἀρχιμανδρίτη, Α. Γριβέα, Δ. Ἀρβανίτη, Ν. Χλωροῦ, Γ. Κυριαζῆ, Ν. Λαμπροπούλου, Ι. Θεοδώρου, Π. Παπακωνσταντίνου, Μ. Κεφαλιάτη, Χ. Ἰωάννου, Α. Λαέρτη, Ι. Ὑψηλάντη ἢ Γιαννούτσου, Κ. Γεωργίου, Ν. Κουσίντα, Α. Χατζηπαναγιώτου, Γ. Ἰγγλεζάκη καὶ Ι. Καρβούνη.

Πυροβολικοῦ: Λοχαγῶν. Χρ. Κατσώνη, Ι. Ξύστρα, Α. Παπᾶ, Π. Κάτσαρη, Σ. Πρέκου, Α. Λεβέντη, Ι. Πυριόχου, Ε. Βακᾶ, Γ. Καλογεροπούλου, Π. Νικολάου, Γ. Ἀναγνωστοπούλου, Θρ. Ζαΐμη, Δ. Χρυσανθακοπούλου, Κ. Σπαγαδώρου, Σπ. Τσερέπη, Ν. Δρούγκα, Δ. Λαΐου, Μ. Σπυροπούλου, Ι. Γκούστη, Γ. Ἀστεριάδη, Ἠλ. Κατσίχτη, Κ. Διαμαντοπούλου, Στ. Μανιδάκη, Λ. Μπογιατζάρα, Ε. Βάσιλᾶ, Ι. Χριστοβασίλη, Δ. Ζάγκλη, Α. Πετσίνη, Ι. Δετοράκη, Β. Μανοπούλου, Ε. Χαραλάμπους, Ν. Ἀργυρίου, Κ. Ταβουλάρη, Δ. Σατερλῆ καὶ Π. Νομικοῦ.

Ἱππικοῦ: Ἰλάρχων. Α. Μπαλοδήμου, Φ. Κοκκίνου, Γ. Ριζοπούλου, Δ. Τσίκιζα, Ν. Ἀντζουλίνου, Ι. Σταμέλου, Στ. Βολάνη, Γ. Ἀνδριοπούλου, Π. Παρίση, Α. Κορόζη, Δ. Σκυλοδήμου, Σ. Γκίγκα, Π. Λιάτα, Κ. Γεωργίου, Γ. Ζάχου καὶ Ν. Πορτόλου.

Ὑπιλάρχων: Χρ. Παλάγκα, Α. Φωτοπούλου, Ν. Ἀλτζερινάκου, Β. Λαλαούνη, Ἀφ. Σιώτη, Λ. Θαλασσινοῦ, Χ. Ραπτάκη, Ι. Χριστοφύλλου, Γ. Λατσόρα, Ε. Μπεχράκη, Ι. Μαργέλου, Ε. Φαληρέα, Ε. Χρυσοστάλη, Π. Στρατάκου, Φ. Μορφονιοῦ, Π. Ροβίθη καὶ Ι. Τζώρα.

Μηχανικοῦ: Λοχαγῶν. Δ. Δαβάκη, Γ. Κουντάκη, Μ. Μαντάτη, Δ. Γεωργαντᾶ, Ν. Παπαπασχάλη, Γ. Τρεπεκλῆ, Κ. Χριστίδη, Α. Κοντόση, Δ. Μιχαηλίδη, Ε. Χριστοπούλου, Π. Γουσίου, Ε. Παπανικολάου, Α. Γραικοῦ, Ε. Δημητριάδη, Δ. Χορδάκη, Π. Τρύφωνος, Χ. Γολέμη, Σ. Σπαρτίδη, Ν. Κουτσουμπλῆ καὶ Δ. Τάτση.

Ἀεροπορίας: Λοχαγῶν, Γ. Σταλίου, Ι. Χατζηκαρκάρη, Γ. Θεμελῆ καὶ Γ. Κατζάκου.

Ἐλέγχου: Δ. Παπαθανασίου, Ν. Γεωργάτου, Δ. Χειμερινοῦ, Σπ. Παγώρηου, Σπ. Καββαδία, Β. Παπαντωνοπούλου, Λ. Μανίκα, Δ. Γεωργακοπούλου, Γ. Κατσάνη, Β. Γαλανοπούλου καὶ Γ. Σπύρου.

Μεταγωγικοῦ: Ταγματαρχῶν. Θ. Λιάπη, Σ. Τσίγκα, Γ. Σαράφη, Η. Γλυμῆ, Ν. Καλαποθάκη, Ν. Καλαντζοπούλου, Α. Παπαθανασίου ἢ Καπετανάκη, Κ. Τρικιδήμου καὶ Λ. Μανωλίδου.

Λοχαγῶν. Γ. Μοίρα, Γ. Παράσχου, Κ. Ψαλλίδα, Π. Παπαδάκη, Ι. Γεωργανᾶ, Ν. Τομποπούλου, Χρ. Τσαντήλα, Ζ. Μπαλτίνου, Γ. Χατζηαγγέλου καὶ Κ. Κεχαγιᾶ.

Ὑγειονομικοῦ: Ἐπιάτρων. Λ. Μαργέλη, Ἀπ. Μπαλῆ, Γ. Οἰκονομοπούλου, Στ. Σκληβανιώτη, Σ. Ἀποστολοπούλου, Π. Τασοπούλου, Γ. Νικολοπούλου, Γ. Μαρίνου, Β. Παπαγεωργίου, Π. Γαϊτανάρου, Γ. Μαρκάκη, Κ. Τραυλοῦ, Κ. Σταθοπούλου, Α. Τσάπου, Κ. Παπαδοπούλου, Κ. Βλαχοπούλου, Μ. Καλκάνη, Δ. Σακκῆ καὶ Κ. Καραλῆ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ ΚΑΙ Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΗΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΡΑΤΩΝ

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ.-ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 8 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν πρωΐαν σήμερον (χθὲς) ὡμίλησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Λευκοῦ Πύργου ὁ κ. Ἀνδρέας Μιχαλακόπουλος. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἀφοῦ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας εἶπεν ὅτι ἡ συγκέντρωσις αὕτη τὸν ἐνισχύει εἰς τὴν παλαιάν του ἐπιθυμίαν νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν προμαχῶνα τῆς χώρας.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας εἶπε τὰ ἑξῆς: «Μέχρι τοῦ 1924 ἡ πολιτικὴ ἡμῶν ἐχαρακτηρίζετο ὡς πολιτικὴ συμμαχίας πρὸς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ 1912 ἔδωκεν εἰς τρεῖς ἀλληλοδιαδόχους πολέμους εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῶν δύο χωρῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Λήγοντος τοῦ 1924 εὑρέθημεν ἐνώπιον καταγγελίας τῆς συμμαχίας. Ὡς Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, τότε, κατιδὼν τὴν μικρὰν σπουδαιότητα τῶν λόγων τῆς καταγγελίας, ἐδήλωσα εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς γείτονος χώρας ὅτι ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ διευθετήσεως τόσῳ μικρῶν ζητημάτων, δὲν ἤξιζε νὰ γίνῃ ἡ καταγγελία. Ἐὰν ὅμως πρόκηται περὶ ἀλλοίας τροπῆς τῆς καταστάσεως καὶ δημιουργίας νέων κατευθύνσεων καὶ σκέψεων τῶν μέχρι τοῦδε κρατουσῶν, τότε ἂς χωρισθῶμεν. Ἐὰν ἐν τῇ ὁδῷ τὴν ὁποίαν θ' ἀκολουθήσητε, εἶπον, θὰ εὕρητε ἄλλους συμμάχους καὶ φίλους, θὰ εὕρωμεν καὶ ἡμεῖς ἄλλους συμμάχους καὶ φίλους καὶ ὁ Θεὸς ἂς δώσῃ ὥστε ἡ ἀλλοία αὕτη τροπὴ ν' ἀποβῇ οὐχὶ ἐπιβλαβὴς εἰς ἀμφοτέρους.

Ὅταν ἀργότερα ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς ἀνανέωσιν τῆς καταγγελθείσης συμμαχίας, εὑρέθην ἐνώπιον δυσαρέστων ἐκπλήξεων. Μᾶς ἐζητήθη πλήρης σιδηροδρομικὴ κυριαρχία, ἐξαντλοῦσα καὶ ἀπορροφῶσα τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλληνικῆς ἐξουσιάσεως, μᾶς ἐζητήθη διοίκησις ἐπὶ τῆς γραμμῆς Γευγελῆς—Θεσσαλονίκης καὶ διαπλάτυνσις τῆς ζώνης, χωρὶς ἀκόμη νὰ ἐκτιμασθῇ. Ἡ ζώνη αὕτη κατὰ τὸ 1923 ἐδόθη κατὰ φιλικὴν παραχώρησιν. Ἐδήλωσα πρὸς τοὺς διευθύνοντας τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τοὺς γείτονας ἡμῶν ὅτι τὴν συμφωνίαν τῆς ζώνης ἐὰν ἤμην ὑπουργὸς οὐδέποτε ἤθελον ὑπογράψει, παραχωρηθεῖσαν ὅμως εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σεβασθῶ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ χρησιμεύσῃ μόνον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐμπορίου, ὄχι δὲ νὰ γίνῃ ὑποθήκη μελλουσῶν ἀξιώσεων, οὔτε μοχλὸς πρὸς συγκλονισμόν, μείωσιν καὶ καταστροφὴν τοῦ ἐμπορίου τῆς Μακεδονίας. Ὑποπτευθεὶς ποῦ ἀγόμεθα, ἀνεκάλεσα τοὺς ἀντιπροσώπους, οἱ ὁποῖοι διεξῆγον τὰς συνεννοήσεις αὐτάς. Φρονῶν πάντοτε ὅτι οἱ φιλικοὶ δεσμοὶ μετὰ τῆς γείτονος θέλουσιν ἀποβῇ πάντοτε πρὸς τὸ καλὸν τῶν Βαλκανίων, πρέπει νὰ διασαφήσω τὰς ἐκδηλωθείσας ἐπιθυμίας.»

Η ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀναγιγνώσκων ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος τὰς συμβάσεις αἱ ὁποῖαι συνήφθησαν ἐπὶ δικτατορίας, ἀνέφερεν ὅτι αὗται ἐδημιούργουν σιδηροδρομικὸν προτεκτοράτον εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος. Ἦτο ἀδύνατον—εἶπε—νὰ δεχθῶμεν τὴν δουλείαν ταύτην διότι εἴμεθα κράτος ἀνεξάρτητον, διότι τὴν Μακεδονίαν ἐξηγοράσαμεν διὰ θυσιῶν αἵματος καὶ χρήματος, διότι ἡ διάταξις ἔθετεν ἀσφαλῆ τὰ θεμέλια τῆς ἑστίας διηνεκῶν προστριβῶν, ὥστε δικαίως θὰ ἐγεννᾶτο εἰς τὴν ψυχὴν παντὸς Ἕλληνος ἡ ἰδέα νὰ ἀποσείσῃ καὶ νὰ καταργήσῃ τὰς δουλείας ἐκείνας. Ἐννοοῦμεν καλῶς ὅτι ἡ ἠθικὴ νέα τάξις τῶν διεθνῶν πραγμάτων καὶ τὸ συμφέρον ἐνδεικνύουν ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν διεθνῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων. Δηλῶ ἐπισήμως ὅτι θὰ δεχθῶμεν συνδιάσκεψιν ἀντιπροσώπων ἡμῶν, τῆς Σερβίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας πρὸς καθορισμὸν τοῦ τρόπου τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ ἐμπορίου διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς διεθνοῦς σημασίας τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης, οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως διεθνοῦς λιμένος. Καὶ εἴμεθα πρόθυμοι νὰ δώσωμεν παντοίας διευκολύνσεις εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλληνικὴν ζώνην. Πέραν τούτου οὐδὲν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀξιώσῃ. Εἶνε εὐχάριστον ὅτι ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα ἐνέκριναν τὴν στάσιν μας ἀπέναντι τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1926, δι' ὧν ἐπήρχετο ὑπερτροφία εἰς τὴν σερβικὴν ζώνην εἰς βάρος τῆς ἑλληνικῆς. Θὰ ἦτο παράδοξον, θέλων τις νὰ διευκολύνῃ εἰς τὸ νὰ φιλοξενήσῃ τινὰ εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ οἶκον, νὰ εὑρίσκεται ἀποβαλλόμενος ἀπὸ διαφόρους αἰθούσας μέχρις ὅτου καταντήσῃ κλεισμένος εἰς τὸ ἐλάχιστον διαμέρισμα.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀναφερόμενος εἰς τὰς προτάσεις τὰς γενομένας μετὰ τὴν καταγγελίαν τῆς συμμαχίας εἶπε: «Τὰ θεωρήματα τὰ ὁμιλοῦντα περὶ Βαλκανίων περιεβάλλοντο συνήθως ὑπὸ μορφὴν τύπου μαγικοῦ. Εἷς τούτων εἶνε καὶ ὁ τύπος «Τὰ Βαλκάνια διὰ τοὺς Βαλκανίους». Ἀφ' ὅτου ἡ τλήμων χώρα (ἡ Μακεδονία) διετέλει ὑπὸ τὴν τουρκικὴν δουλείαν, ἠκούετο ἡ κραυγὴ «Τὰ Βαλκάνια διὰ τοὺς Βαλκανίους». Τοῦτο ἐσήμαινε νὰ λείψουν αἱ ἐπιρροαὶ καὶ οἱ ἀνταγωνισμοὶ τῶν Μ. Δυνάμεων. Ἐὰν ἡ μορφὴ αὐτὴ ἐσήμαινεν ἀπομάκρυνσιν τῆς ἐπιρροῆς τῶν Δυνάμεων οὐδεὶς θὰ εὑρίσκετο ἀντίθετος αὐτῆς. Ἐὰν ὅμως σὺν τῇ ἀπομακρύνσει τῆς ἐπιρροῆς τῶν Δυνάμεων ἐσήμαινε καὶ τὴν ὑπεροχὴν ἑνὸς ἐκ τῶν Βαλκανίων πρὸς ἡγεμόνευσιν ἐπὶ τῶν λοιπῶν, εἶνε ἀδύνατον νὰ δεχθῶμεν ταύτην. Ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα πολὺ προσεκτικοὶ εἰς τὴν μαγικότητα τῶν λέξεων «Τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανίους».

Ὁ ἄλλος μαγικὸς τύπος εἶνε τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον. Τὰ κράτη τὰ Βαλκανικὰ τὰ ἔχοντα συμφέροντα εἶνε ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας ἡ Ἀλβανία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Τουρκία. Τὰ κράτη ταῦτα ἐνδιαφέρονται νὰ μὴ μεταβληθῇ ἡ κατάστασις εἰς τὰ Βαλκάνια ἢ ἴσως τινὰ νὰ μεταβληθῇ εἰς ὄφελος αὐτῶν. Ἀλλ' ἕκαστον τούτων ἔχει ἄλλα συμφέροντα μεσευρωπαϊκά, μεσογειακὰ καὶ ἀσιατικά. Κατὰ τίνα τρόπον λοιπὸν δύναται νὰ εὑρεθῇ ἑνιαία μορφὴ περιλαμβάνουσα ὅλα τὰ συμφέροντα τὰ ἐξασφαλίζοντα τὴν εἰρήνην; Ἡ πραγματοποίησις ἐπίσης τοῦ Βαλκανικοῦ Λοκάρνο παραγνωρίζει θεμελιώδεις διαφοράς. Τίς δύναται νὰ ὑποδυθῇ τὸν ρόλον τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ πῶς δύνανται νὰ συμβιβασθοῦν ἡ Ἑλλάς, ἡ Σερβία καὶ ἡ Ρουμανία ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ Βουλγαρία ἀφ' ἑτέρου; Ποία εἶνε λοιπὸν ἡ λύσις ἡ ὁποία πρέπει νὰ δοθῇ; Ἐὰν κυριαρχῇ ἡ ἰδέα, ὅπως κυριαρχῇ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τῆς διατηρήσεως τοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος, ἄνευ βλέψεων ὑπερτερήσεως, ἵνα μὴ εἴπω ἡγεμονεύσεως, δυνάμεθα ἀνὰ δύο νὰ προβῶμεν εἰς συμφωνίαν πρὸς συμβιβαστικὴν λύσιν τῶν διαφορῶν καὶ διαιτησίαν ἐν ἀνάγκῃ, αἱ συμφωνίαι αὗται νὰ συναρμολογοῦνται πρὸς ἀλλήλας ὥστε τὸ σύνολον νὰ ἀποτελέσῃ ἀσφάλειαν τῆς εἰρήνης τοῦ μέλλοντος. Πρὸς τοῦτο εἶνε ἐνδεδειγμένον νὰ γίνῃ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τοὺς ἄλλοτε φίλους καὶ συμμάχους. Εἴμεθα διατεθειμένοι εἰς πᾶσαν παραχώρησιν ἐνέχουσαν δυνατὰς εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου μετὰ τῆς Σερβίας, εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ διευκολύνωμεν τὸ ἐμπόριον πάσης ἄλλης χώρας, ἀλλ' ἀδυνατοῦμεν νὰ δεχθῶμεν τὴν μείωσιν τῶν κυριαρχικῶν μας δικαιωμάτων εἰς βλάβην καὶ πρὸς κλονισμὸν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΛΠΙΔΕΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

«Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι τὸ ἐπικρατοῦν ἐσχάτως πνεῦμα εἰς τὴν γείτονα χώραν εἶνε διάφορον τοῦ κρατοῦντος πρὸ διετίας, ὥστε ὑπάρχουν ἐλπίδες νὰ γίνῃ συνεννόησις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ νὰ καταλήξῃ εἰς συμφωνίαν μὴ στρέφουσαν τὴν αἰχμὴν κατ' οὐδενὸς ἄλλου κράτους, ἀλλὰ ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ εἰρηνικοῦ καθεστῶτος τῶν Βαλκανίων καὶ εἰς τὴν ἔντασιν τῶν οἰκονομικῶν συναλλαγῶν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Ἡ Ἑλλὰς θὰ πράξῃ τὸ καθῆκόν της. Ἐὰν τοῦτο δὲν κατορθωθῇ, δύναται νὰ ἔχῃ ἥσυχον τὴν συνείδησίν της ἔναντι τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης.»

Ἐξαίρει κατόπιν ὁ κ. ὑπουργὸς τὸν θεσμὸν τῆς Κ.Τ.Ε., ὅπου παρεδρεύουν μικραὶ χῶραι, ἀκουομένης τῆς φωνῆς αὐτῶν.

«Ταύτην τὴν πολιτικὴν ἀκολουθοῦσα ἡ Ἑλλάς, προσεπάθησε καὶ τὰς φιλικὰς σχέσεις νὰ καταστήσῃ ἐγκαρδίους καὶ τὰς ἀνωμάλους νὰ προαγάγῃ εἰς ὁμαλὰς καὶ τὰς ὁμαλὰς νὰ προωθήσῃ πρὸς τὴν φιλικότητα μεθ' ὅλων τῶν ὁμόρων χωρῶν. Εἶμαι εὐτυχὴς ἐκφράζων τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὰς πολιτικὰς μερίδας τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν ἀποχωρήσασαν ἀκόμη, διότι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἔλαβε τὴν σφραγίδα τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς.»

ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗ Η ΑΒΑΣΙΛΕΥΤΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ;

Εἰσερχόμενος κατόπιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ πολιτειακοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἔχω τὴν γνώμην, ἣν δὶς ἐξέφερα, ὅτι διὰ κράτη προηγμένα ἡ μορφὴ τοῦ πολιτεύματος, ἂν δηλαδὴ θὰ εἶνε βασιλευομένη ἢ ἀβασίλευτος δημοκρατία, δὲν παίζει κυριώτατον ρόλον. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες εἶνε τὸ πᾶν. Ἀλλὰ λαὸς ἀλλάζων πολιτεύματα ὅπως τὴν ἀμφίεσίν του, δὲν εἶνε εὔκολον νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν διεθνῆ κόσμον τὴν ἐντύπωσιν λαοῦ εὐσταθοῦς καὶ ἀξίου προσοχῆς. Διὰ τοῦτο δὲν ἐδίστασα νὰ προτείνω ἐν ὅσῳ ὑπῆρχε συντακτικὴ συνέλευσις νέον δημοψήφισμα. Κατηγορήθην τότε, ἀλλ' ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἡ πρότασις ἐκείνη ἦτο πολὺ βάσιμος. Δυστυχῶς, ἀπερρίφθη. Μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Συντάγματος, ὅστις θὰ εἶχε τὸ θάρρος ἑνὸς πραξικοπήματος, ἑνὸς νέου σπαραγμοῦ, δύναται μόνον ν' ἀναλάβῃ τὴν βαρυτάτην εὐθύνην τῆς ἀλλοιώσεως τῆς μορφῆς τοῦ Πολιτεύματος. Οὐδεὶς δισταγμὸς ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ζήσῃ καὶ ὑπὸ τὸ πολίτευμα τοῦτο. Ἀνοίγεται ὁ δρόμος εἰς τὰ τάλαντα τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ μετρίου ἀστοῦ καὶ τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶνε λαϊκή, καὶ πρέπει νὰ γίνῃ περισσότερον λαϊκή, ἐὰν τὰ τέκνα ἀπόρων πολιτῶν δεικνύοντα ἰδιαιτέραν ἐπίδοσιν βοηθοῦνται ἀπὸ τὴν Πολιτείαν, ὥστε νὰ περατώσουν τὰς σπουδάς των.

»Πῶς λοιπὸν εἶνε δυνατὸν νὰ συζητῶμεν περὶ τοῦ ἂν ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ προκόψῃ ὑπὸ δημοκρατίαν, πῶς νὰ διστάσωμεν, ἐὰν ὑπάρχῃ εἰς τὰ στήθη τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ἀκάματος καὶ φλογερὸς πατριωτισμός, ἀδιακρίτως τοῦ ἂν θὰ διορίζωνται ὑπὸ Βασιλέως ἢ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, πατριωτισμὸς ὅστις τοῖς ἐπιτρέπει νὰ ἀφοσιώνουν τὰς δυνάμεις των διὰ τὴν πρόοδον τῆς προσφιλοῦς Πατρίδος; Τοιαύτης ἀδίκου ὕβρεως οὐδένα πολιτικὸν θεωρῶ ἄξιον εἰς τὴν Ἑλλάδα.»

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ οἰκονομικόν, εἶπεν ὅτι πάντοτε εἶχεν ὡς πρόγραμμα τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

«Ἡ νέα οἰκονομικὴ ἀκμή, ἥτις μᾶς ἀναμένει μετὰ τὴν σταθεροποίησιν, θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν χώραν νὰ προαγάγῃ τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ μεγάλα δημόσια ἔργα καὶ νὰ προσελκύσῃ τὰ Ἑλληνικὰ κεφάλαια. Ταῦτα ὅμως θὰ γίνουν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δείξωμεν σεβασμὸν πρὸς ἀρχάς τινας ἄνευ τῶν ὁποίων οὔτε πίστις δύναται νὰ διασωθῇ, οὔτε τὸ κεφάλαιον νὰ εὕρῃ κατοικίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.»

Εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ προσφυγικοῦ, λέγει ὅτι ἡ Δημοκρατία εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ θεωρῇ ἱερὸν αὐτῆς καθῆκον ὅπως ἂς ζημίας τὰς προκυψάσας ἐκ τῶν ἐθνικῶν περιπετειῶν εἰς ἄτομα θεωρήσῃ ζημίας ἐπιβαρυνούσας τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν. Ἀπαριθμεῖ κατόπιν τὰ συντελεσθέντα ὑπ' αὐτοῦ ὡς πρωθυπουργοῦ ὑπὲρ τῶν προσφύγων, ἐν οἷς τὸ προσφυγικὸν δάνειον καὶ ἡ συμφωνία μετὰ τῆς Τραπέζης πρὸς ἀνάληψιν τῶν ὁμολογιῶν.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἀναφερόμενος κατόπιν εἰς τὸ δημοσιοϋπαλληλικὸν ζήτημα εἶπεν ὅτι οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑποφέρουν, καὶ δὴ οἱ κατώτεροι, οἵτινες εἶνε ζήτημα ἂν δὲν ἐξασφαλίζουν τὸν ἐκ πείνης θάνατον.

«Μέχρις ἐκπληρώσεως, εἶπε, τοῦ καθήκοντος ἡμῶν ἀπέναντι αὐτῶν, πρέπει νὰ ψηφισθῇ ὁ καταστατικὸς αὐτῶν χάρτης καὶ νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἑταιρείαν ἡ κατασκευὴ εὐθηνῶν οἰκημάτων.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς αὐτοδιοικήσεως φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἀσφαλισθῇ ἡ ταχεῖα ἀπόδοσις τῶν εὐθυνῶν ἐκ μέρους τῶν τοπικῶν ἀρχόντων, ὥστε αἱ τυχὸν καταχρήσεις νὰ ἐπιδικάζωνται ἐνώπιον μικτοῦ δικαστηρίου.

Διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι πρέπει πρωτίστως νὰ μορφώσωμεν φορεῖς λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ ἐπεκταθῇ ὁ θεσμὸς τῶν πρακτικῶν γεωργικῶν σχολῶν.

Σχετικῶς πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης λέγει ὅτι ἦτο προτιμότερον νὰ ἱδρυθῇ ἀνωτέρω ἀκαδημία ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν ἵνα δώσῃ ἐπιστήμονας οἵτινες θὰ μετέβαλον τὴν Μακεδονίαν εἰς παράδεισον ἐπιγείου εὐδαιμονίας.

Ἐν τέλει τονίζει τὴν ἀνάγκην κατασκευῆς ἔργων ὁδοποιίας, ἀποξηραντικῶν καὶ ὑδραυλικῶν.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ Η ΓΕΩΡΓΙΑ

Ἀναπτύσσων ὁ κ. Μιχαλακόπουλος τὰ συντελεσθέντα ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του ὑπὲρ τῆς Βιομηχανίας καὶ Γεωργίας, λέγει:

«Ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ βιομηχανιῶν εἶνε φυσικὸν νὰ σκεφθῶμεν τοὺς παράγοντας τοὺς συντελοῦντας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τούτων. Εἷς τοιοῦτος παράγων εἶνε τὸ κεφάλαιον τὸ προσφερόμενον ἤδη δυσκολώτατα. Διὰ τοῦτο θεωρῶ ἐγκληματικὴν τὴν διαρπαγὴν τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων. Ἕτερος παράγων εἶνε ὁ ἐργάτης, τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ ὑπολογίζωμεν οὐχὶ ὡς δοῦλον, ἀλλὰ ὡς παράγοντα ἴσον πρὸς τὸ κεφάλαιον. Πρέπει νὰ ληφθοῦν σοβαρὰ μέτρα διασφαλίζοντα τὸν ἐργάτην. Δὲν ἐννοῶ βέβαια τοὺς ἐργάτας τοὺς ἀσπασθέντας τὴν ἰδεολογίαν τῆς Γης Διεθνοῦς καὶ ἐπιδιώκοντας τὴν αὐτονόμησιν τῆς Μακεδονίας, ἐναντίον τῶν ὁποίων εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀμυνθῶμεν. Τὸ κόμμα ἡμῶν ἐννοεῖ τὴν πρόοδον ἐν τῇ ἑνώσει καὶ τῇ ἀδελφώσει τοῦ ἐργάτου καὶ τοῦ κεφαλαίου, διότι αἱ ἀκρότητες ἀποτελοῦν ἐκφυλισμόν, καταστρέφοντα τὰ ἄτομα καὶ τὸ σύνολον.»

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

Καταλήγων, εἶπε περὶ τοῦ στρατοῦ τὰ ἑξῆς:

«Εὑρισκόμενος εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἀποτελοῦσαν πολύτιμον ἐθνικὸν σύνορον, θὰ διέπραττον παράλειψιν, ἂν δὲν ἐτόνιζον ὅτι ὁ ἐθνικὸς στρατὸς ὑπῆρξε καὶ θὰ ὑπάρξῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας ἡμῶν μερίμνης. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἠθέλησα νὰ ἐπέμβω εἰς τὸ στράτευμα χάριν κομματικῆς ἐνισχύσεως. Ἐπεθύμουν νὰ ἀπομακρυνθοῦν τὰ στελέχη τὰ καταστάντα ἀνίκανα, ἐπανέφερον δὲ 3100 ἱκανοὺς νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν πατρίδα, ὄχι διότι ἡ Ἑλλὰς ἔχει σκοποὺς μὴ εἰρηνικούς. Ἡ Ἑλλὰς ἐπέδειξε τὰς εἰρηνικάς της προθέσεις καὶ ἐν τῇ Κ.Τ.Ε. ἔτυχε σήμερον ἰδιαιτέρας τιμῆς. Ἐργάζεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς διαιτησίας καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ποθοῦσα νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ὡραῖον τοῦτο ὄνειρον. Ἀλλὰ θὰ ἦτο παράλειψις τῶν κυβερνώντων ἐὰν δὲν ἐφρόντιζον νὰ μὴ καταστῇ ἄχρηστον τὸ ὄργανον τῆς ἀμύνης τῆς χώρας.»

Περαίνων τὸν λόγον του ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν τοῦ λαοῦ τῆς Μακεδονίας καὶ τὴν συμβολήν του εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἀνεγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ὑπάλληλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὀνόματι Δ. Πηλιώτης προεφυλακίσθη ὡς κομμουνιστής. Ἡ εἴδησις αὕτη εἶνε ὅλως ἀνυπόστατος. Ὑπάλληλος τοῦ Συνεδρίου ὑπὸ τοιοῦτον ὄνομα δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' οὔτε τὶς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Συνεδρίου προεφυλακίσθη ἢ κατεδιώχθη ἐπὶ κομμουνισμῷ ἢ σχετικῇ τινι πράξει.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν λατρευτήν μας

ΜΠΕΜΠΕΚΑΝ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον περὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας (Ἄνδρου—Κω 2) εἰς τὸν ναὸν τοῦ Α' Νεκροταφείου

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1928

Ἡ θυγάτηρ: Μίκα Μ. Βασιλείου. Οἱ θεῖοι: Σπυρίδων, Νικόλαος, Ἰωάννης Φίλιος, Ἀντιγόνη Σ. Κομματάκι, Ἄννα Β. Φίλιου

ΟΛΥΜΠΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ
2, 4, 6, 8 ΚΑΙ 10 Μ. Μ.
ΠΡΕΜΙΕΡΑ
τοῦ συγκλονιστικοῦ ἔργου
Η ΣΑΡΚΑ ΚΑΙ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ
(METRO-GOLDWYN-MAYER)
Ὅταν ὁ Διάβολος δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς κυριεύσῃ πλάθει μιὰ ὡραία γυναῖκα καὶ δι' αὐτῆς κατακτᾷ τὴν ψυχήν μας.
ΕΡΓΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ
μὲ τοὺς
ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ
(Ἡ μοιραία γυναῖκα)
ΛΑΡΣ ΧΑΝΣΟΝ
καὶ ΤΖΩΝ ΖΙΛΜΠΕΡΤ
Ἕνα θέμα τραγικὸν
Μία τελεία σκηνοθεσία
Μία ἄφθαστος ἐκτέλεσις
ΟΛΥΜΠΙΑ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Π. Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ
δέχεται καθ' ἑκάστην 9—11 καὶ 3—5 ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 28 καὶ ἐν ταῖς Κλινικαῖς ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ ὁδὸς Πατησίων, ἀπὸ 11—12 καὶ 5—6.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δεσποινὶς ἔστω καὶ μὲ ὀλίγας γνώσεις, γραφεῖον «LEO» Εὐριπίδου 8.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ
"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,
«ΝΑΥΣΙΚΑ Γ» Δευτέραν 6 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Δάφνην Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Κάστρον, Μούδρον, Μήθυμναν, Μυτιλήνην, Πλωμάριον, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ», Δευτέραν, 6 μ. μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Ἀμβρακικόν.
«ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ» Δευτέραν, 6 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΝΤΟΝΗ
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας Τηλ. 11-54
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, 61 Μακρᾶς Στοᾶς Τηλ. 1-41
ΤΜΗΜΑ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ
Ἐκδίδομεν εἰσιτήρια ὅλων τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν, καὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)
ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:
Τὸ θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον
"ΑΝΔΡΟΣ,,
Τὴν 14 Ἰανουαρίου Σάββατον 2 μ.μ.
Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ,,
Τὴν 21ην Ἰανουαρίου Σάββατον 2 μ.μ.
ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικὰ των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΕΚ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ Ν. ΥΟΡΚΗΣ
τῶν ἀτμοπλοίων τῆς
AMERIKA—LEVANT LINE LIMITED, (Cunard)
διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ
Ἰανουαρίου 18 ἀ)π «RIVER ORONTES» ἐκ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ.
Φεβρουαρίου 18 ἀ)π «RIVER TIGRIS» ἐκ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ.
Τὸ ἀ)π «RIVER DELAWARE» ἀναμένεται εἰς τὸν λιμένα μας τῇ 22α Ἰανουαρίου.
Οἱ Πράκτορες
Θ. ΜΠΟΒΕΝ ΡΗΖ καὶ Σια Ἀτδ
Μέγαρον Γιαννουλάτου
Τηλ. 176

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑΧΙΣΤΗ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν θαλαμηγῶν
ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ
τὴν 12 Ἰανουαρίου, Πέμπτην 5ην μ.μ. διὰ Θεσσαλονίκην, Κων)πολιν.
ΑΝΔΡΟΣ
τὴν 26ην Ἰανουαρίου Πέμπτην 5 μ.μ. διὰ Θεσσαλονίκην, Κων)πολιν.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

"ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ"
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ (ΑΠΕΛΛΟΥ 2)
Ἐγγραφέντα κεφάλαια ἐπὶ τίτλων καὶ ἀσφαλειῶν Ζωῆς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1927
ΔΡΧ. 244 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

NEW YORK-ATHENS EXPRESS COMPANY
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ
Τὸ προάστειον ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ (τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας συνοικισμῶν ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ) κεῖται ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἱδρύεται τὸ ATHENS COLLEGE καὶ μεταξὺ Ἡρακλείου, Ἀμαρουσίου Χαλανδρίου καὶ συνοικισμοῦ ΨΥΧΙΚΟΥ. ΕΙΝΕ ρυμοτομημένον μὲ ἐπίσημον σχέδιον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει νερὰ ἄφθονα, δένδρα, ξενοδοχεῖον καὶ πλήρη στοιχεῖα οἰκισμοῦ. Προσφέρομεν μονοπωλιακῶς μόνον ἡμεῖς οἰκόπεδα εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ μόνον εἰς τιμὰς χαμηλὰς μὲ ἄμεσον παράδοσιν καὶ μὲ δόσεις.
Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ ἐγγυῶνται τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἀκέραιον ἐὰν μετὰ ΠΕΝΤΕ ἔτη δὲν διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων.
Ζητήσατε σχεδιαγράμματα καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ΔΩΡΕΑΝ.
7.500.000 ΠΡΑΞΕΙΣ
διενεργήθησαν μεταξὺ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ καὶ τῶν διαφόρων πελατῶν ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι σήμερον. Κατέχει τὸ ΡΕΚΟΡ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιχειρήσεων ἀνὰ τὸν κόσμον.
5.000.000
ἐπιστολὰς διεμοίρασεν ἐν Ἑλλάδι τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον.
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ
διαβιοῦν ἐκ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ὅπου ἐργάζονται οἱ προστάται των. Τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ἐνεργοῦν ἐργασίας ἀτμοπλοΐας, τραπεζικὰς καὶ ἐν γένει πάσης φύσεως. Ἐκ 15.000 ἐπιβατῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς αἱ 9.000 ἠγόρασαν τὰ εἰσιτήριά των ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξία τῶν Γραφείων μας καὶ ἡ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ. Μία ἁπλὴ ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τῆς ἀληθείας.
ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
12 «Μικάλη» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
12 «Σαρδήνια» Πειραιεὺς—Νεάπολις
14 «Ἄνδρος» Πειραιεὺς—Μασσαλία
14 «Φουζί» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
14 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
15 «Μ. Γουασιγκτων» Πάτραι — Β. Ἄϋρες
15 «Φοίνιξ» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
19 «Μικάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
19 «Κόντε Ρόσσο» Γένοβα—Β. Ἄϋρες
19 «Π. Ὀλύμπ» Πάτραι — Ν. Ὑόρκη
20 «Θ. Γκοτιέ» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
20 «Σάξων» Σουθάμπτον—Ν. Ἀφρική
20 «Ἀντες» Χερβοῦργον—Β. Ἄϋρες
21 «Πατρὶς ΙΙ» Πειραιεὺς — Μασσαλία
21 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
21 «Ἐμπρὸς ὀφ Σκότλανδ» Χερβ.-Σ. Τζών
21 «Λαφαγιέτ» Σ. Ναζὲρ-Κοῦβα-Μεξικόν
23 «Φόλγκον» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
25 «Ντέζνα» Χερβοῦργον—Β. Ἄϋρες
25 «Βίλλ ντ' Ἀμιὲν» Πὸρτ-Σαϊτ-Αὐστραλ.
25 «Ὀλυμπικ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
25 «Πάρις» Χάβρη — Νέα Ὑόρκη
26 «Σόμβρα» Πειραιεὺς—Νεάπολις-Μασσαλ.
26 «Τοσκάνια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκην
28 «Καραμανή» Πειραιεὺς—Μασσαλία
28 «Σῦρος» Πειραιεὺς—Μασσαλία
30 «Φορμόζα» Μασσαλία—Β. Ἄϋρες
1 «Μπερεγκάρια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
1 «Βύρων» Πειραιεὺς — Ν. Ὑόρκη
2 «Σατούρνια» Πάτραι — Νέα Ὑόρκη
Εἰσιτήρια Αης, Βας καὶ Γης θέσεως δι' ὅλους.
CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden court St.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park av
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΡΙΝΤΙΖΙ 72 Via Garibaldi
ΝΕΑΠΟΛΙΣ 5 Via Vincenzo Russe
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 10
ΚΟΖΑΝΗ Ξενοδ. Μέγας Ἀλέξανδρος
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 61
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State St.
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγ. Ἀνδρέου 73
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Πλατεῖα Ἁγ. Βασιλείου
ΚΑΛΑΜΑΙ Ἔναντι Σιδ. Σταθμοῦ
ΛΑΡΙΣΣΑ Μακεδονίας 37
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 25 Αὐγούστου
ΣΠΑΡΤΗ Λεωφόρος Τριπόλεως
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ 4 Rue Constantinich
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
Τηλεφ. Ἀθηνῶν 11—54. Πειραιῶς 1—41

ΚΩΚ ΑΓΓΛΙΚΟΝ
ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ, ΚΑΡΔΙΦ, ΝΙΟΥ-ΚΑΣΤΕΛ
ΑΓΓΛΙΚΟΙ
Παρελήφθησαν εἰς μεγάλην ποσότητα. — Παραγγελίαι παραδοταὶ κατ' οἶκον ΕΝΤΟΣ 24 ΩΡΩΝ. — ΤΙΜΑΙ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΙ.
ΣΤΑΔΙΟΥ 24
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΦΕΣΙΟΥ ΑΡ. 67

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ

Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ Η ΑΝΤΥΨΩΣΙΣ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁλόκληρος ὁ Τύπος ἀφιερώνει μακρὰ σχόλια εἰς τὰς διεξαγομένας διαπραγματεύσεις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν σύναψιν συμφώνου περὶ διαιτησίας καὶ διαρκοῦς εἰρήνης.

Γενικῶς αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες τονίζουν ὅτι διὰ τὴν Γαλλίαν προέχει ἡ διατήρησις ἀμειώτου τοῦ κύρους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὅτι ἐκ τῆς βάσεως αὐτῆς ὁρμώμενος ὁ κ. Μπριὰν διετύπωσεν ἐν τῇ πρὸς τὸν κ. Κέλογκ ἀπαντήσει του τὰς τροποποιήσεις, αἵτινες δέον νὰ ἐπενεχθοῦν εἰς τὸ ἀρχικὸν ἀμερικανικὸν σχέδιον.

Αἱ τροποποιήσεις, γράφει ὁ κ. Περτινὰξ εἰς τὴν «Ἠχὼ τῶν Παρισίων», τὰς ὁποίας ἐπέφερεν ὁ κ. Μπριὰν εἰς τὸ ἀρχικὸν κείμενον, ἀνταποκρίνονται πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς Κ.Τ.Ε.

Ὁ «Γαλάτης» ἀφ' ἑτέρου, δικαιολογῶν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Μπριάν, ὅπως τεθῇ ἐκτὸς νόμου μόνον ὁ ἐπιθετικὸς πόλεμος, γράφει ὅτι αὕτη ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐναρμόνισιν τοῦ πολυμεροῦς συμφώνου, τὸ ὁποῖον προτείνει ἡ Ἀμερική, πρὸς τὴν διακήρυξιν τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κ.Τ.Ε., δι' ἧς καταδικάζεται ὁ ἐπιθετικὸς πόλεμος.

«Ἂν ἡ Γαλλία—ἐξακολουθεῖ — ἐπέμεινεν ὅπως καθορισθῇ ἡ ἀποκήρυξις μόνον τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου, τοῦτο συνέβη διότι ἡ ὅλη κατάστασις μετεβλήθη ἀφ' ἧς δὲν ἐπρόκειτο πλέον περὶ συνάψεως μιᾶς διμεροῦς συνθήκης μεταξὺ δύο Δυνάμεων φίλων, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ πολυμεροῦς τοιαύτης, ἡ ὁποία θὰ περιελάμβανεν ἐνδεχομένως πλείστας Δυνάμεις».

Τέλος ὁ «Μικρὸς Παρισινός», διερμηνεύων κατὰ τοῦτο τὰς ἀπόψεις τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαί, φρονεῖ ὅτι τὸ σύμφωνον θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπογραφῇ μόνον ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, διότι ἄλλως θὰ διαρρεύσουν μακροὶ μῆνες πρὶν ἢ ἄλλαι Κυβερνήσεις τὸ ἐξετάσουν καὶ τὸ μελετήσουν καὶ δυνηθοῦν νὰ ἀποφανθοῦν ἐπ' αὐτοῦ.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΩΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΨΥΧΡΟΤΗΤΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 8 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἀναφορικῶς πρὸς τὸ οἰκονομικόν, καθ' ἃς ἐτόνισεν ὅτι τοῦτο συνιστάμενον εἰς τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος καὶ τὴν ἵδρυσιν ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ἀποτελεῖ τὸ πρόγραμμα τῆς ἰδικῆς του πρωθυπουργίας, κρίνονται ἐνταῦθα ὡς ἀποτελοῦσαι ἀπάντησιν εἰς τὸν κ. Καφαντάρην, διατυμπανίζοντα ταῦτα ὡς ἐπιτυχίας του.

Ἐνεποίησεν ἐπίσης ζωηρὰν ἐντύπωσιν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνῷ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Τουρκοβασίλης παρηκολούθησε τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κύρκος κατὰ τὴν ὥραν τῆς ὁμιλίας συνεκάλεσεν εἰς σύσκεψιν τοὺς βουλευτὰς τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων ἵνα συζητήσωσιν ἐπὶ τῶν καπνικῶν ζητημάτων. Ἐπίσης σχολιάζεται ἡ ἀναχώρησις ἀπόψε δι' Ἀθήνας τοῦ κ. Κύρκου, χωρὶς νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου.

Κρίνεται ὡσαύτως ὡς ἔμμεσος ἐπίθεσις κατὰ τοῦ κ. Παπαναστασίου ἡ ἀνάλυσις τοῦ ἔργου του ἀπὸ τοῦ 1913, καθ' ἣν ὑπεστήριξεν ὅτι αἱ βάσεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου εἶνε τὰ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια καὶ οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοί, θεσπισθέντες παρ' αὐτοῦ.

ΤΙ ΕΙΠΕ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἰς νυκτερινὴν ἰδιαιτέραν συνομιλίαν, ἣν ἔσχον μετ' αὐτοῦ, εἶπεν ὅτι τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα εἶνε στερεωμένον.

—Ἀντελήφθην, εἶπεν, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, εἰς δύο συναντήσεις, ἃς ἔσχον μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἔχει ἀκμαίας τὰς διανοητικὰς δυνάμεις του. Ἀγνοῶ ἂν θὰ πολιτευθῇ. Φρονῶ ὅμως ὅτι εἶνε ὁ ἐνδεδειγμένος πρωθυπουργός, οὐχὶ ὅμως καὶ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

Σχετικῶς πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς εἶπεν ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κράτος τηρεῖ ἔναντι αὐτῶν τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζουν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία. Εἰς τὰ Βαλκάνια, εἶπεν, οἱ κομμουνισταὶ ἐκηρύχθησαν ἐκτὸς νόμου. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ ψηφισθῇ νόμος πρὸς ἀποσόβησιν τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας εἰς τὸν στρατόν».

Ὁμιλῶν διὰ τὰ κόμματα εἶπεν οὐσιαστικῶς δύο κόμματα ὑπάρχουν, τὸ κομμουνιστικὸν καὶ τὸ συντηρητικόν. Ὅλα τὰ ἄλλα ἀστικὰ κόμματα ἀποτελοῦν ἀποχρώσεις διαφερούσας ἀλλήλων ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀρχηγῶν.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 8 (Τοῦ ἀν)τοῦ μας).— Τὴν ἑσπέραν παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὅστις ἀπαντῶν εἰς πρόποσιν ἀνέφερε τὴν στατιστικὴν τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν διαφόρων κρατῶν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶπεν, ἡ ἐπελθοῦσα φορολογικὴ αὔξησις κατὰ 21 ο)ο δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μεγάλη, καθόσον ἡ ἀγοραστικὴ ἀξία τοῦ χρυσοῦ ὑπεβιβάσθη μεταπολεμικῶς κατὰ 60 ο)ο.

Συνεχίζων ἐτόνισεν ὅτι ὁ πόλεμος ἐπέφερε δηλητηρίασιν τῶν ψυχῶν καὶ εἰσήγαγε καὶ μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων ἀκόμη τὸ μικρόβιον τῆς διαφθορᾶς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἠθικὴν ἀνόρθωσιν εἶπεν ὅτι πρέπει οἱ πολῖται νὰ καταγγέλλουν τὰς παρανομίας τῆς φαυλότητος. Ἐξέφρασε κατόπιν τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ βόρειαι ἐπαρχίαι τοῦ Κράτους θὰ παίξουν σπουδαῖον ρόλον χάρις εἰς τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ λαοῦ.

«Πέποιθα, προσέθηκεν, ὅτι θὰ συμβῇ, ὅ,τι συνέβη καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου αἱ βόρειαι ἐπαρχίαι διευθύνουν τὸ ἰταλικὸν κράτος».

Αὔριον (σήμερον) ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἐλευθέραν ζώνην.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Καφαντάρη εἰς Ρώμην ἀποδίδεται ἐνταῦθα ἡ σημασία τῆς συνεχείας τῶν συνομιλιῶν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν διαμειφθέντων μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι ἐφ' ὅσον ὁ κ. Καφαντάρης εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας.

Τὸν κ. Μιχαλακόπουλον ἐπεσκέφθησαν οἱ Πρόξενοι. Ἀπόψε παρέστη εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς Λέσχης.

Σ. Σ. —Τὰς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ζητημάτων ἐκτενεῖς δηλώσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐν Θεσσαλονίκῃ δημοσιεύομεν εἰς τὴν 5ην σελίδα.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 8. (Τηλ)κῶς) — Εἰς τὰς βελγικὰς καὶ γαλλικὰς ἐφημερίδας δημοσιεύεται ἀνακοίνωσις τῆς ἐν Βρυξέλλαις ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Διεθνοῦς τῶν ἐργατῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τῆς ὁποίας αὕτη διαμαρτύρεται ἐναντίον τῶν τελευταίως ψηφισθέντων ἐν Ἑλλάδι σχολικῶν νόμων δι' ὧν ἀπαγορεύεται ἡ ἐλευθέρα ἐκδήλωσις οἱωνδήποτε ἀρχῶν.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ διαμαρτύρεται ἐπίσης διὰ τὴν ἀποβολὴν φοιτητῶν ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διὰ τὰς κομμουνιστικὰς ἐκδηλώσεις των καὶ διὰ τὴν παῦσιν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν διὰ λόγους πολιτικούς.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 8. (Ἀσύρματος)— Ὁ λόρδος Λοτόντερρι, διὰ τοῦ ἐκφωνηθέντος λόγου του περὶ τῆς προσεχοῦς συνδιασκέψεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἄγγλων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν πρὸς ἐξομάλυνσιν πασῶν τῶν μεταξὺ των διενέξεων χάριν τῆς προόδου τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας ἐδήλωσεν, ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, θὰ ἦτο προτιμότερον ἡ συνδιάσκεψις αὕτη νὰ συγκληθῇ ὑπὸ τῶν μεγάλων ἐργοστασιαρχῶν παρὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως· ἐν τούτοις ἐξέφρασε τὴν εὐχαρίστησίν του διὰ τὴν προθυμίαν τῶν ἐργοστασιαρχῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν ὅπως προσέλθουν εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ταύτην καὶ καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐπιτυχίαν συμφωνίας δι' ἧς νὰ προστατευθοῦν τὰ συμφέροντα τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ προοδευτικὴ ἀνάπτυξις τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ ΕΝΙΑΙΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΛΗΝ ΠΑΓΚΑΛΙΚΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Κατὰ νυκτερινὰς ἀνακοινώσεις κυβερνητικῆς πηγῆς, τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ συγκληθῇ περὶ τὰ μέσα τῆς ἑβδομάδος, μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐκ Θεσσαλονίκης, πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ διαφόρων ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

Ἐν τῷ μεταξύ, κατὰ τὰς ἰδίας ἀνακοινώσεις, ἐνδέχεται νὰ συναντηθοῦν ἐντὸς τῆς ἡμέρας οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ ἡγέται μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅπως ἀνταλλάξουν γνώμας ἐπὶ ὡρισμένων ζητημάτων κρινομένων ὡς ἐπειγόντων. Μολονότι ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων οἱ πολιτικοὶ ἡγέται ἐδείχθησαν εἰς ἄκρο ἐπιφυλακτικοὶ χθὲς τὴν νύκτα, ἐγνώσθη ὅτι μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνονται τόσον τὸ ζήτημα τῆς διαταχθείσης συλλήψεως τοῦ παγκαλικοῦ ὑπουργοῦ κ. Κουνδούρου ὅσον, καὶ γενικώτερον, τὸ ζήτημα τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν διαφόρων παγκαλικῶν ὑποθέσεων. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἐξεδηλώθη χθὲς παρ' ἑνὸς τῶν ἡγετῶν ἡ γνώμη ὅτι ἡ ἐν προκειμένῳ τακτικὴ τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ εἶνε ἑνιαία εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, οὕτως ὥστε νὰ μὴ δημιουργῆται ἑκάστοτε ἡ ἐντύπωσις ὅτι πρόκειται περὶ νέων κυβερνητικῶν μέτρων κατὰ τῶν ὀπαδῶν τῆς δικτατορίας ὁσάκις ὑφίσταται λόγος ἐφαρμογῆς εἰλημμένων κυβερνητικῶν ἀποφάσεων ὡς πρὸς αὐτούς, ὅπως παρεστάθη ἐπ' ἐσχάτων.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, κατὰ τὸν ἀναφερόμενον ἡγέτην, ἐπιβάλλεται ὁ καθορισμὸς τῶν σχετικῶν κυβερνητικῶν ἐνεργειῶν ἅπαξ διὰ παντός, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ καταστῶσι μόναι των εἰς θέσιν νὰ προβαίνουν εἰς τὴν λῆψιν τῶν καταλλήλων μέτρων χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη νὰ προσφεύγουν εἰς τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα, ὁπότε παρέχεται ἡ ἐντύπωσις ἀνακινήσεως νέου ἑκάστοτε ζητήματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύλληψιν τοῦ κ. Κουνδούρου, τονίζεται ἐξ ὅλων τῶν κυβερνητικῶν πηγῶν ὅτι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν δὲν ἀποτελεῖ ζήτημα κυβερνητικόν. Ἐν τούτοις, καθ' ἃ γνωρίζομεν, θ' ἀπασχολήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἐν συναφείᾳ πρὸς τὴν γενικωτέραν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων παγκαλικῶν «ἐκκρεμοτήτων», κατὰ τὴν φράσιν ἑνὸς τῶν κ.κ. ὑπουργῶν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τοὺς ἐνταῦθα ἀρχηγοὺς θ' ἀπασχολήσῃ ὡσαύτως τὸ νέον ζήτημα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, κατόπιν τῆς ἐκδηλωθείσης ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς γενομένας ἀρχαιρεσίας καὶ τῶν αἱρετῶν μελῶν αὐτοῦ.

Κατὰ σχετικὴν νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Μερλοπούλου, τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι δι' αὐτὸν μᾶλλον νομικόν, καὶ ἂν τυχὸν ἀχθῇ πρὸς συζήτησιν μόνον ἀπὸ τῆς νομικῆς του πλευρᾶς πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ.

Ἐξ ἄλλων ὅμως πληροφοριῶν προκύπτει ὅτι ἀντίθετον ἄποψιν θὰ ὑποστηρίξῃ ὁ κ. Παπαναστασίου, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ θ' ἀνακινηθῇ ἡ σχετικὴ συζήτησις.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Κατὰ νυκτερινὴν κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν, αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς θὰ ἐπαναληφθῶσι τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς ἡμέραν ὁρισθησομένην κατόπιν συνεννοήσεως τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν καὶ τοῦ κ. Σοφούλη. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν κ. Καφαντάρην κ. Μερλοπούλου, ἡ ἐπανάληψις τῶν συνεδριάσεων τοῦ Σώματος εἶναι δυνατὴ καὶ πρὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Καφαντάρη ἐξ Εὐρώπης, ἐφόσον ὑπάρχει ἀρκετὴ νομοθετικὴ ἐργασία πρὸς ἐπιψήφισιν μὴ ἀπαιτοῦσα τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν τοῦ τελευταίου. Μεταξὺ ἄλλων, παρίσταται κυρίως ἀνάγκη ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν διαφόρων δικτατορικῶν διαταγμάτων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχουν ἐγκριθῇ ἢ ἀπορριφθῇ, συμφώνως πρὸς τὸ σχετικὸν ψήφισμα, μέχρι τῆς 18 Φεβρουαρίου.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΥ

Ἀνεχώρησε χθὲς διὰ Κρήτην, μετατεθεὶς δυνάμει τοῦ τελευταίου διατάγματος περὶ μεταβολῶν εἰς τὴν Χωροφυλακήν, εἰς τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Λασσηθίου ὁ ταγματάρχης κ. Καρατζᾶς ἵνα ἀναλάβῃ τὰ νέα του καθήκοντα. Σχετικῶς ἐγνώσθη χθὲς ὅτι ἡ τοποθέτησις τοῦ κ. Καρατζᾶ εἰς Λασσήθιον ἐγένετο συνεπείᾳ παραστάσεων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Κρητῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι διεμαρτυρήθησαν διότι τηρεῖται ἔναντι τοῦ κ. Κουνδούρου ἐκ μέρους τῶν ἐν Κρήτῃ ἀρχῶν στάσις ἀδικαιολογήτως παθητική. Ἀνεφέρθη δηλαδὴ ὅτι, καίτοι ὑπάρχει ἐναντίον του πρὸ πολλοῦ ἔνταλμα συλλήψεως, δὲν ἐξετελέσθη.

Κατόπιν τῆς διαμαρτυρίας ταύτης διετάχθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ διοικητὴς Χωροφυλακῆς Λασσηθίου νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κατὰ τοῦ κ. Κουνδούρου ἐντάλματος. Ὁ κ. Λαμπράκης ὅμως, μὴ ἀναλαμβάνων τὴν εὐθύνην τῆς διώξεως τοῦ κ. Κουνδούρου, φιλοξενουμένου, ὡς γνωστόν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς φυγοδικίας του ὑπὸ ἐμπίστων φίλων του, καὶ θέλων ν' ἀποφύγῃ συγκρούσεις πολιτῶν μετ' ἀστυνομικῶν ὀργάνων, παρεκάλεσε νὰ μετατεθῇ ἐκ Λασσηθίου. Ἡ αἴτησίς του ἐγένετο ἀποδεκτή, ὡρίσθη δὲ ἀντικαταστάτης του ἄλλος ἀνώτερος ἀξιωματικός. Καὶ αὐτὸς ὅμως διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὅστις ἠνάγκασε τὸν κ. Λαμπράκην νὰ ζητήσῃ μετάθεσιν δὲν ἐδέχθη νὰ μεταβῇ εἰς Λασσήθιον. Μετὰ τὰς ἀρνήσεις τῶν δύο ἀξιωματικῶν ἀποστέλλεται εἰς Λασσήθιον ὁ κ. Καρατζᾶς, ὅστις, ἀναχωρήσας παρέλαβε καὶ μικράν τινα ἐπικουρικὴν δύναμιν ἀνδρῶν.

Παρὰ ταῦτα ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς κ. Πέτσας εἰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις του εἶπεν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀποστολῆς, ἀλλὰ περὶ συνήθους τοποθετήσεως ἀξιωματικοῦ ὁ ὁποῖος καθ' ὃ ἔχει ὑποχρέωσιν ἀνεχώρησε διὰ τὴν νέαν του θέσιν.

Ὁ κ. Πέτσας συνειργάσθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν μετὰ τοῦ κ. Μαζαράκη ἐπὶ διαφόρων στρατιωτικῶν, ὡς ἀνεκοινώθη, ζητημάτων. Ἡ σύσκεψις—κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας—ἦτο σχετικὴ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐνισχύσεως διὰ τμήματος τῆς Ε' Μεραρχίας Κρήτης τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων Λασσηθίου, τὰ ὁποῖα θὰ εὑρίσκοντο τυχὸν πρὸ ἀντιστάσεως κατὰ τὴν δίωξιν τοῦ κ. Κουνδούρου.

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΚΟΚΑΪΝΟΜΑΝΟΥΣ ΜΗΤΡΟΣ

ΑΙ ΓΝΩΣΘΕΙΣΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΤΗΣ

Ἡ ἀποπειραθεῖσα προχθὲς τὴν ἑσπέραν νὰ αὐτοκτονήσῃ ριπτομένη μαζὶ μὲ τὸ 4ετὲς κοριτσάκι της ἀπὸ τὸ παράθυρον ἑνὸς δωματίου τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ξενοδοχείου «Πάλλας» Ὑβόνη Δελαπόρτα, ἔχει μεταφερθῇ εἰς τὴν νευρολογικὴν κλινικὴν Καρυοφύλλη καὶ νοσηλεύεται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἀστυνομίας. Ἡ κοκαϊνομανία εἶχε καταστῇ πάθος εἰς αὐτὴν καὶ τῆς εἶχε προσβάλει εἰς ὀξύτατον σημεῖον τὸ νευρικὸν σύστημα. Οἱ ἐξετάσαντες αὐτὴν νευρολόγοι ἰατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι ἀπαιτεῖται πρὸς θεραπείαν της εἰδικὴ νοσηλεία εἰς κλινικὴν μὲ μεγάλον περιορισμὸν αὐτῆς καὶ βαθμιαίαν ἐλάττωσιν τῆς παρεχομένης αὐτῇ κοκαΐνης. Ἀπότομος διακοπὴ τῆς κοκαΐνης θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ τὸν θάνατον εἰς αὐτήν.

Ἡ πάσχουσα ἔχει ἀπομονωθῇ εἰς ἓν δωμάτιον τῆς κλινικῆς Καρυοφύλλη καὶ φωνάζει διαρκῶς, ἀφρίζουσα. Οἱ ἰατροὶ τῆς ἔκαμαν ἅμα τῇ μεταφορᾷ της ἐκ τοῦ ξενοδοχείου ἔνεσιν κοκαΐνης μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἡσύχαζεν, ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁμοιάζει μὲ παράφρονα καὶ εἰς στιγμὰς ὑπερεντάσεως τῶν νεύρων της δαγκώνεται μόνη της καὶ σχίζει τὰς σάρκας της μὲ τοὺς ὄνυχάς της. Αἱ οὐλαὶ τὰς ὁποίας ἔχει προξενήσει εἰς τὸ πρόσωπόν της τὴν ἔχουν παραμορφώσει. Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Πάλλας» προὐκάλει καθ' ἑκάστην θόρυβον, ἐγένετο δὲ ἀφορμὴ νὰ ἐκκενωθοῦν τὰ παραπλεύρως τοῦ δωματίου της διαμερίσματα. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ξενοδοχείου τὴν εἶχε παρακαλέσει διὰ τοῦτο νὰ εὕρῃ ἄλλου κατοικίαν εἶχε δὲ αὕτη ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ ἐξεκένου τὸ δωμάτιον προχθὲς ὁπότε καὶ ἐδημιούργησε τὰς σκηνάς. Τὸ κοριτσάκι της φέρει εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός του ἐκδορὰς τὰς ὁποίας τοῦ ἐπροξένησεν ἡ μήτηρ του εἰς στιγμὰς ἀλλοφροσύνης. Δὲν φαίνεται ἀληθὲς ὅτι ἔδιδε καὶ εἰς αὐτὸ κοκαΐνην.

Ἡ ἀστυνομία παρισταμένου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου κ. Κωνσταντίνου ἐσφράγισε χθὲς τὸ δωμάτιον τῆς κυρίας Δελαπόρτα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Πάλλας». Ἐντὸς αὐτοῦ ἀνευρέθη ἡ τσάντα της περιέχουσα 9 χιλ. δρχ., ἡ ὁποία παρεδόθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ξενοδοχείου πρὸς φύλαξιν καὶ εἷς ἀδάμας ἀξίας 50—70 χιλ. δρχ. ὁ ὁποῖος παρελήφθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ σύζυγος τῆς κ. Δελλαπόρτα εἶνε υἱὸς τοῦ συνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ Δελλαπόρτα, ὁ ὁποῖος εὗρεν οἰκτρὸν θάνατον κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ Τατοΐου. Εἶνε ἀποκατεστημένος ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Μασσαλίαν, δὲν ὑπηρετεῖ δέ, ὡς ἀνακριβῶς ἀνεγράφη, εἰς τὸ γαλλικὸν ναυτικόν. Τὴν σύζυγόν του ἐγνώρισε κατὰ τὸ ἔτος 1919 ἐν Μασσαλίᾳ τὴν ἐνυμφεύθη δὲ παρὰ τὴν θέλησιν τῶν οἰκείων του. Οἱ δύο σύζυγοι ἀφίκοντο ἐνταῦθα τὸν Μάρτιον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπειδὴ δὲ διετέλουν ἀπὸ τότε εἰς διάστασιν ὁ μὲν κ. Δελλαπόρτας κατέλυσεν εἰς τὸ «Πάλλας» ἡ δὲ σύζυγός του εἰς τὸ «Τουρίστ». Ὁ κ. Δελλαπόρτας τῆς παρεῖχε μηνιαίως πρὸς συντήρησίν της καὶ τοῦ τέκνου των 15 χιλ. δραχμῶν, τὰς ὁποίας πρὸ 8 μηνῶν, ὁπότε ἐπέστρεψεν εἰς Μασσαλίαν περιώρισεν εἰς 3 χιλιάδας. Μεταξὺ τῶν δύο συζύγων εἶχε γίνῃ ἔκτοτε συνεννόησις διὰ διαζύγιον ἀλλὰ δὲν κατέληξαν εἰς συμφωνίαν, διότι ὁ κ. Δελλαπόρτας τῆς ἐδίδεν ἐφ' ἅπαξ 200 χιλ. δρχ. ἐνῷ ἐκείνη ἐζήτει περισσότερα. Ἡ κ. Δελλαπόρτα ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ διάστασίς των ὀφείλεται εἰς τὴν πρὸς αὐτὴν διαγωγὴν τοῦ συζύγου της ἐνῷ ἐκεῖνος προβάλλει τὸ πάθος της πρὸς τὴν κοκαΐνην.

Ἡ πενθερὰ τῆς κ. Δελλαπόρτα κληθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας χθὲς ἠρνήθη νὰ παραλάβῃ τὸ κοριτσάκι της δηλώσασα ὅτι ἀναμένει ἀπάντησιν τοῦ υἱοῦ της.

Η ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΔΙΑ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ προσωρινὸς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μερλόπουλος εἰς νυκτερινὰς ἀνακοινώσεις του ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐστερεῖτο μέχρι τῆς νυκτὸς τηλεγραφήματος τοῦ κ. Καφαντάρη περὶ τῆς πορείας τῶν ὑπ' αὐτοῦ διεξαγομένων διαπραγματεύσεων ἐν Λονδίνῳ διὰ τὸ δάνειον. Ὁ κ. Μερλόπουλος ὑπολογίζει ὅτι σχετικὸν τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου πρέπει ν' ἀναμένεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

Ἀπαντῶν, ἀφ' ἑτέρου, εἰς σχετικὰς δηλώσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁ κ. Μερλόπουλος παρετήρησεν ὅτι ὁ ἴδιος δὲν ἰσχυρίσθη ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης εἶνε ἐξουσιοδοτημένος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως νὰ συνάψῃ τὸ δάνειον ἀλλ' ἁπλῶς ὅτι ἔχει τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως τὸ διαπραγματευθῇ ἐλευθέρως. Εἰς τοῦτο δὲ ὑποθέτει ὅτι εἶνε σύμφωνος καὶ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος.

Η ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΤΟΥ κ. ΟΘΩΝΑΙΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκης ἐρωτηθεὶς ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀναγραφεῖσαν πληροφορίαν περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Α. Ὀθωναίου ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

—«Δὲν γνωρίζω τίποτε, σχετικῶς. Ἄλλως τε ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Ὀθωναίου ἐκ τοῦ στρατοῦ ἐγένετο κατόπιν ἀποφάσεως τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν καὶ συνεπῶς διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἀπαιτεῖται εἰδικὸς νόμος καὶ ὄχι ἁπλοῦν διάταγμα.»

ΔΙΑΨΕΥΔΕΤΑΙ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΑΝΙΟΥ

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8 (Πρακτ. Χαβᾶς).— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βουκουρεστίου, ὁ ἡγέτης τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος κ. Μανίου διέψευσε τὴν πληροφορίαν περὶ ἐπικειμένης ἀναχωρήσεώς του εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

«Θὰ παραμείνω—εἶπεν—ἐνταῦθα ὅπως ἐξακολουθήσω τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων.»

ΡΩΜΗ, 8 (Τηλ)κῶς).— Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων, ὁ τέως πρωθυπουργὸς τῆς Ρουμανίας στρατηγὸς Ἀβερέσκο εὑρίσκεται ἀπὸ τῆς 30 Δεκεμβρίου εἰς τὸ Ἀκουΐ, ὅπου φαίνεται ὅτι θὰ παραμείνῃ ἐπί τινας ἡμέρας.

Εἰς Ἰταλοὺς δημοσιογράφους οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπεσκέφθησαν ὁ κ. Ἀβερέσκο ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε πολιτικῆς φύσεως δήλωσιν.

ΔΙΑΚΟΠΗ ΕΝΤΙΜΟΤΑΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Λεηλατήσας τὴν οἰκίαν τοῦ ἐν Πειραιεῖ κουρέως Γεωργ. Σπανίδα ὁ γνωστὸς λωποδύτης Σταῦρος Παπαδόπουλος μετεκόμιζε τὴν λείαν του ἀπὸ διάφορα εἴδη πολυτελείας καὶ κοσμήματα ἀξίας 25 χιλ. δραχ. Ἀναγνωρισθεὶς ὅμως, συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΕΤΗΣΙΟΝ ΓΕΥΜΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς τὸ «Πτὶ Παλαὶ» παρετέθη χθὲς τὸ καθιερωμένον ἐτήσιον γεῦμα τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν πρὸς τιμὴν τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Χατζηδάκι.

Εἰς αὐτὸ παρεκάθησαν πάντες οἱ Ἀκαδημαϊκοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ὁ νέος πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Ζέγγελης ὑψώσας τὸ κύπελλον ὑπὲρ τοῦ κ. Χατζηδάκι, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον αὐτοῦ.

Ἀκολούθως ἤγειρε πρόποσιν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Νικολούδης εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Κύριοι. Εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμὴν τῆς προεδρίας τοῦ ἐτησίου γεύματος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἀθηνῶν. Παρ' ὅλην τὴν κριτικήν, τὴν ἐπακολουθοῦσαν συνήθως τὰ ἐπίσημα γεύματα, θὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν χαράν, ἣν ᾐσθάνθην πιστοποιήσας, ὅτι ἀπὸ μίαν τόσῳ αὐστηράν, κατάφορτον ἐκ σοφίας συγκέντρωσιν δὲν ἔλειψεν οὐδὲ ἡ ἁπλότης, οὐδὲ ἡ κομψότης τοῦ πνεύματος. Ἄλλως τε εἶνε ἴσως καιρὸς νὰ διαδηλωθῇ ὅτι καὶ τὰ ἐπίσημα γεύματα ἀποτελοῦσι μίαν ἀναγκαίαν συμπλήρωσιν πάσης ὠργανωμένης ζωῆς τῶν λαῶν καὶ ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦσιν εὐκαιρίας γνωριμίας, ἐπαφῆς, συνεργασίας μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες συνήθως μοχθοῦσιν ὑπὲρ τῶν κοινῶν σκοπῶν τοῦ συνόλου.

Τὸ ἐφετεινὸν γεῦμά σας ἀποτελεῖ καὶ μίαν ἄλλην ἐκδήλωσιν, θυμοσοφικῆς χροιᾶς, αὐτήν: Λαμβάνει χώραν ἐν μέσῳ τῆς νομοθετικῆς ἐκκρεμότητος, ἥτις ἀπειλεῖ τὴν ζωήν σας κατὰ τὸ μοιραῖον τέρμα τῆς 18 Φεβρουαρίου, ἀφοῦ ἡ ἁρμοδία κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπρόφθασεν ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ σᾶς δώσῃ τὸ κῦρος τῆς ζωῆς! Ἀλλ' ἀφοῦ συνεδριάζετε, ἐργάζεσθε καὶ λειτουργεῖτε κανονικῶς, ἀφοῦ πρὸ παντὸς τρώγετε, ζῆτε, ἄρα ὑπάρχετε!

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἴτε πρὸ τῆς μοιραίας ἡμέρας τῆς 18 Φεβρουαρίου, εἴτε μετ' αὐτήν, θὰ περιβληθῆτε καὶ ὑμεῖς τὸν μανδύαν, τὸν νομοθετικὸν τῆς ζωῆς. Καὶ ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, παρὰ τὴν δικτατορικήν της γένεσιν, θὰ προκόψῃ καὶ θὰ ἀνθήσῃ ταχέως εἰς τὴν χώραν, ὅπου ἄλλοτε οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν γραμμάτων, «συσχολάζοντες καὶ συμφιλοσοφοῦντες», ἐδημιούργησαν τὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ πνεύματος, αὐτήν, ἥτις καὶ σήμερον ἀκόμη ἀσκεῖ τὴν ὑψηλήν της κυριαρχίαν ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Εἶμαι εὐτυχὴς προσέτι, κύριοι, διότι τὸ γεῦμά σας μοὶ παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, πρὸς τὸν ἀπερχόμενον πρόεδρόν σας, πρὸς τὸν διαπρεπῆ ἐπιστήμονα, κ. Γεώργιον Χατζιδάκιν, ὅστις ἐπὶ μακρὰς δεκαετηρίδας ἐτίμησε τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Οὗτος ἔδωκε νέαν ροπὴν εἰς τὰς περὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης σπουδάς. Οὗτος κατέδειξε, ὅτι ἡ νέα ἑλληνικὴ γλῶσσα προῆλθεν ἐκ τῆς ἀρχαίας, τῆς ὁποίας εἶνε κόρη γνησία. Οὗτος κατέστησεν αὐτὴν μέσον πρὸς σπουδὴν τῆς ἀρχαίας καὶ ἑρμηνείαν τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Οὗτος προήγαγε τὴν γλωσσολογίαν διὰ σοφῶν μελετῶν. Οὗτος ἐγένετο καὶ ὁ ἱδρυτὴς τοῦ ἱστορικοῦ λεξικοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἔργου μνημειώδους καὶ μοναδικοῦ. Ἰδοὺ μία ζωὴ Ἕλληνος καὶ ἐπιστήμονος, ἀξία παντὸς θαυμασμοῦ, ἀξία πάσης τιμῆς.

Προπίνω, κύριοι, ὑπὲρ αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἔργου του, ὑπὲρ τῆς εὐδοκιμήσεως τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν!

Μετὰ τὴν πρόποσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ, ὁ κ. Χατζιδάκις, ἐγερθείς, ηὐχαρίστησεν, εὐχηθεὶς ὑπὲρ τῆς τελείας ἐκπληρώσεως τοῦ προορισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας.

ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΕΛΑΣΙΣ ΠΑΓΚΑΛΙΚΟΥ

Λόγῳ συμπληρώσεως τριμήνου ἀπὸ τῆς προφυλακίσεώς του ἀπεφυλακίσθη χθὲς ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ παγκαλικὸς ἀξιωματικὸς κ. Κατσαρός, ὅστις ὅμως ὡδηγήθη εἰς τὸ τμῆμα γενικῆς ἀσφαλείας προκειμένου νὰ ἀπελαθῇ εἰς Σκίαθον.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΝΤΑΝΤ

ΟΙ ΜΥΣΤΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 8 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— **Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου, αἱ κυβερνήσεις τῶν κρατῶν τῆς Μ. Ἀντὰντ ἀπηύθυναν συλλογικὴν αἴτησιν πρὸς τὴν Γεν. Γραμματείαν τῆς Κ.Τ.Ε., δι' ἧς ζητοῦν ὅπως ἀποσταλῇ ἐπιτροπὴ ἐρεύνης εἰς Οὐγγαρίαν πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ κρυφίως διενεργουμένου ἐξοπλισμοῦ τῆς χώρας ταύτης καὶ ὅπως ἀνασυσταθῇ ὁ καταργηθεὶς συμμαχικὸς στρατιωτικὸς ἔλεγχος ἐν Οὐγγαρίᾳ.**

Τηλεγραφήματα ἐκ Βουκουρεστίου ἐξ ἄλλου ἀγγέλλουν ὅτι οἱ ἐν Βουδαπέστῃ πρεσβευταὶ τῶν τριῶν κρατῶν προέβησαν εἰς διάβημα διαμαρτυρίας διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀποστολῆς ἰταλικῶν ὅπλων εἰς Οὐγγαρίαν.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΤΕΛΕΣΘΗ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΠΡΩΪΑΝ

ΡΩΜΗ, 8. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν 11 π.μ. σήμερον ἐτελέσθη ἐν Φλωρεντίᾳ τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐν τῇ ἐνταῦθα ρωσσικῇ ἐκκλησίᾳ. Τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἔψαλεν ὁ Ρῶσσος ἀρχιμανδρίτης τῆς ρωσσικῆς ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, ἐπὶ τούτῳ κληθείς, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Ρῶσσον ἱερέα τῆς ἐνταῦθα ρωσσικῆς ἐκκλησίας.

Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστη ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος, ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ, ἡ Α.Μ. ἡ Βασιλομήτωρ Σοφία, ἡ Α.Υ. ὁ πρίγκηψ διάδοχος Παῦλος, ἡ Α.Υ. ἡ βασιλομήτωρ τῆς Ρουμανίας πριγκήπισσα Ἑλένη, αἱ Α.Α. Υ.Υ. αἱ πριγκήπισσαι Εἰρήνη καὶ Αἰκατερίνη, ὁ μνηστὴρ τῆς πριγκηπίσσης Εἰρήνης πρίγκηψ τοῦ Λίπε καὶ ὅλοι οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντες κατ' αὐτὰς Ἕλληνες, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ κ. Στρέϊτ, ὁ κ. Μάξιμος, αἱ δεσποινίδες Θανοπούλου κλπ. Ἐπίσης παρέστησαν καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐνταῦθα ρωσσικῆς παροικίας καὶ ὅλοι οἱ προύχοντες τῆς ἰταλικῆς κοινωνίας καθὼς καὶ αἱ ἰταλικαὶ ἀρχαί, ὁ νομάρχης, ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, ὁ δήμαρχος καὶ ἐκ μέρους τῆς ἰταλικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ὁ συνταγματάρχης κ. Βίλλα-Σάντα, ὑπασπιστὴς τοῦ δουκὸς τῆς Ἀόστης.

Τὸ μνημόσυνον ἦτο κατανυκτικώτατον καὶ ἐψάλη ἐντὸς τοῦ θησαυροφυλακίου, ὅπου παραμένει ἡ σορὸς καὶ ὅπου ἔλαβον θέσιν τὰ μέλη τῆς ἑλληνικῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἐνῷ οἱ ἄλλοι παρέμενον ἐντὸς τοῦ ναοῦ.

Κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ναοῦ τῶν Βασιλέων ἰδιαίτερον ἀπόσπασμα ἐφύλαττε τὴν τάξιν καὶ προσέφερε τὰς κεκανονισμένας τιμάς.

Μετὰ τὸ μνημόσυνον τὸ θησαυροφυλάκιον ἀφέθη ἀνοικτὸν εἰς προσκύνημα τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν σορὸν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Κόσμος πολὺς ἐξακολουθεῖ ἀπὸ τῆς πρωΐας νὰ προσέρχεται καὶ νὰ γονυπετῇ πρὸ τῆς σοροῦ. Ἡ τελετὴ ἔληξεν εἰς τὰς 12.

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΜΙΑΣ ΛΗΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΑΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Τυρνάβου, ἡ λῃστοσυμμορία Φορέσλια καὶ Σάντου μεταβᾶσα εἰς τὸ χωρίον Καρατζὸλ καὶ ἐνεδρεύσασα ἔξωθι τῆς οἰκίας τοῦ Α. Τόπα ἐπυροβόλησε καὶ ἐτραυμάτισε θανασίμως εἰς τὸν θώρακα τὴν σύζυγον τοῦ Α. Τόπα ἐξελθοῦσαν πρὸς στιγμὴν εἰς τὸν κῆπον.

Ἡ συμμορία γενομένη ἀντιληπτὴ κατεδιώχθη ὑπὸ τῶν ἀποσπασμάτων, κατώρθωσεν ὅμως νὰ διαφύγῃ εἰς παρακείμενον δάσος.

Οἱ λῃσταὶ ἐπανελθόντες τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην μετέβησαν εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Α. Τόπα, Γεωργίου καὶ ἔδεσαν ὅλους τοὺς ποιμένας ἐκ τῶν ὁποίων ἐφόνευσαν τοὺς δύο διότι ἀπεπειράθησαν ν' ἀντισταθοῦν.

Ἡ συμμορία ἀπολύσασα μετὰ πολύωρον τοὺς λοιποὺς ποιμένας ἀπῆλθε πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω φόνους ἡ συμμορία προέβη διὰ λόγους ἀντεκδικήσεως τῶν ἀδελφῶν Τόπα.

ΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ

Τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον θὰ συνεχίσῃ καὶ σήμερον τὰς τοποθετήσεις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ φαρμακευτικοῦ, εἰσηγουμένου τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας γενικοῦ ἀρχιάτρου Γ. Ἀθανασοπούλου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ

Ζωηρὸν ἐνδιαφέρον παρουσίασεν ἡ καπναγορὰ Καβάλλας κατὰ τὸ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου —20 Δεκεμβρίου χρονικὸν διάστημα.

Οὕτω κατὰ τὸ α' δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἀφίχθησαν εἰς Καβάλλαν προερχόμενοι ἐκ Ξάνθης ἀντιπρόσωποι τοῦ Πολωνικοῦ Μονοπωλίου πρὸς μελέτην τῆς καπνικῆς καταστάσεως, οἵτινες ἀφοῦ παρέμειναν ἐπὶ τριήμερον ἀνεχώρησαν, θέλουσι δὲ ἐπανέλθῃ ἐκ νέου ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος. Κατὰ σχετικὴν προκήρυξιν τοῦ Πολωνικοῦ Μονοπωλίου περὶ ἀγορᾶς σημαντικῶν ποσοτήτων Ἀνατολικῶν καπνῶν, τοῦτο θέλει προμηθευθῇ ἐξ Ἑλλάδος τὰς ἑξῆς ποσότητας:

Κιλὰ 3000 καπνῶν Μακεδονίας εἰς κιουμπέκια καὶ 300.000 κιλὰ προελεύσεων Πραβίου, Νιγρίτης, Κιλκίς, Καβάλλας, Κομοτινῆς κλπ. Κατὰ θετικὰς πληροφορίας τὰ ἐν τῇ προκηρύξει ὁριζόμενα ποσὰ ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν τοῦ ὁρισθέντος πρὸς ἀγορὰν ποσοῦ, ἐξ ἑκάστης προελεύσεως, ἐνδέχεται ὅμως ἐὰν αἱ προσφερθησόμεναι τιμαὶ εἰσὶν εὐνοϊκαὶ ν' αὐξηθῇ ἀναλόγως.

Ὁμοίως τὴν καπναγορὰν Καβάλλας ἐπεσκέφθησαν καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ρουμανικοῦ Μονοπωλίου, πρὸς μελέτην τῆς καπνικῆς καταστάσεως καὶ πραγματοποίησιν ἀγορῶν.

Αἱ πραγματοποιηθεῖσαι πράξεις κατὰ τὸ ἄνω χρονικὸν διάστημα ἐπὶ ἐπεξειργασμένων καπνῶν ἀνῆλθον περὶ τὰς 450.000 ὀκ.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν κίνησιν ἐπὶ τῶν ἐπεξειργασμένων καπνῶν καὶ ἡ ἐξαγωγὴ καπνοῦ ἐκ τοῦ λιμένος Καβάλλας κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ὑπῆρξε ζωηροτάτη. Ἡ χειμερινὴ περίοδος εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐποχὴ ἐξαγωγῆς καπνοῦ, καθόσον οἱ καπνέμποροι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν καπναποθηκῶν των προκειμένου νὰ μεταφέρωσι καπνὰ νέας ἐσοδείας. Αὕτη κατὰ τὸν ἄνω μῆνα ἀνῆλθεν εἰς 1.600.632 ὀκάδας ἀξίας £ 485.853, ἐξ ὧν διὰ τὴν Γερμανίαν ὀκ. 483.347 1)2 ἀξίας £ 120.137.15.2, δι' Ἀμερικὴν ὀκ. 431.476 ἀξίας £ 181.038.19, διὰ Σουηδίαν ὀκ. 225.477 ἀξίας £ 97.280.5.7, διὰ Τσεχοσλοβακίαν ὀκ. 123.121 ἀξίας £ 15.193.7.6, δι' Αὐστρίαν 75.360 1)2 ἀξίας £ 14.479.18.10 καὶ διὰ λοιπὰς χώρας ὀκ. 261.850 ἀξίας £ 57.823.7.7.

Ἡ ἐξαγωγὴ καπνῶν ἐκ Καβάλλας καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως συγκρινομένη μὲ τὴν τῶν ἀντιστοίχων μηνῶν τῶν 3 τελευταίων ἐτῶν παρουσιάζει τὴν ἑξῆς κατάστασιν:

	1925	1926	1927
Καβάλλας	692.651	1.000.299	1.600.632
Ἀλεξ)πόλεως	641.725	590.564	1.113.920

Αἱ βιομηχανοποιηθεῖσαι ποσότητες καπνοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς χιλιόγρ. 25.782 1)2.

Ἐκ τούτων ἐν μὲν τῇ περιφερείᾳ Καβάλλας ἐβιομηχανοποιήθησαν χιλ. καπνοῦ 14.032 1)2, ἐν δὲ τῇ περιφερείᾳ Ξάνθης χιλ. 11.750.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Καβάλλας βιομηχανοποιηθέντων 14.032 1)2 χιλ. τὰ μὲν 12.735 χιλ. κατηναλώθησαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τὰ δὲ ὑπόλοιπα 1.297 1)2 ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω 12735 χιλ. 1743 χιλ. ἐβιομηχανοποιήθησαν διὰ σιγαρέττα ντάμες, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ χιλ. 10.992 διὰ σιγαρέττα α' ποιότητος.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Ξάνθης βιομηχανοποιηθέντων 11.750 χιλ. τὰ μὲν 9.489 ἐβιομηχανοποιήθησαν διὰ σιγαρέττα α' ποιότητος τὰ δὲ χιλ. 2100 διὰ σιγαρέττα ντάμες, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ χιλ. 170 ἀπεστάλη εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐκ τῆς βιομηχανοποιήσεως τῶν ὡς ἄνω ποσοτήτων εἰσεπράχθησαν παρὰ τοῦ δημοσίου φόροι ἐν ὅλῳ 7.215.776.25 ἤτοι δρχ. 3.768.323.25 ἐν Καβάλλᾳ καὶ δρχ. 3.477.453 ἐν Ξάνθῃ.

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τ' ἀγορασθέντα ὑπὸ τῶν καπνεμπόρων τῆς περιφερείας Ζιχνης χωρικὰ καπνὰ ἀνῆλθον εἰς 29.182 ὀκ. μὲ τιμὰς κυμαινομένας ἀπὸ 48—110 δρχ. κατ' ὀκᾶν. Τ' ἀποθέματα καπνοῦ κατὰ τὸν ἄνω μῆνα ἀνήρχοντο εἰς 2.915.559 ὀκάδας, ἐξ ὧν εἰς χεῖρας μὲν τῶν καπνεμπόρων ὀκ. 115.819 εἰς χεῖρας δὲ τῶν παραγωγῶν ὀκ. 2.799.740.

Αἱ πραγματοποιηθεῖσαι πράξεις ἐπὶ ἑτοίμων ἐπεξειργασμένων καπνῶν ἐν Κομοτινῇ εἶχον ὡς ἑξῆς: Ἡ ἐν Καβάλλᾳ καπνεμπορικὴ ἑταιρεία Κομμέρσιαλ Κόμπανυ ἠγόρασεν ὀκ. 36,315. Ὁ ἐν Ξάνθῃ καπνέμπορος κ. Σουλεϊμὰν Φαὶκ ἠγόρασε παρὰ τῶν καπνεμπόρων κ.κ. Καραγιάννη καὶ Καράσσο 3600 ὀκ. εἰς τόγκας ἐσοδείας 1925 πρὸς 20 δρχ. κατ' ὀκᾶν.

Τὰ παρὰ τῶν καπνεμπόρων ἀγορασθέντα εἰς Σουφλίον χωρικὰ καπνὰ κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ἀνῆλθον εἰς 2.000 ὀκ. μὲ τιμὰς ἀπὸ 25.50 δρχ. κατ' ὀκᾶν. Τ' ἀποθέματα καπνοῦ κατὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἐξ ὀκάδων 110,219 κατείχοντο ὡς ἑξῆς: εἰς χεῖρας τῶν καπνεμπόρων ὀκ. 2600, εἰς χεῖρας δὲ τῶν παραγωγῶν ὀκ. 107.619.

Τ' ἀποθέματα καπνοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ Σάμου κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ἀνήρχοντο εἰς 165.157 ὀκ., ἤτοι εἰς χεῖρας τῶν καπνεμπόρων ὀκ. 144,140, εἰς χεῖρας τῶν καπνοπαραγωγῶν ὀκ. 9.679 καὶ εἰς χεῖρας τῶν καπνοβιομηχάνων ὀκ. 11337.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΑΣ

Κατὰ δημοσιευθεῖσαν στατιστικὴν αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαυΐας ἐσημείωσαν τὴν κάτωθι κίνησιν κατὰ τὴν περίοδον 1920—1926:

Ἔτη	Εἰσ. ἐξ Ἑλλάδος	Εἰσ. εἰς Ἑλλάδα
1920	315 619 098	60.399.192
1921	242.556.605	127 648.728
1922	181.518.788	172.310 843
1923	169.388.751	462 334.063
1924	265.446.761	676.169.377
1925	261.248 932	658 446 017
1926	147.513.000	578.027.000

Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος, ἡ μὲν ἐκ Γιουγκοσλαυΐας εἰς Ἑλλάδα ἐξαγωγή, ἥτις κατὰ τὸ 1920 ἦτο ἐλαχίστη, **βαίνει συνεχῶς αὔξουσα, ἡ δὲ ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγωγὴ βαίνει συνεχῶς ἐλαττουμένη.**

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ ΕΙΣ ΣΥΡΙΑΝ

Σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ δασμοῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου εἰς τὰ εἰσαγόμενα εἰς Συρίαν ἑλληνικὰ ἐλαιόλαδα, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν προέβη εἰς σχετικὰ διαβήματα πρὸς τὴν ἐν Συρίᾳ ἀνωτάτην γαλλικὴν διοίκησιν, διὰ τοῦ ἐν Βηρυττῷ ἑλληνικοῦ γενικοῦ προξενείου. Μὴ ἐπιτευχθείσης ὅμως ἱκανοποιητικῆς λύσεως, τὸ ὑπουργεῖον ἐπετάθη πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν τῶν Παρισίων, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐγνώρισε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διεξαχθεισῶν συνεννοήσεων, καὶ συνιστᾷ ὅπως προβῇ εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα παρὰ τῇ γαλλικῇ κυβερνήσει πρὸς ἐξομοίωσιν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων πρὸς τὰ τουρκικὰ τοιαῦτα, ὑποβληθοῦν δὲ ταῦτα εἰς δασμὸν 15 ο)ο, δυνάμει τῆς ρήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους, ἀντὶ τῶν 20 ο)ο εἰς ὃν ὑποβάλλονται τὰ ἑλληνικὰ ἐλαιόλαδα.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἔρχεται ἐνταῦθα ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου Γαλατσίου πρὸς μελέτην τῶν διαφόρων ζητημάτων σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΠΝΟΥ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ὡς πληροφορούμεθα προσεχῶς θέλει ἱδρυθῇ ἐν Τουρκίᾳ Ἰνστιτοῦτον καπνικῶν ἐρευνῶν. Ἤδη τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ὑπέδειξεν εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ Μονοπωλίου τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς τοῦτο θέλει λειτουργήσῃ οἵτινες εἶνε οἱ ἑξῆς:

1) Ἐπιστημονικὴ μελέτη τῶν ἐν Τουρκίᾳ καλλιεργουμένων καπνῶν καὶ ἐξακρίβωσις τῶν διαφόρων εἰδῶν καπνοῦ, τῶν μᾶλλον ἐνδεικνυομένων ἀπὸ τὰς κλιματολογικὰς συνθήκας κλπ., διὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ἐξασφαλίσωσι καλὰς ποιότητας.

2) Ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῶν διὰ τὴν καπνοπαραγωγὴν καταλλήλων ἐδαφῶν, καὶ καλλιέργεια τούτων πρὸς ἐπίτευξιν τῶν καλυτέρων καλλιεργητικῶν ἀποτελεσμάτων.

3) Μελέτη ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν τεχνητῶν καὶ φυσικῶν λιπασμάτων ὡς καὶ μεθοδικὴ καθοδήγησις περὶ τῆς χρήσεως τούτων

4) Καταπολέμησις τῶν φυτοπαθολογικῶν ἀσθενειῶν καὶ ἀναζήτησις ἀνθεκτικῶν τύπων καπνοῦ.

5) Ἐπιστημονικαὶ καὶ πρακτικαὶ μελέται περὶ καλλιεργείας, συγκομιδῆς καὶ ζυμώσεως τοῦ καπνοῦ.

6) Ἐξακρίβωσις κατόπιν δοκιμῶν, τίνες ἐκ τῶν καπνοπαραγωγικῶν περιοχῶν ἐνδείκνυνται διὰ τὴν ἐπιτυχῆ καλλιέργειαν τύπων «μπασμάδων» καὶ 7) Διαπίστωσις τῆς καταλληλότητος διὰ τὴν καπνοφυτείαν ἢ μὴ τῶν διαφόρων περιοχῶν τῆς Τουρκίας.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΠΝΩΝ ΕΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ εἰσαγωγὴ καπνῶν ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὸ β' τρίμηνον τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1927 (Ἰούλιος—Σεπτέμβριος), ἀνῆλθεν εἰς 26,254,300 χιλ. ἀξίας 57,195,000 μάρκων. Αὕτη κατὰ χώρας προελεύσεως εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Χῶραι προελεύσεως	Χιλιόγρ.
Κάτω Ἰνδίαι	8,697,400
Ἑλλὰς	4,483,100
Βουλγαρία	2.653,400
Ἡνωμ. Πολιτεῖαι	2.446,000
Τουρκία	2.336,000
Βραζιλία	2.317,500
Δημ. Ἁγ. Δομινίκου	1.859,400
Κούβα	406,300
Κίνα	337,900
Ἄλλαι χῶραι	717,300
Σύνολον	26,254,300

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν 11 πρώτων μηνῶν τοῦ 1927 ἀνῆλθεν εἰς Ἐσθονικὰ μάρκα 8.853.642.000, ἡ ἐξαγωγὴ εἰς 9.527.283.000. Ἔκλεισε συνεπῶς μὲ περίσσευμα ἐξ 674 ἑκατομμυρίων ἐσθονικῶν μάρκων, ἤτοι £ 370.330.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ἡ παγκόσμιος γαιανθρακοπαραγωγὴ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνεπτύχθη, ὡς γνωστόν, σημαντικῶς, ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν αὔξησιν τῆς πετρελαιοπαραγωγῆς. Ἐκτὸς τῆς Μ. Βρεττανίας, ἡ γαιανθρακοπαραγωγὴ τῶν λοιπῶν χωρῶν ὑπερβαίνει ἤδη τὴν μέσην προπολεμικήν.

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ἡ γαιανθρακοπαραγωγὴ τῶν κυριωτέρων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν κατὰ τὸ 1927 ἐν συγκρίσει μὲ τὸ 1925:

ΧΩΡΑΙ	1925	1927
	Εἰς χιλιάδας	τόννων
Μ. Βρεττανία	243.000	252 000
Γερμανία	130.000	150.000
Γαλλία	45 000	51.000
Πολωνία	28.000	36.000
Ρωσσία	17.000	30.000
Βέλγιον	22.000	27.000
Τσεχοσλοβακία	12.000	13.000
Ὀλλανδία	7.000	9.000
	505.000	568.000

ΤΑ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΚΑ ΓΑΛΛΙΑΣ—ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Γαλλίας δασμολογικὴ διαφορὰ ἔληξεν ὁριστικῶς δι' ἀμοιβαίων παραχωρήσεων. Οὕτω οἱ ἐπὶ τῶν ἀμερικανικῶν προϊόντων δασμοὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸ πρὸ τῆς 3ης Σεπτεμβρίου καθεστώς, ὁπότε εἶχεν ἐπιβληθῇ τὸ νέον γαλλικὸν δασμολόγιον. Ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία εἶνε προσωρινὴ μέχρι τῆς συνάψεως ὁριστικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως.

Εἰς ἀντάλλαγμα τῶν γαλλικῶν ὑποχωρήσεων, ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ὑπεσχέθη ν' ἀποσύρῃ τοὺς γεωργικούς, ὑγειονομικοὺς καὶ φαρμακευτικοὺς περιορισμοὺς οὓς εἶχεν ἐπιβάλλει ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ ἐμπορίου, ἐπίσης δὲ νὰ διατάξῃ ὅπως παύσουν τοῦ λοιποῦ αἱ διεξαγόμεναι ἐν Γαλλίᾳ ἔρευναι ἐκ μέρους εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐν σχέσει πρὸς τὴν βεβαίωσιν περὶ τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς ὡρισμένων γαλλικῶν προϊόντων.

Ο ΚΑΠΝΟΣ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία καπνῶν ἐν Βουλγαρίᾳ δὲν θέλει ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰ 15 ἑκατομμύρια χιλιογράμμων. Ἀπὸ ποιοτικῆς ὅμως ἀπόψεως αὕτη εἶνε καλὴ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐσοδείας τῶν παρ. ἐτῶν.

Διάφορα δεδομένα καὶ ἐνδείξεις παρέχουν τὴν βεβαιότητα εἰς τοὺς ἐνταῦθα καπνεμπορικοὺς κύκλους, ὅτι ἡ μεγαλυτέρα ποσότης τῶν καπνῶν τῆς νέας ἐσοδείας θ' ἀπαρτισθῇ ἐκ τῶν καλυτέρων καπνῶν, τὰ δὲ κατωτέρας ποιότητος—καπνὰ τῶν πεδιάδων Φιλιππουπόλεως, Χασκόβου καὶ Βορείου Βουλγαρίας—μόλις φθάσωσι 10 ἕως 20 ο)ο ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν παραχθεῖσαν ποσότητα ἐξ αὐτῶν κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἔτη.

Εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος τῶν καπνῶν ἐφέτος εὐεργετικὴν ἔσχεν ἐπίδρασιν ἡ ἐπικρατήσασα εὐδία κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Σεπτεμβρίου, συντελέσασα εἰς τὴν φυσιολογικὴν ἀποξήρανσιν τῶν καπνῶν.

Τῆς ἀποξηράνσεως τῶν καπνῶν μὴ περατωθείσης ἤδη, αἱ ἀγοραὶ διεξάγονται μετὰ μεγάλης ἐντάσεως καὶ ζωηρότητος μεταξὺ τῶν οἴκων τῶν ἐργαζομένων ἐπὶ παραγγελίᾳ ἐπὶ καπνῶν εἰς δεμαθούς, ἰδίᾳ δὲ καπνῶν γιακὰ περιφερείας Φιλιππουπόλεως. Αἱ τιμαὶ τῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικαὶ καὶ ὑψώνοντο βαθμηδὸν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπερβῶσι τὰς τιμὰς τῆς ἐσοδείας τοῦ παρελθόντος ἔτους. Αἱ ἀγοραὶ αὗται ἐγκαινιασθεῖσαι ὑπὸ καλοὺς οἰωνοὺς ἐξηκολούθησαν εἰς τὰς περιφερείας τοῦ Μελενικίου, Πετριτσίου, Γόρνας, Τζουμαγιᾶς καὶ Δουπνίτσης καὶ ἀπὸ 39 ἡμερῶν εἰς τὰς περιφερείας Χασκόβου καὶ Χαρμανλῆ, ἐπωλοῦντο δὲ τὰ νέα καπνὰ εἰς τιμὰς ὑπερτέρας τῶν καθορισθεισῶν τιμῶν διὰ τὰ καπνὰ τῆς προελεύσεως τῆς ἐσοδείας 1926. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐπῆλθε σχετικὴ χαλάρωσις εἰς τὰς ἀγοράς ἐκτὸς δὲ τῶν περιφερειῶν Χασκόβου καὶ Χαρμανλῆ, ἔνθα αἱ ἀγοραὶ συνεχίζονται μετὰ πολλῆς ζωηρότητος εἰς τὰς ἄλλας περιφερείας ἔπαυσαν σχεδὸν αὗται.